

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 9 / Sayı 97 / Ocak 1990 / 3-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

KÜRDİSTAN DEVRİMİNDE TARİHİ BİR AŞAMANIN HAZIRLIKLARINA YÖNELİRKEN MEVCUT SİYASİ DURUM VE MUTLAK YÜKLENİLMESİ GEREKEN GÖREVLER

Kürdistan ulusal ve toplumsal özgürlük mücadelesinde, en gelişkin bir hazırlık kapsamlı bir halk savaşına yönelmenin anlamı ifade edilecek ve sonuç almaya götürecektir. Dönemi yakalamaya oldukça yaklaşmış bulunuyoruz.

PKK somutunda ortaya çıkan; bin yılların olanca baskı, çarpıtma, özümsetme, halkımızı tanımayan hale getirme ve giderik tümüyle tasfiye etme girişimlerine karşı koyma hareketimiz, bütün ezme ve tasfiye girişimlerine rağmen, bugün kapsamlı bir halk direnişi aşamasına ulaşma koşullarını oldukça olgunlaştırmıştır.

PKK somutunda dile gelen; bilincin ve en devrimi teorinin ışığında, bir anlamda bütün geçmişin tarihin aynıklandığı, çürümüş olan yapılarla olumlu olumsuz ortaya serilişidir; yaşayama hakkı olana ve yitilmesinin olmayanın kafasına vurulmasıdır. Kendi somutunda, oldukça yoğun düşünce ve idare gücü isteyen böylece bir savaşın sorunun muhabatı olsa da bugün çözüm aşamasına oldukça yaklaşmış bulunduğumuz gerçekliği karşı karşıya ve bu gerçekğin kıvancı içindedir. Halkımızın, eşkiye doğru başağası giden tarihine, PKK somutunda böylece bir karşılık verme, sadece çağıdaş bir devrim, bir kurtuluş hareketi anlamına gelmez; bu aynı zamanda tarihe gömülüş, ulus olmanın çıkmış bir halkın yeniden dirilmesi ve tarih sahnesine çıkışıdır. Bu, hemen hemen hiçbir partinin

karşılaşmadığı bir durumdur. Aynı zamanda da bir enkaz mirasından olumluluk adına ne çıkabilecekse onu, alması, olumsuzlukları, haksız yaklaşımları reddetme ve sürekli olarak olumsuz, haksız gerileti, olumsuzluğu, haklıyı yüceltme durumudur. Parti tarihinde dile gelen, bu amansız ve bir o kadar da korkunç mücadelelerin nasıl gerçekleştiğidir.

İşte tüm bu çabalarla rağmen, halkımızı kendine getirecek özgürlük düzeyi hala çok geridir. Ve bunu gidermekle mukellef Parti yapımız da oldukça geri bir örgütlülük düzeyindedir. Bazı temel haklara ulaşılmış olmakla birlikte, örgütlenme zincirinin hakaları, üzerinde muazzam bir ilerlemeye durulmazsa, paramparça olacak denli zayıftır. İşte bundan dolayı, herhangi bir ülke halkından çok daha fazla tarihimize

yönelmek, ona başvurmak ve yeniden yeniden değerlendirmek, ondan gerçekçi direnme sonuçları çıkarmak çok elzem ve gereklidir. Bugün PKK hareketi bir bütün olarak, militanıyla, taraftarıyla hiçbir suretle kabul edilemeyecek bir düşürülmüşlüğü, bir onursuzluğa karşı koymanın yitilme ve onurluca çabası içinde bulunmaktadır. Fakat bunun, Kürdistan gibi bir ülkede, devrimi gerçekleştirmeye hiç mi hiç yeterli olmadığı bilinmelidir. Sıradan bir hazırlığın devrimi kurtarmayacağı akıldan çıkarılmamalıdır. Durumları sıradan bir hazırlıkla kurtarmayız. Dolayısıyla bizim herhangi bir partiden daha fazla kendimizi, mücadelemizi, tarihimizi sık sık gözden geçirme ve mevcut durumdan azamî direnme sonuçları çıkarmamızın büyük önemi gayet anlaşıldır.

Devamı 12. sayfada

Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi: PKK'DE GERÇEKLEŞEN SOSYALİZM VE KESİNLEŞEN HALK KİMLİĞİMİZ

"Kürdistan gibi çok geri toplumsal koşullarda da olsa, sosyalizmin hayatı ilkesine bu kadar bağlı kalmamız; "demokrasiyi uygulayın, despotizmi değil; insanları eğitin, teocrübe ile sürekli yetkinleştirin, yürek sahibi kılın, dil sahibi kılın, kimlik sahibi kılın" dememiz kendi koşullarımıza göre sosyalizme en önemli bir karşılığı vermektedir. Yani bir, devlet durumuna yükseldiğimizde devletsizliğin, devletin sö-

nüşünün temellerini atmış olacağız. Devlet, hiçbir zaman bizde muazzam bürokratikleşen ve insanları nefes almasını bile kontrol eden bir aygıt durumuna gelmeyecektir. Tam tersine gittiğimiz devleti dalgaya alacağız, alaya alacağız. İnsanlar, bu ortamda kendi özgürlüklerini, kendilerini en çok somutlaştırdıkları eşitliği, emeğe bağlılıklarını bu temelde yaygınlaştıracaktırlar."

5. sayfada

Amasya Cezaevi devrimci tutuklularından:

YURTSEVER, İLERİCİ, DEVRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA...

"İnsana düşman, insani değerlere düşman olanları oynamak istedikleri oyunlara karşı, faşist intikamcı zihniyete karşı yurtsever, devrimci, demokrat, sosyalist kamuoyunu uyanık olmaya, dirençimize omuz vermeye çağırıyoruz.

Siyasi kimliğimizi, insanlık onurunu korumak için saldırlara karşı gerektiğinde bir kez daha bedenimizizi siper etmekten çekinmeyeceğiz."

9. sayfada

Aydın Cezaevi'den:

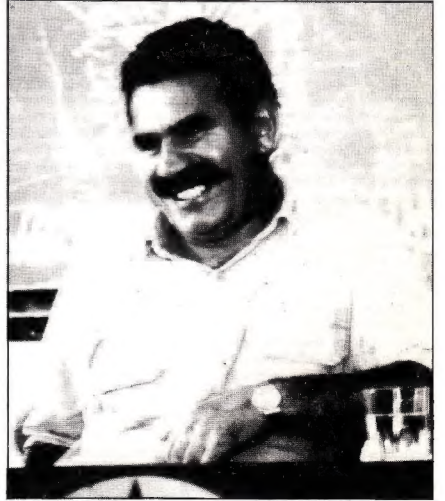
PKK'LI SAVAŞ ESİRLERİ: YARGILANMASI GEREKEN PKK DEĞİL; TC İLE ALMAN GERİCİLİĞİ VE EMPERYALİZMİDİR!

Son sayfada

Ajan-provokatörlerden titiraltı - V

"Legal dernekler içine sızarak, devrimci güçlere darbe vuruyorduk"

20. sayfada

TC'nin ihaneti dayatma ve sürgün politikası boş çıkıma mahkumdur!

Halkımız, özel savaş uygulamalarına karşı direniyor

Sömürgeci özel savaş birlikleri, Genelkurmay Başkanı Torumtay'ın Eylül ayında verdiği talimatı doğrultusunda, Kürdistan'daki operasyonlarını sürdürüyorlar. Eylül 1989'dan beri yürütülen geniş çaplı operasyonlara düşmanın onbinlerce askeri, özel timi, polisi ve köy korucuları katılıyor. Aralıksız yürütülmeye başlanan bu operasyonların amacı, esasta kurtuluş güçlerimizin imhası

olsa da halk kitlelerine yönelik gösterme politikasına işlerlik kazandırma ve böylece mücadelemizin kitle tabanını ortadan kaldırma hedefi de güdülmektedir.

Bu operasyonların asıl amacının kurtuluş savaşımızın bahar ve yaz atılımını önlemek olduğu, Genelkurmaylık başta olmak üzere, TC devlet yetkilileri tarafından da açık-

Devamı 2. sayfada

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin sesi SERXWEBÛN 9. yayın yılına girdi

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gün sesi, devrimci yayıncılığın seçkin örneği, Marksizm-Leninizm ideolojisinin yılmaz savunucusu, Partimizin ve halkımızın sönmeyen sesleri **Serxwebûn**, 8. yayın yılını tamamlayarak 9. yılına girdi. 1982 yılının Ocak ayından itibaren aylık bir yayın organı olarak faaliyetine başlayan **Serxwebûn**'ün ilk çıkışı **Kürdistan Devrimi'nin Yolu-Manifesto** ile başladı. Devrimci yayın hayatının, dönemin koşulları ve olanaklarına göre düzensiz aralıklarla ve çeşitli broşürler şeklinde devam ettirebilen **Serxwebûn**, uzun bir aradan sonra 1982 yılında düzenli bir aylık yayın organı olarak faaliyetine yeniden başladı. İlk çıkışının üzerinden 11, düzenli yayın hayatına başlamasının üzerinden ise 8 yıl geçen **Serxwebûn**, Kürdistan tarihinin en uzun ömürlü ve seçkin devrimci yayın organı olmanın gurur duymaktadır.

Tüm yayın hayatı boyunca, sorunlara yaklaşımı ve onlara getirdiği çözümlere doğru devrimci çizginin bir uygulayıcısı olan ve bu doğrultuda her geçen gün yavaşan gelişmelerle pratikte ispatlanan **Serxwebûn**, 8. yayın yılında da bu konumunu yatırmaya bildi. Yılı boyunca aylık periyotlarda 12 sayı çıkarmının yanı sıra, 15 Ağustos Atılımının 5. yıldönümü ve cezaevi direnişliğimizin 10. yıldönümü vesilesiyle 2 özel sayı da çıkaran **Serxwebûn**, tirajını da yükseltmek daha geniş çevrelere ulaşmaya başladı.

Serxwebûn'ün bu başarısı, süphelessi ki en başta ulusal kurtuluş mücadelemizin gidecek artan yükseliş ve kaydedtiği gelişmelerin doğrudan bir sonucudur ve bu gelişmelerle kaynaşmasından ileri gelmektedir. Başarının bir diğer kaynağı ise, dünya, bölge ve Kürdistan zemininde meydana gelen gelişmelerin doğu temellerinde ele alınması, çözümler getirilmesi ve **Serxwebûn**'ün marksist-leninist yayıncılıkta tutarlı ve seçkin çizgisidir. Bu konumunda, sadece Kürdistanlı kitleler içinde değil, genelde de birçok çevre tarafından izlenen, dikkate alınan ve birçok politikanın çiziminde etkili olan bir güç durumundadır.

1989 yılı; tüm dünya çapında önemli gelişmelerin yaşandığı; özellikle sosyalist sistem ile emperyalist sistem arasında karşılıklı diyalog ve

Devamı 4. sayfada

DÜSSELDORF-PKK DAVASI'NDA PKK'LI TUTUKLULARIN TAKİPSİZLİĞE İLİŞKİN DİLEKÇELERİNİN GÖRÜŞÜLMESİ SONUÇLANDI

9-10 ve 16-17 Ocak 1990 tarihli duruşmalarda savunma tarafından kapsamlı bir biçimde hazırlanan yaklaşık iki aydan beri okunan, dava hakkındaki takipsizlik kararının alınmasına ilişkin dilekçelerin görüşülmesi sona erdi. Bu çerçevede avukat Bremer, esasında soruşturmanın henüz sonuçlanmamış olduğunu ve sürekli savcılık tarafından avukatlara yeni soruşturma dosyalarının iletildiğini söyledi. Buna göre soruşturma tamamlanmamış olduğu ve dosya sayısı, bu süre içerisinde 220'ye ulaşmıştır. Gerçekten varolan soruşturma dosyası miktarı bunun çok üzerindedir. Yani sonuçlanmamış bir soruşturma veya kapsamı bilinmeyen bir soruşturma zemininde, avukatlar savunma yapmakla karşı karşıya bulunmaktadır. Savunma tarafından sunulan takipsizlik karar dilekçelerine eva-

ben, Federal Savcılığın görüşü ilginçtir. Onlara belge ve gerçek olaylara dayalı somut verileri içeren takipsizlik karar dilekçelerinin ilişkin Federal Savcılık açıklamasında, söz konusu dilekçelerin içeriğinin gerçekliği olduğu, hiçbir temele sahip olmadığı, aslında bunların bir korku tablosu çiziminde istendiği belirtilmiştir.

Federal Savcılığa göre, savunma tarafından iki aya yakın bir süreden beri sunulan takipsizlik karar dilekçelerinin, Kürdistan-Report'un Ekim özel sayısında yer alan "Emperyalizmi sanık sandalyesine oturtmak" amacıyla hizmet ettikten

Devamı 19. sayfada

Selahattin ERDEM:

KİM TERÖRİST?

19. sayfada

TC'nin İhaneti dayatma ve sürgün politikası boşa çıkmaya mahkumdur!

Halkımız özel savaş uygulamalarına karşı direniyor

Baştaraf 1. sayfa larınıdır. Dolayısıyla kiş operasyonlarının plan ve hedefleri bu amacına uygun olarak oluşturularak geliştirilmektedir. Burada egemen olan mantık da, "Bizden olmayan PKK'lidir ve yaşam hakkı yoktur" olduğundan, birkakalın insanın yaşamasa, "ot dahi bitmeyecek" alanlar yaratılmaya çalışılmaktadır. Bunlar '89'un sonuna doğru gelindiğinde, yılı büyük bir yeniliyle kapadığını gören TC'nin özel savaş yetkililerinin sık sık yaptığı açıklamalarıdır. Açık ki bu açıklamalar, bir gerçeği çok yalın tarzda vurguluyor: Bu da, kurtuluş savaşımızın kitlesel bir karakter kazanmaya başlaması karşısında, Türk özel savaşının içinde düştüğü çıkmazdır. ARGK'nin sert ve isabetli vuruları sonucu sömürgeci kurum ve kuruluşların koltuğunun açığa çıkması; buna karşılık halkımızda başımıza yaşam özleminin iyice açığa çıkması ve giderek başkaldırıya dönüşmesi, bu çıkmazı daha da derinleştirir. Sömürgeci otoritenin zorla da olsa ayakta kalamayacağını, hergün kendisinin bir parçanın koptuğunu görmesi ve yakaşan ölümünün nefesini enseinde hissetmesi, onu kudurganlaştırmaktadır. Başaşağıya göldiğini bir nebze de olsa durdurmak için, sinirli bir şiddetle yönelmektedir. Sonbahar aylarında sürdürdüğü operasyonlarına, kiş boyunca devam etmeyi kararlaştırmış ve bu temelde halkımıza yönelik gözükara bir şiddetle başlaması, Kürdistan'

pratiğimizize baktığımızda da böyle olduğu açıktır. Kurtuluş savaşımızın devreli atımlarla geliştiği bilinen bir durumdur.

Düşman, kurtuluş güçlerimizin ağırlıklı olarak eğitim, planlama ve örgütlenmeye yöneldiği böylesi bir dönemi iyi değerlendirmeye çalışıyor. Bugüne kadar TC'nin yürüttüğü operasyonlarda onlarca köy, kısmen veya tamamen göç ettirilmiş durumdadır. Düşman operasyonları özellikle Botan eyaletinde yoğunlaştırılmıştır. Düşman, Çukurca, Şirnak, Van başta olmak üzere, bölgenin bütün köylerini adeta mahsur almış ve vahşet uygulamaktadır. Yalnız Çukurca'nın köylerinde 22 gün içinde 250'yi aşkın köylü göz altına aldı. Günlere içerde tutulan köylüler işkencenin her türünü uyguladı. İşkenceye dayatılan şudur: "Ya silah alacaksın, ya da göç edeceksin!" Düşman işkenceyi salt tutuklanan insanlarımızda da uygulamıyor. Kadın, çocuk, yaşı demeden köy medenilerine topladığı bütün köylüleri sıra dayadığını geçiriyor; en ilginç hareket ve küfürler maruz bırakıyor. Bütün köylülere, silah alacağına dair belge imzalatılmaya çalışılıyor. Bunu reddedenlere de göç yolu gösteriliyor.

Sömürgeciler, bu uygulamalarında ceteleştirildikleri köy kuruclarındaki olukluca yararlanmaya çalışıyorlar. Bunlar eylemde baskı oluşturuyorlar. Kuruclarınl baskınları artırabilmek için de zorla göç ettirdikleri insanlarımızın arazi ve mal

Bêlête, Şilika, Camenda, Şifeza, Ereş ve İrak köyleri önemli oranda göç ettirilmiş durumdadır. Yine Çukurca'nın bir mahallesi de göç ettirilmiş.

İsmi saydığımız alanlar, Çukurca ve çevre köylerini içermektedir. Özel savaş uygulamalarında, Kürdistan genelinde yürütüldüğü düşünülecek olursa, faşist TC'nin Kürdistan'ı boşaltma planının çapı rahatlıkla anlaşılacaktır. Ayrıca göçlerle birlikte tam bir soygun mekanizması da kurulmuştur. Kurulan soygun pazarında hayvanlar ve diğer mallar piyasa değerinin 4-5 kat altında satın alınıyor. Örneğin; normal piyasadaki değeri 1 milyon olan bir büyükbaş hayvan ancak 200-300 bin liraya alıcı buluyor. Bu da göçerle birlikte oluşturulan soygun mekanizmasının boyutunu göstermektedir.

Mücadelemizin yoğunlaştığı alanları boşaltmayı önüne hedef olarak koymuş olan sömürgecilik, her yerleşim birimine uygun bir taktik geliştirilmekte ve bazı gerekçeler yaratılmaktadır. Örneğin; Irak sınırındaki 112 köyü boşaltma gerekçesi olarak, tampon bölge yaratma hedefini göstermektedir. Fakat Kürdistan kurtuluş savaşını imha etmeyi esas aldığından, yönelimini genel olarak şöyle ortaya koymak olanağıdır:

Birincisi: kişin ortaya çıkardığı kuşulların yararlanmak. Bilindiği gibi, yer yer 2-3 metreli aşan kar düşmektedir. Köylerin 5-6 ay çevre köyler ve kentle ilişkileri tamamen

İkincisi; kıştan dolayı zaten dış açılmayan köylerini yakın köylere göç gelmeleri de yasaklanmaktadır. Bununla izolasyonu tam gerçekleştirecek dayanışma ve yardımlaşma ruhunu öldürmeye amaçlanmaktadır. Böylece, halkımızı yalnızlaştırarak, direnmesiz bir konuma hapsedmek istemektedirler. En azından psikolojik olarak böyle bir ruhu egemen kılmayı amaçlamaktadır. Göç kuşullarını gerekçe göstererek, alanları yasak bölgelere haline getirmiş bulunmaktadır. Gerilla eylemleri, yukarıda belirtildiği nedenlerden ötürü sınırlarından yararlanarak, kitlelerin mücadeleye güvenini kırmaya çalışmaktadır. Haliki aç bırakarak ve işkence yaparak, "PKK gelsin sizi kurtarsın" şeklinde alpakça propaganda yaparak, kitlelerin umutlarını ve Partiyeye inancını kırma hedeflemektedirler.

Üçüncüsü; kurucluluğu her türlü olanağı sağlayarak özendirilmektedir. Hainliği, yaratıklı vahşi ve yaşanmaz kuşullarda "bir kurtuluş yolu" olarak dayatılmaktadır. Ceteleştirildikleri her türlü maddi olanağı sunmakta, bunları kitleler üzerinde birer despotik gücü haline getirmektedirler.

Türk rejimi, geliştirdiği bu yaptırımları esasta kurtuluş güçlerimize ulaşarak imhaya amaçlıyor. Fakat bunu gerçekleştirmesinin mümkün olmadığını bildiğinden, operasyonlarını çapını geniş tutarak sonuç almaya çalışıyor. Özellikle halk kitlelerine yönelerek, mücadelemizin kitle tabanını kurutmaya çalışıyor. Bunun için de "Ya kuruclu olacaksınız ya da göçeceksin" dayatmasını geliştiriyor. Bu amacını gerçekleştirtirse, ilkbaharla birlikte atılma kalkacak ARGK güçlerini, kitle desteğinden yoksun kalacaklarından, imhasının kolaylaşacağını hesaplamaktadır. Yani, "Denizi kurutup balığı kolayca avlamak"ı amaçlamaktadır. Aslında bu amacına ulaşamayacağını iyi görmektedir; fakat kurtuluş güçlerimizin bahar ve yaz atılmalarını hiç düşünmeden umut edilmektedir.

Diğer taraftan düşman, mücadelemizi en geniş kamuoyundan tecrit etmenin hesaplarını da yapıyor. Bu amaçla 141, 142 ve 163. maddeleri anayasadan kaldırma; Kürtepeyi serbest bırakarak yasal bir Kürt partisi kurma çalışmalarına da bütününe giriş, en geniş çevrelerden düzene mahalefni sınırlama; böylece icaazetli sol ve Kürt köçük-burjuva reformist çevrelerini içgöz edeceğ "bölücü" ve "terörizm", yani PKK ve mücadelesini tek hedef haline getirmeyi amaçlıyor. Şimdiden bu yönüde yoğun bir kamuoyu oluşturma çabası içinde

bulunuyor. Özellikle SHP eylem ve politikayı geliştirmek için, çeşitli gruplaşmalar; meclis önerileri, karar tasarıları geliştiriyor. Dünya çapındaki yumuşama politikasından da güc alan bu çalışmalar, daha çok uzun vadeli hedefler doğrultusunda geliştirilse de, bahar atılmış öncesinde propaganda alanında kamuoyunu etkileme faaliyeti olarak da anlam kazanıyor.

Düşman, mücadelemizi halk desteğinden yoksun kılmaya ve tecrit etme yolundaki kapsamlı hedefine ulaşabilecek midir? Açık ki hayır, ulaşamaz. Çünkü Kürdistan halkı, sürgün, işkence, açlık ve ihanetle iki kez karşılaşmıştır. Tarihi, bunlarla doludur. Bunlara rağmen tarihinde her direnmiş ve savaşmıştır. Fakat geri önderliklerden dolayı zafer kazanamamıştır. Oysa bugün, denenen ve önderliğin pratikte kantlayarak PKK vardır ve halkımız, PKK önderliğinde, Ordusu ARGK ve Cephesi ERNK saflarında modern bir kurtuluş savaşı yürütüyor. Bugün halkımız bunu çok iyi biliyor ve bizzat 1989'da ölümüne atılma konan kitlesel gösteriler, bunu gayet açık ortaya koyuyor. Yine, son Öztas köyünde şehit düşen 4 yoldaşımız, halkımızın görkemli bir sahip çıkışı göstermesi, 1990 bahar ve yaz atılmalarının ne kadar güçlü geçeceğinin bir işaretidir. Bu yüzden TC'nin Kürdistan'ı boşaltma operasyonları bir sonuץ veremeyecek; tersine, halkımız, Partimizin öndürlüğünde daha çok kenetlenecektir. Çünkü işkence ve baskılar sürekli halkın kınıni biliyor. TC, bu kin derisinde boğulacaktır.

DÖRT YOLDAŞIMIZIN ÖZTAŞ'TAKİ DİRENİŞİ, ÖMERLİ'Yİ İNTİFADA KALDIRDI

4 Ocak 1990 tarihinde Mardin ili Ömerli ilçesine bağlı Öztas (Xirabê-kevir) köyünde ARGK'ye bağlı 4 gerilla komutanıyla yüzlerce kişilik sömürgeci kolluk kuvveti arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Çatışma sonucu 4 gerilla şehit düştü. Düşman onlarca ölü ve yaralı verdi.

Gerillalar, bir alandan diğer bir alana geçerken ihtiyaçlarını gidermek amacıyla 3 Ocak'ta aşkama dönmek Öztas köyüne uğradı ve bir eve misafir oldular. Gerillalar, hanlar tarafından ihbar edildi. İhbar üzerine köy ve evin çevresi özel tim elemanları tarafından sarıldı. Yüzlerce kişilik askeri güçle köyü kuşatma

Kürdistanlılardan arındırma politikasına hız vererek kitlesel sürgünleri geliştirmesi, içinde bulunduğu çıkmaz ve gözükarağı gözler önüne sermektedir.

Düşman, kiş kuşullarının ağır şartlarını göz önüne alarak yönelimini bu kapsamda geliştiriyor. Kiş kuşullarının doğal özelliklerinden dolayı, gerillanın iç yönelik faaliyeti birincil plandadır. 1990 bahar ve yaz atılımında güçlü bir çıkış yapmak için, gücünü yoğunlaştırması gerektirir. Yani geçmiş savaşın gözden geçirme, yaşanan eksiklik ve yetersizlikleri tesbit etme, bu temelde eğitimi derinleştirme önem taşıyor. Çünkü, ancak böylece yeni savaş yılının planlamasına ulaşılır ve güçler buna göre mevzillendirilir. Bu faaliyetin kiş kuşullarına denk getirilmesi anlaşıldır. Ağır kiş kuşullarında askeri eylemlerini yürütülmesi oldukça güçleştirdiğinden bu mevsimde örgütlenme ve planlamaya ağırlık verilmesi, bahara göçü atılım yapmanın kuşullarını hazırlamaktadır. Bu özelliğin, geçmiş savaş

varlıklarını bu çetelere veriyorlar. Böylece çeteler, tam bir soygun ve kıyım makinası haline getiriliyorlar. Türk savaş birlikleri tarafından da korumaya alınan çeteler saldırılarına devam ediyorlar. Bu kuşullarda iyice sadistleşen çete başlarından, Pıyanış aşireti lideri Mustafa Zeydan, Çukurca ilçe merkezinde halkımıza yönelik, "Ya silah alacaksınız ya da dağı çıkacaksınız, başka seçeneğiniz yok" şeklinde konuşabilmektedir. Çete başı bu konuşmaları yaparken, Hakkarî Valisi ve tuğay komutanı da yanındadır.

Tehdit ve yoğun baskılar sonucu, Üzümdere köyünden 240, Çiçli köyünden 110, Köprü köyünden 100, Üzümlü köyünden 70 kişi silah alacaklarına dair belgeyi imzalamak zorunda kaldılar. Yine "silah alacağınız" belgesini imzalamayı reddeden Ormanlı, Çimenli ve Keletan köyleri tümüyle boşaltılıp insanları arındırıldı. Cevzîl, Ziyazî, Taşdelen, Kayadibi, Köprü, Kavaklı, Kazandere, Belecen, Heşek, Serani, Zavite, Maruta, Tüçpin, Narî, Talısa,

kompakta, doğal bir tecrit yaşamaktadır. Dış dünyayla bağları kopan köylüler, bir de özel savaş birlikleri karadan ve havadan kuşatmaya alınıyor. Günlere köylülerde kalan çapul sürüleri, bir yönüyle bütün yiyecek ihtiyaçlarını köylülerden karşıyorlar. Zaten yoksul olan köylüler, kendilerini zar zor bahara çıkarak yiyecek stokunu yapmışlardır. Yüzlerce çapulun köyün yüzüne zorla ortak olması, kısa sürede tükenmesine neden olmaktadır. Dolayısıyla köylüler, kişin ortasında açlıkla karşı karşıya gelmekte ve yiyecek kuru ekme dahi bulamamaktadır. Ayrıca, sonbaharda kiş hazırlıklarını yapan köylülere, "gerillalara veriyorsunuz" denilerek, yerleri düzeyde kiş hazırlıklarını yapmalarına zaten fırsat tanıyanmıştır. Yiyecek alımları karneye bağlanmıştır. Böylece aç bırakılan insanlar işkenceyle ayanık dayatılmaktadır. Kurucluluğu kabul etmeleri halinde kendilerine yiyecek verileceği vaadilmektedir.

altına alan düşmanla, gerillalar arasındaki çatışma, 4 Ocak sabahı saat 3'e kadar devam eder. Çatışma sürecinde büyük bir direnişle karşılaşan düşman, Mardin'den yeni takviye güç ister. Hatta Türk subayı, "Bize yapılan ihbarda 4 kişi oldukları söylenmişti, fakat ateş gücüne baktığımızda sayıları çok fazladır" diyecek, 4 gerillanın üstün savaş gücünü iftihar etmek zorunda kalmıştır.

Çatışmanın sonlarına doğru yoldaşlarımızın cephanesi tükenir. Bu nun üzerine üzerlerinde bulunan bütün belgeleri, silahları ve saatlerini düşmanın eline geçmesini için imha ederler. We düşmana süreklî, "Biz bu davanın neleridiriz, sonuna kadar bunu götüreceğiz" diye seslenirlerken, sık sık, "Bijî Serok Apo", "Bijî PKK" sloganları yeni haykırırlar. Savaşçıların cephanesi bitmesine rağmen, düşman üzerlerine gitmeye cesaret edemez. Önce kimyasal gaz kullananarak 4 yoldaşımızı katleder, ardından havadan bombalarla, bulundukları eve bitişik olan 3 evi yerle bir eder. We dozerlerle motol yığına dönüşen evleri temizler. Bu, TC'nin ARGK gerillalarını ne kadar korkutmuş ve sadist duygular taşıdığını göstermektedir.

Çatışma 10'un üzerinde özel tim elemanı öldürülürken, en az bir o kadar da yaralanır. Muharebeyi, en başından beri fedakarlık ve kahramanlıkla sürdüren **AHMET GÜDEN (Davut), HALİL TUNÇ (Bozan), ADNAN YILMAZ (Avare)** ve **EKREM ÖZBEK (Delil-Yavaş)** yoldaşlar ölümsüzdür.

Düşman, yoldaşlarımızın naaşılarını taşıyaya götürür. Fakat olayı duyan aileleri ve halk, oluşturdukları büyük araba konvoyuyla cenazeleri almak için Mardin'e giderler. Halkımızın evlatlarına sahip çıkışındaki kararlılığı gören düşman, cenazeleri teslim etmek zorunda kalır. Çünkü daha önce Nusaybin'den şehit düşen yoldaşlarımızın cenazelerini de vermek istememiş, ama birlerce Kürdistanlının karalı direniş sonucu vermek zorunda kalmıştı. Bu yüzden, yeni bir "Nusaybin infitadası" ile karşılaşmayı göze alamadığından cenazeleri teslim etti. Birlerce kişinin katıldığı cenaze aile meclisi sırasında, sık sık, "PKK sa-vaşçıları ölümsüzdür", "Bijî PKK!" sloganları atılır. Çevrede cenaze konvoyuna gören herkes hemen işi bırakıp, arabasıyla, çocu-ğuyla, eşyle konvoyu katılır. Böylece kitlenin sayısı binleri bulur. Örneğin; Bozan yoldaşın cenazesi Mardin'den alınıp köyüne götürülünceye kadar katılım 2000 kişiyi aşar. Diğer yoldaşların cenazelerinde de katılım yüksek olur.

Şehit yoldaşlarımızın birinin ane-si, duygularını şöyle dile getirir: "Cenazeye değil, düğüne gidiyo-ruz, ağlıyoruz. Yeni bir esane duğuyor!" Evet, ardi halkımız ev-latlarını cenazelerinde yas tut-muyor, direniş halinden kayıyor. Çünkü onların ölmediğini, kurtuluş-muzun manevi komutanlığını yük-seldiklerini; yani, vatanı için şehit düğünlerini çok iyi biliyor.

Yoldaşlarımızın şehit düştükleri gün olan 4 Ocak Perşembe gününden 9 Ocak Salı gününe kadar Kerboran ve Ömerli'den halk dükkân ve işyerlerinin kapenlerini indirir. Halkımız, yoldaşlarımızın anısına sahip kıymayı salt bununla da sınırlı tutmaz, mücadeleye yoğun katılmı göstererek de ortak oluyor. Özellikle Mardin gençliği, yoldaşlarımızın sa-hadetiyle birlikte ARGK'ye katılma hazırlıklarını hızlandırır. Şimdiye kadar yüzlerce gerilla katilima tale-binde bulunduğ, gelen haberler arasındadır.

Bozan yoldaşın mezarına, "PKK savaşçıları ölümsüzdür!" yazısı

yazılır ve cephe bayrağı işlenir. Bu-nun üzerine düşman saldırır. Köylü-ler için çıkan çatışmada Türk askerle-ri arasında yaralanmalar olur. Bunun sonucu, bazı köylülerin tutuklandığı bildirilmektedir.

Yine aynı günlerde Kerboran'a bağlı Baskil köyüne operasyon dü-zenleyen özel savaş güçleriyle köy-lüler arasında çatışma çıkar. Çatış-mada çok sayıda asker yaralanır. Ardından 25 köylü tutulur.

Diğer yandan 10 Ocak 1990 günü, kontrolar, Erui'nin bağlı Düğünyardı köyüne baskın düzenlerler. Baskın-da, kuruculuğu kabul etmeyen muhtar Abdullah Kayran, Hacı Kay-ıran ve Ahmet Kayran'ı köyün dışına

götürerek kurşuna dizler. Basına olay, "ARGK gerillaları kurşuna dizi" şeklinde yayınlanır. Bu olay, TC'nin ne kadar pervasız ve kuralsız bir savaş yürüttüğünü bir kez daha gözler önüne sermektedir.

ARGK-Mardin Eyaleti Askeri Konseyi'nden gazetemize ulaştırılan güz atılımı eylem bilançosunu yayınlıyoruz.

MARDİN EYALETİ ASKERİ KONSEYİ'NDEN YURTSEVER HALKIMIZA!

Düşmanın tüm engelleme çabalarına karşın, başlatılan güz atılımımız, silahlı ve siyasal eylemler biçiminde tüm şiddetle devam ediyor.

Dönemin, silahlı mücadele içinde taktik hattına uygun olarak başlatılan güz atılımımız düşmanın, Mardin Eyaleti'ne yoğun güç aktararak, adeta tüm köyleri kuşatma altına almasına karşın, silahlı mücadelemizin gerilla savaşı biçiminde gelişmesini önleyememiştir. Eyaletin her alanında dönemin ve eylemlerimiz özgül şartlarına uygun olarak, silahlı mücadelemiz yoğun şekilde eylemlerle devam etti. We başanlı şekilde de sürdürülmektedir.

TC, özde savaşın bir yöntemi olarak, silahlı mücadelemizin görkemli sesini kitlelerden saklı tutmakta, kendi "başarılarını" fazla gösterirken, halkımızın silahlı güçle gerilla ordumuzun silahlı eylemleri ise, her first ve imkânlarını kullanarak saklı tutmaya çalışmaktadır. Yüzlerce kez tank olunduğu gibi, eylemlerin yapıldığı alanı eylem sonrasında kuşatmaya almakta -basın muhabirleri dahil-, eylem alanına giriş ve çıkışları yasaklamakta, olayın kamuyuna ve halkımıza olduğu gibi yansıtılmasını engellemekte, kendi hesabına uygun yalan ve demagogik bir haberle TRT'ye vererek -çoğu kez de veremeyerek- kamuyu yanıltmaya çalışmaktadır.

Düşmanın bununla ne yapmak istediği açıktır: Çürüyen ve gerilla savaşımızın karşısında son derece çıkmaza giren TC, ordusunun güçlüğüne gözükte, gerilla savaşımızın görkemli sesini boğmak, bu temelde Kürdistan halkının direnişini ve dünya kamuyunun mücadelemize karşı olan sempatisinin gelişmesini önlemek, sömürgeciğin bilmeyen çabaları olduğunu belirtiriz.

Ancak, "güneş balçıkla sıvanmaz!" Burjuva basınının ve TC ordusunun tüm engelleme çabalarına karşın, halkımızın silahlı gücünün eylemleri, halkımız içinde ve kamuyunda büyük yankılar yapmakta, bu temelde Kürdistan halkı özgül hakları ailesi saflarında yerini almak için siyasal eylemler biçiminde kendi sesini dünyaya duyurmaktadır.

Bundan böyle olanakları son derece zorlayarak halkımızın silahlı gücü olan ARGK'nin silahlı ve siyasal eylemlerini olduğu gibi kitlelere yansıtmayı bir görev olarak biliyor, bu temelde sömürgeci basın ve yayının demagogik propaganda ve yalanlarını teşhir etmeye, onun yerine doğruları koymaya çalışacağız.

Eylül, Ekim ve Kasım aylarında Mardin Eyaleti örgütünde başlatılan Güz Atılımı boyuna geliştirilen eylemler şunlardır:

1) 8.9.1989'da sömürgeci-faşist TC ordusu ve onun kiralık uşağı Salihko'nun çabalarıyla safara sızdırılan Başgürül Fehimko, açığa çıkarılıp Bozğur köyüne götürülerek, düşmanın ilk savaş yön-telemi, halk nezdinde bir toplantı ile teşhir edilmiş, Fehimko ile yarımcı olmaya çalışan Emikê Elo adlı hainler, halkımızın ortak kararı sonucunda kurşuna dizilerek ölüme cezalandırılmışlardır. Birliğimiz, kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

2) 15.9.1989'da Ömerli'nin Xirbemiş köyüne baskın yapan gerilla birliğimiz, daha önce düşmanın silahlıları almaları için uyarılmış olan iki işbirlikçi çeteyi ölüme cezalandırmıştır. Bu işbirlikçi çeteyi işbirlikçilerinden olan İsmailko'nun evde olmayışı nedeniyle, ARGK birliğimiz, maddi zarar vermeye sınırlı kalmıştır.

3) 17.9.1989'da Nusaybin'in Aferê köy yoluna mayın dönmüş, bir işbirlikçilerin aracı havyara uçurulmuş, işbirlikçi işe ağır yaralanmıştır. 4) 23.9.1989'da Nusaybin'in Çalê köyüne baskın yapılmış, işbirlikçi hain Ismail Ergün'ün evi ateşe verilmiştir. Düşmanın sayılı işbirlikçilerinden olan İsmailko'nun evde olmayışı nedeniyle, ARGK birliğimiz, maddi zarar vermeye sınırlı kalmıştır.

5) 3.10.1989'da Nusaybin'in Hatxê köyü civarında pusu kuran ARGK birliğimiz, düşmanın araçlarını yayılm ateşine tutmuş, araçta bulunan 1 subay ve 1 er öldürülmüş, 1 er de yaralanmıştır. Birliğimiz, kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

6) 8.10.1989'da Nusaybin'in Bamiê köyüne ARGK birliğimiz tarafından baskın düzenlenmiş, köy ilokulu ateşe verildikten sonra ERNK'ye vergisini ödemeyen bir işbirlikçinin de traktörü havyara uçurulmuştur.

7) 9.10.1989'da dağda rastgele ülenen bir eğitim grubumuz, düşmanın kuşatma çemberine düşmüştür. Saat 15.00'de başlayan silahlı çatışma, 18.00'e kadar sürdürülmüş, çatışmada kahramanlık destanı sergileyerek büyük direnişçilerimizden Orhan (Selahattin AYANA), İsa (Hüseyin YILDIRIM), Dîjwar (Baran TURAN), Zînar (Edip KAHRAMAN), Seyda (Mühtilîn ...) adlı yoldaşlar şehitler kervanına katılmışlardır. Olaylar bir kişi de (Xecê), yaralı olarak düşmanın eline geçmiştir. Düşmana çok kayıp verdirilmesine rağmen, kayıplar basından gizli tutularak "2 yaralı" şeklinde yansıtılmıştır.

8) 9.10.1989'da (aynı gece) ARGK intikam birliğinin hareketi geçmiş, Nusaybin'in Habise köyüne baskın yapılarak Ramazan KARATAY (İsa) arkadaşın şehit olmasına pamağı bulunan Şükrü Taşkın ve Mehmet Ali Aydın adlı ajan kardeşler, ölüme cezalandırılmıştır. Bu iki hain unsuru, daha önce cephe faaliyetlerimizi engellemeye türünden birçok olumsuz çabaları görülmüştü. Aynı eylemde köy ilokulu ateşe verildi ve muhtarın habereşme aracı da kamulaştırıldı. Birliğimizin eylemi yaptığı sırada, köyün etrafında pusuyla olan düşman güçleri korkudan olaya müdahale edemedi, ancak yardım istemeleri sonucu olay yerine gelen takviye düşman güçlerine, ARGK birliğimiz, köy çıkışında ateş açmış ve tarama sonucu bir çavuş, biri onbaşı olmak üzere 2 düşman askerini de imha etmiştir. Birliğimiz, kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

9) 9.10.1989'da (aynı gece) Nusaybin'in Serikaniyê ve Bezekê

çevrelerinde operasyon sahasına giren başka bir birliğimiz, düşmanın pususuna düşmüş, ancak pusuyu imha ederek çemberi yarıldığı halde, birliğimiz içinde bir grup arkadaş çatışma sahası dışına çıkamayarak sabaha kadar çatışmayı sürdürmüştür, memurleri tükenen dört yoldaşımız; Battal (M. Salih YIGİT), Serhildan (Serhat ELMAS), Rezo (Ahmet ...) ve Kıya (Fahrettin TURAN) ölümsüz kahramanlarımızın ağır şehitler kervanına katılma onuruna erişmişlerdir.

Bu eylemler bir gün sonra yurtsever halkımızın, evlatlarına sahip çıkararak cenazeleri istemesi sonucu düşman, şehit yoldaşların cenazelerini vermek zorunda kalmış. Çoğu kadın, yaklaşıp altı bin kişilik bir kitle, görkemli bir direnişle gösteri yapmış, Nusaybin sokaklarında düşmana inat zılgıtlar ve sloganlar eşliğinde yürüyerek şehitlerimizin anısına saygı duruşunda bulunup, intikam andı içmiştir. Kitlemizi dağıtmak amacıyla polisin havyara ateş açmasına karşın halk, taş ve sopalarla düşmanın kontra ve polis timlerine saldırmış, düşman otosunu yerle bir ederek, 3 polis ağır biçimde yaralanmıştır. Olay, kamuyunda geniş yankı yaparak sömürgeci TC ordusunun, halkımızın kabağan ofkesi karşısında peniğe boğmuştur.

10) 11.10.1989'da Savur'un Tızvan köyü çetelerine gündeüz pus kurlumş oldu. Köy korucusu ölüme cezalandırılarak silahlı kamulaştırılmıştır.

11) 16.10.1989'da Midyat'ın Hêstrek ve Kerben çetelerine karşı köy yoluna düşen mayının patlaması sonucu bir odun kamyonu havyara uçmuş, kamyon gofrörü yaralanmıştır. Kerben'deki mayına ise, düşman otosunun basması sonucu meydana gelen patlamada, araçta bulunan 3 subay ölmüş, 1 yuzağı ve 1 er yaralanmıştır.

12) 17.10.1989'da Kızıltepe'nin Kanun köyüne baskın yapılarak işbirlikçi Cemil Çelik ve iki oğlu ölüme cezalandırılmıştır.

13) 17.10.1989 akşamı, Savur İpe köy merkezine baskın düzenleyen ARGK birliğimiz, kimlik kontrolu yapmış, pı değıtmış ve 1'i polis, 1'i öğretmen olmak üzere iki haini ölüme cezalandırarak kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

14) 19.10.1989'da Kızıltepe İpek Yolu üzerinde bulunan Çelikkir Tesisleri taranarak maddi zarar verdirilmişti. (Bu tesislerin sahibi tarafından daha önce arkadaşların şehit olmalarına sebebiyet verilmişti.)

15) 23.10.1989'da Midyat'ın Şemse ve Buhare köyleri basılarak telefonları kesilmiş ve köy okulları ateşe verilmiştir. Birliğimiz, kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

16) 23.10.1989'da İdli'nin Baskın çetelerinin köy yoluna düşen mayının patlaması sonucu, bir odun kamyonu havyara uçarak gofrörü yaralanmıştır.

17) 24.10.1989'da İdli'nin Xerabê Şeref köyü civarında bir ARGK birliğimiz tarafından düşman kuvvetlerine kurulan başanlı bir pusu sonucu, düşmana ağır kayıp verdirilmiş, düşmanın alayı kamu-oyundan ısrarla gizlemesi sonucu dü sayısı öğrenilememiştir.

18) 26.10.1989'da Kerboran'ın Kûpaz köyüne baskın düzenlenerek, işbirlikçi ajan muhtar ve işçi ölüme cezalandırılmış, birliğimiz, kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

19) 16.11.1989'da Derik'in Arteri köyü eski muhtarının evine sabotaj düzenlenmiş, evi ve üç tankeri milisler tarafından yakılarak 20 milyon TL zarara uğratılmıştır.

20) 22.11.1989'da Derik'in Kulsum köy öğretmenleri, milislerin düzenlediği baskın sonucu ölüme cezalandırılmışlardır.

21) 25.11.1989'da Derik'in İkiyüzköy köyü civarında petrol kuyusu korucularından ikisi ölüme cezalandırılarak, bir adet G-3 piyade tüfeği kamulaştırılmıştır.

22) 11.12.1989'da Mardin'e bağlı Cevzat köyü minibüsüne pusu kurlumş, 1980 öncesinde arkadaşlarımızı düşmana teslim etmiş olan işbirlikçi ile yardımcıları toplam 6 kişi ölüme cezalandırılmıştır. Birliğimiz, kayıp vermeden üssüne geri dönmüştür.

Bu eylemlerin bir sonucu olarak Savur'da 10 köy, Derik'te Şeb köyü, Ömerli'de Xirbê Mamitê köy korucuları silahlıların bırakarak çetecilikten vazgeçmişlerdir.

23) 10.12.1989'da Nusaybin'in Kertwê köyüne baskın düzenle-nerek ajan Ekrem Aydın ölüme cezalandırılmıştır.

24) 15.12.1989'da Ömeriye'ye bağlı Mercê-Merka köyleri arasında ARGK birliğimiz tarafından kurulan pusuya 2 kişi çemse düşmüştü. Çemselenden biri türden imha oldu, diğeri ise ağır hasar gördü. 20'yi aşkın askeri öldüğü haberi alınmıştır. Birliğimiz kayıp vermeden üssüne dönmüştür.

Sonuç itibarıyla, güz eylemlerimiz, eylemlerimizin her alanında yaygın ve eylem eşliğinde devam etmektedir. Yine bu amaçla siyasal alanda onlarca köy toplantısı düzenlenmiş ve savaşı gücümüz önemli oranda büyütülmüştür.

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımız, bu temelde görkemli bir şekilde devam etmektedir. Partimiz PKK'nın 12. mücadele yılının yurtsever halkımıza ve tüm dünya ilerici insanlığına kutlu olmasını dileriz.

-Yavaşın PKK, ERNK, ARGK!
-Bijî Serok Apo!

Mardin Eyaleti Askeri Konseyi
25 Aralık 1989

PKK'DE GERÇEKLEŞEN SOSYALİZM VE KESİNLEŞEN HALK KİMLİĞİMİZ

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

Şiddet olayına, bugün halk savasını başlangıç süreci veya gelişimin gelişmesi diyorum. Bu da, işin ölen kazanması, bizi işin en kritik bir aşamasında savaşmaya götürür. Artık söz değil, çalmalar bu sefer direkt silahlı yürütülüyor. Direkt silah ne demektir? Bakın, silah, toplumlarda yasaklanan bir araçtır. Herhangi bir şey oldu mu, insanları hemen cezalandırmaya tabi tutar ve bir de derhal vurur. Silah, gücün sembolüdür. Çok silahlı olanlar, çok güçlüdür. Çok silahlı olanlar, çok özgür olurlar; yani her şeyi hakim olanlardır. Silahlı olanlar, hiçbir şeyi sahip olamayınlar. Dünümüz gerçekliği tamtanına böyledir. Biz de silaha el atmışız, bu demektir ki; sen çoğunun menfaatine karşı mücadele ediyorsun. Hele özgür ve bağımsız vatandaş için ve hiç kimsenin senin vatandaşın kabul etmediği, "benim toplum parçalarımı" dediği yerler için, sen özgür vatandaşları yürütürsün; hiç kimsenin adını bile kabul etmediği bir halk için güç çıkarıyorsan ve burada "silahlı yürütürüm, kazanacağımı" diyorsan, işler çatacağı. Çünkü, eskiden bunu çok şüpheyle öne sürerlerdin, belki iyi karşılanırdı ki, ama senin üzerine o kadar amansızca gelmeye de yol açmazdı. "Sömürge ve sömürgecilik" diyor, pratik deyişle "Dünya olsun, bölge olsun veya Türkiye ile Kürdistan'ın egemenliği olsun, bu konuda bir derceye kadar üzerine gelmeyebilirler. Gizli örgütçülük yaparsan, biraz daha gelirler. Diyelim ki o da diğer kadar tehlikeli değildir ama bu, silaha sarılıncaya ve silaha başvuruca kadar. Silah bir araçtır. Silahlı adam, silahlı yüzü ayardıran da güçtür. Hele hele Kürdistan gibi, veraseten artık savunulacak bir vatan hepsinin silahlı alınmak zorunda olduğu bir ortam söz konusuysa, o zaman çok gizli bir işe girmişsin demektir. Ve bu aracı büyük bir özenle kullanmazsan, mahiyet kendi sonunu getirirsin.

Bütün bu durumları göz-kulak olarak görürsün. İste dedim gibi, bu PKK'nın yeni bir aşaması olan silahlı eylem aşamasıdır. Bu da, doğuşuyla birlikte kendisini günde dayatan bir aşamadır. Sadece silahlı bulunması değil, en kötü silahlı kullanmasıdır. Bazıları, "ben teoriden değil eylemden" diyorlar. Eylemci deyince de akla sık sık silah geliyor. İçine girilen en önemli yanılgı da budur. Arkasında teori ve politikanın en çok alınması gereken araç, silahlıdır. Silahlı belli bir teorik-siyasi çizgi sanırdır. Yönelim mi; başa müthiş bela olur ve nitekin çoğunun bu bela yüzünden başına iş gelmiştir. Neden? Sevdalısız silaha, ama kullanılması bilmiyorsunuz da ondan. Bugün bizde, silah yüzünden belaya girmemiş bir aile yoktur. Silahlı çok iyi kullanıldığı için midir? Hayır! Aslında bütün toplumun, halkımızın silaha ihtiyacı var, fakat gerektikçisi gibi kullanıyor. Tam tersine, birbirini boğazlamakta kullanıyor.

Bugünlerde en önemli sorunlarımızdan birisi de, PKK'nın eline veremeye çalıştığımız silaha, doğru kullanılmamasıdır. Çok tehlikeli yönelimler, yönelimler, hasta enderler tarafından PKK'nın elindeki silah doğru kullanılmıyor. Evet; birçok çabamız yerli bir edebek kadar, yönelimimiz ve rastgele kullanılmıştır. Veremiz başı delikanlıların eline silahlı veremizin sorumlusu bizdir. Şimdi düşünüyörüz; bir defa bunlar düşmanın üzerine gidiyorlar; düşmanın

tepeden-timağa kadar silahlı konumu ve ordusunun özellikleri var, bunu değerlendirmeye, kendi elindeki silahın anlamını bilme durumu felaket getirir. Ama, silah mutlak kullanılması gereken bir araçtır da, görmemiz de edilemez. Silahı vermek gerekir, ama sonrası, nasılı var. Onu biraz savaşan arkadaşlara bırakıyoruz. Arkadaşlar için bu daha gereklidir. Ben her ne kadar bugüne kadar arkadaşlar gibi, silahı elime almamışsam da, yıllardır bu zırlığı yapıyorum. Bu arada doğru yaklaşımın teorisi ve pratiği konusunda herkesten daha fazla çabamız vardır. Ama halen de bu çok bizi uğraştırır bir sorundur. Ufak bir eğitimle veya "ükeyle gittik kendimizi yastık" demekte, kendinizi aldırırsanız, bunu hiç anlamamışsınız anlamına gelir. "Halk savası, gerilla savası" dedi; ama şimdiki halkla ilgileri, gerilla ilkeleri tamnamlı halde, burada da bir kargaşa vardır. Kimisi bilecek tahrik ediyor, kimisi ötek, kimisi de yapmacıklık içine giriyor. Bunun büyük sorumluluğu vardır. Çünkü, omuzuna silah aldığın zaman yaşam şekli değişir. Yıllardır uğraşıyoruz ve araştırıyoruz; ne kadar kapsamlı eğitime yolaçtı,

gereklidir. Teoriden ziyade, pratik sonuç ister; bu bir pratik olaydır ama, iyi kullanma meselesidir ve örgüt için. En yaman çekirdek örgüt, silahlı birim örgütüdür. "Ben pratik anlam" deyip, gerekli olan örgütlemeye yavaşlamak, onun pektirildiği eğitimi tamamen bir kenara bırakmak ve "ben yalnız silahlı anlam" demek, kendini en kötü bir şekilde aldatmak demektir. Bunu yaşayanlar yığınlar. Bazıların elinde silah, bir put gibi olmuştur.

Teorisi, siyaseti ve eğitimi adamın silahı, onun için bir eşya durumundadır. Dolayısıyla, onun elinde silah, gerici bir araç durumuna gelir; ve silahlı Parti çizgisi için kullanmaz, ideolojik çoğunun, yetkiliyle, yönelik ve yürütme tarzıyla Parti çizgisine bela ettiği bir olgu haline gelmiştir. Silahlı mücadele sorunları, önceki süreçlerden daha fazla olarak bizi uğraştırıyor. Bir defa daha belirtelim ki, silahlı doğru kullanılmazsa, felaketlerin en büyüğüdür. Doğru kullanılması için de siyaset, örgütsel çaba müthiş gösterilmek durumundadır. Başta eğitimle, tecrübeyle kendinizi vercinizin. Siyasetin bütün doğru özü temelinde örgütleyeceksiniz, ku-

bu siyaset, Kürdistan koşullarında siyasetten uzaklaşmak zorunda olan, boyun eğme, teslim olma ya da gübren bir siyasettir. Dolayısıyla silah komutası, silahlıların örgütlenmesi ve bunun da bizi doğruya götürmesi gereklidir. Gerçekten sen tahliye uğruna bütün çabaların harcaması gereken sorunlardan biri de budur.

Artık PKK'deki olayın başarısı, günümüzde ne kadar devrimci şiddetli örgütleyip örgütlemeyeceğine ve onun komutasını doğru yürütüp yürütmeceğine bağlıdır. Biz bütün endişelerin çözümünü, silahlı mücadeleye, onun temel savaşım tarzıyla yürütüyoruz. Silahlı mücadelenin yanı sıra, ideolojik-politik mücadele veriyoruz ve iç-içe cephe çalışmasını yapıyoruz. Fakat, temel mücadele bizimizdir; gerçekten bu araç etrafındadır. Burada en kötü olan, bu araca sağ ve sol yaklaşım göstermek, çoğunuzun kendini basitçe, kazanmadan feda etmesi bile sorunları ağırlaştırmaktan başka bir sonuç vermiyor. Yani, "şehit oldu, kendini feda etti" demekle de bu işin altından çıkılmıyor; bu bir çözüm değildir. Kürdistan halkının ilişkileri, artık orulaşma ilişkilerine dönüşmüştür; bu orulaşma işi ve karışıklı ordunun özellikleri ve bizim zayıflıklarımız biliniyor. Silahlı tek başına kurtuluş amacı yaptın mı, sağ yaklaştın mı, kendi başına da fazla bela açarsın."

"... Artık PKK'deki olayın başarısı, günümüzde ne kadar devrimci şiddetli örgütleyip örgütlemeyeceğine ve onun komutasını doğru yürütüp yürütmeceğine bağlıdır. Biz bütün endişelerin çözümünü, silahlı mücadeleye, onun temel savaşım tarzıyla yürütüyoruz. Silahlı mücadelenin yanı sıra, ideolojik-politik mücadele veriyoruz ve iç-içe cephe çalışmasını yapıyoruz. Fakat, temel mücadele bizimizdir; gerçekten bu araç etrafındadır. Burada en kötü olan, bu araca sağ ve sol yaklaşım göstermektir. Çoğunuzun kendini basitçe, kazanmadan feda etmesi bile sorunları ağırlaştırmaktan başka bir sonuç vermiyor. Yani, 'şehit oldu, kendini feda etti' demekle de bu işin altından çıkılmıyor; bu bir çözüm değildir. Kürdistan halkının ilişkileri, artık orulaşma ilişkilerine dönüşmüştür; bu orulaşma işi ve karışıklı ordunun özellikleri ve bizim zayıflıklarımız biliniyor. Silahlı tek başına kurtuluş amacı yaptın mı, sağ yaklaştın mı, kendi başına da fazla bela açarsın..."

ne kadar örgütsel gelişmeye yol açıyor? Görüyorsunuz: o kadar da önemli gelişmeye yolağmadı. Bir de kendinizi gözünüzün altına getirin; cabasıdır, çok oliz. Hatta öyküde on yıldır silahlı, "ben gerillaçılık yapıyorum" diyenlere bakın; ufak bir birimi doğru-dürüst eğittiyör, silahlı eğitimi yapıyor, uğrunda savasacağı siyaseti, o siyasetten dayandığı çözümlemeyi, kavramıyolar. Dolayısıyla, kendisini çok tehlikeli bir gelişmeye yol açan komutanlar getiriyor. En çok eğitim isteyen silahlı mücadeledir, inanc olarak, azim ve kararlılık düzeyinde, yüksek bir formasyon kazanıracaktır. Silahlı eline alan adam, dünyada en azımkar, kararı adam olacaktır. Kendinden yavaşça; madde edinme silah vermek, çok tehlikelidir ve kötü sonuçlara götürür. Burada bazı olaylar veya öyküde sizin de başınıza gelen birçok kazalar vardır. Dününde da vuruyor, ama silahlı elinde olan bir adam, böyle vurulmamalıdır.

Evet, ideolojik ve politik yönden donanımsızlığımız, kendinizi bu işe veremeyişiniz, sizi çok zor durumlara düşürür. Bizim buradaki çabamızın, zayıflıklar, karınca kararınca gidermede bize yardımcı gereklidir. Hem de etmek ve su kadar. Ama, bir örnek kadar, bir su kadar hiç de kolay yenilip içiliyor. Her şey yığılıp ister, azim ister, biling ve siyaset ister. Bir de pratik eğitim ve silah

mande edeceksiniz. Silahlı mücadele, günün 24 saatında yetkin bir komandayı ister; her an hazır ve hazır olmalıyız. Böyle bir çabamızın sahibi olmamızın ve silaha hükmedememizin, silah size hükmeder. Silah, vahşi bir nesne gibidir. Tarnama kontrol altına alamazsınız, geri tepir, vurur ve tepeler. Dolayısıyla silahlı kontrolü bir sağlam bir inanç, azim, cesaret kadar, siyasete oldukça hakim olmak ve en önemlisi de silahlı birimin dört dürtük bir örgüt olası halinde yaşaması lazımdır. Böylece, örgütün yürütüleceği emirler temelinde hedefe daha da süratli varılır; işler yerinde götürülür ve mutlakla götürülmesi de gerekir.

Gerçekten olaya birkaç kişi bakiyor, belli en zor duruma bırakın budur. Çünkü bizimizi ilgili olan bir olay değildir. Biraz bu silahlı kullanımları ilgili bir olaydır. İste, komutanlıklardır, bizde daha yeni yeni gelişen takım komutanlarıdır, ana birlik komutanlarıdır vs. Bunlar gerçek halihazırda durumlarıyla bir da işin karaktarını taşıyorlar. Tabii ki yine bu meseleyi de halletmek gerekecektir. Büyük çabalarla komutanlaşmaman bir halk gereklidir, başkalarının komutası altında yaşayan bir halk gereklidir. Örgütlenmeyen silahlı bir hareket, maceracı, çetelenen, eşkiyalardan ve sen tahliye edilmeye mahkum bir silahlı hareket. Yine silahlı olmayan

Görülüyor ki; PKK'nın günümüzde doğru gelişimini sağlamak; düştüğü gibi olmalı. Burada hayli eksik yaklaşımlar içine girilmiştir. Eğer bunun bilincinde olsanız, kendinizi doğru katılma verirsiniz, kapasiteyi oldukça derinleştirirsiniz ve birimsizliği oldukça azaltırsınız. Bu temelde yeni gözlemlemelerle gerçekleştireceğiniz sözkonusu olacaktır. Ve günümüzde doğru gelişimimizde, Kürdistan'da parti olmalı. PKK'nın hem yaşadığı ve hem de yaşadıkları durumunda olduğu bir aşamayı ifade eder. PKK biçimindeki yoğunlaşma, -bütün mensupları noksan ve de çok birseyel dayatma içine de olsa- sen tahliye durumları etkileyen, hem de kendi siyaseti doğrultusunda belirlenen esas yasan kuvveti olurdu. Güncel gelişmelerin özünde yatan bu gerek, gerek düşmanın tavırlarının ve gerek ülke halkının çabalarının belirlenmesinde mutlak rolü oynamaktadı. Bu anlamda çizgisi yürütülür ve doğusundan günümüzde kadar, bu niteğini yitirmiş değildir. Ama dost-düşman ve mensupları kendilerini bu çizginin gereklerine göre ne kadar ayarladı? Bu da ayrı bir sorundur. Düşman, her gün bu çizgisi kontrol altına almanın ve boşa çıkarmak onun müthiş çabası içindedir.

Biz buna, günümüzde özel savaşımın yeni bir safhasıdır dedi. Daha da somutlaştırarak; mevcut TC olgusu, özel savaş olgusuna dönüşmüştür. Onun özellikleri temel kurulum olan cumhurbaşkanlığı, başkanlık, başbakanlık, parlamento ve yane partiler düzünden turalım, eğitim ve ekonomide kadar her şey örgütlenmesi emirlerine göre yeniden düzenlemeye tabi tutuluyor. Kritik bir tarih, çokça yaşadığı bunalmış hadsafıya ulaştığı bir aşamaya yaşıyor. Bu hadsafadaki bunalmış, bizim en derli toplu bir devrimci savasla karşılık verememiz sözkonusudur. İşte bu devrimci savasımız temelinde yaptığımız çok iş karşısında, o da kesinlikle arkasına müttefkilerini alarak ve iç dayanaklarını

yeniden örgütleyerek, değişik bir yönetim tarzıyla, savas yöntemleriyle, yani özel savas vuruş tarzıyla kendini bu dönemden de çıkarmak istiyor.

Genel olarak; Türk egemenlik sisteminin son 12 Eylül döneminde yaşadığı faşizm ve gerillik yıllarının, eğer o dengeli yaşamayı mümkün kılan bir coğrafyada bulunmasa ve bir toplumsal gelişme ve devletleşme sahip olmasaydı, yaşamımsız imkansız olacaktı. Biz, her zaman tarihi özetliyoruz. Doğu-Batı karşılaşmasının olduğu saha, başlangıçta feodal imparatorlukların, daha sonra feodal imparatorlukların kapışma alanı, islam feodalizminin egemenlik sahasıdır. Bu, en gözü dönmüş, tepede en çalıcılı ve de feodalleşmeye karşılık Türk egemen sınıf kişiliğinin başlangıcı Selçuklu, sonra Osmanlı imparatorluğu biçimindeki çok gerici bir devletleşme idi. Feodalizmin en gerici, ılgacı tarzını, hem de Batıda gelişen yeni dönem kapitalizme göre temsil etmedi. Bununla, 600 yılı aşkın süredir Ortadoğu hükümleri, özellikle Kürdistan ve Anadolu halklarını muazzam bir yokedici, tüketici, engelleyici kuruma sevkederken, öte yandan Avrupa ve Ortadoğu'da birkaç Sultanlık ve hanedanlığın yaşatılması için, dünyanın en zorba imparatorluğu kuruluğu, ve seferber edilirdi. Bütün bunlar için yedek kadar kan döküldü.

Eltettek, bunun daha sonraki tepkileri çok yıkıcı olacaktı. Bu temelde oluşmuş bir Osmanlı despotizmi, insanlığı karşı sadece haksızlık yapıp ganimet teminde zorla el koymadan öteye anlama olmayan bir mekanizma anlamına gelmekteydi ki, bu mekanizmayı kullanırlarını ne kadar düşürülerek toplumu ne kadar geriletecekti ortadadır. Bunun, bir de yükselen, ilerleyen bir kapitalist sisteme karşı ve daha sonra TC'nin oluşturulması döneminde yükselen bir sosyalist sisteme karşı daha da olumsuz bir konuma işlevini sürdürmesi, başa gelebilecek en büyük kötülükler. TC'nin, hem de kapitalizmin en kötü tarzından almış olduğu milliyetçiliği hezaze böyledir. Yanbaşında Ekim Devrimi'ni en kötü tarzda kullanan, on özünde düşman, ama biçimde dost gibi yaklaşılan Kemalizmle ayakta kalmanın sen çabasıyla, bu imparatorluk kalıntıları devletleşmeye dönüştür ve işte bunun adına da Türkiye Cumhuriyeti dersen, onun gazabından toplumların ne kececeği ortadadır. Bu temelde geliştirilen devletten alt ve üst yapısının halikane hale getireceği, daha sonraki jenosit, katliam denemeleri sonucu ortaya çıkmıştır. Eski ganimetçilik gelenekleri, daha çok devlet bürokrasisi biçiminde sürdürülürse; işte "kötülüklerden kötülük büyümüş" misali belâ görürsün. Cumhuriyet biraz böyledir. 12 Eylül, bütün bu sürecin en kötü aşamasıdır. Görülüyor ki tarih, biraz da Türk egemen sınıfı geleneğinde en kötü tarzda ona kavuşuyor; despotizm, ılgacılar, jandarmalar, astığı astık-keştiği kestikler, jenositçiler, talancılar, üretilecek okuyucu yoktur, hep askeri örgütlenme alt altında çocuk örgütlenmesi içindedir. Çokluk devirli Yenileri yapıp, anadilini, milliyetini, dilini, kültürünü yasaklar. Hep bu işlerle uğraşıyor. Böylesine toplum üzerinde işlev gören bir rejimi, bir de günümüzde doğru gelişiminde başta ABD emperyalizmi olmak üzere, bütün emperyalist sistemin askeri yedek olarak kullanması, bölgedeki çıkarlar tehlikeye düşmüştür. İrandan islam devrimi

bu kırılmızı bekliyoruz. Halkımızın kendisi kimliğine, tarihinde iki defa bu denli sahip çıkması çâlsamaktadır. Ve kırılma bu sahip çıkış, bazı işbirlikçi çevrelerin kültürel düzeyde kılıf geçirmiş cabalarına rağmen, silahlı savaş düzeyine, yani savaşın halk gerçekliği düzeyine varmıştır. Geçtiğimiz dünyanın savaşları savaşın halkından birisi olmaya doğru gidiyordu. Halkımızın bu biçimde kimliğini savaşla kazanma olayı; içine girilecek en devrimsel gelişmelerden biridir. Baştan beri ülkemizin koşullarına, onun tarihine uygun bir halk tepisimidir; savaşsızlığın oranda kimliği kavusabileceğini, kavuştuğumuz oranda savaşabileceğimizi tanımını vermiş olmuştur. Diğerleri de bu kimliğe yaklaşıyorlar; bizden daha fazla bu kimliği ağızlarına alıyorlar. Türk solu da öyledir. Emperyalizmin de öyle ele alıyor. Fakat bunlar sadece işin sonuçlarına uğraşıyor; yani büyük devrimsel halk savaşını çıkırmıza oynuyor ve çoğunluğu da onu boş çıkarmının sinsiliği içinde bulunuyorlar. Adama derler, "daha önce kadar nerdeydik" diye. Evet emperyalizmin, işbirlikçilerin, yine bu adın taslakları daha ilk dönemde de vardır. Onu e kendilerini akıllı, güçlü sandıkları dönemde değil de, şimdiki dönemde bunu halk ediyor-

Görülüyor ki: günümüzde ortaya çıkan PKK gerçeğindeki daha birçok özelliği ele alıp aşmak mümkündür. Tarih ve çağın (yi) netleştirildiği birçok kavram, kendi somutluluğuyla PKK biçiminde, en ileri, en devrimci, yası sistemi haline getirilip, Bu sistem, bir haktı yeniden özgürlüğe, yaratıcı bir ulusal gelişmeye, sınıfsal gerçeklerden kurtulmaya, hemen hemen her sahada yakayettiklerini tekrar bu maya götürürken; insanlığın dikkatini çekiyor. Kimisi onu yaygınlığı, kimisi onun etkilenliği, Şüphesiz böyleli bir gelişmenin ortaya çıkması bizim, insanlığı ilgilendiren temel sorunlara baştan itibaren, bilimsel olduğu kadar, insani yönünde gereken ihtiyatı gösterememiş sonucudur. Çünkü, bazen bilim adına insanın inkar edilişi; teknik adına insan ögesi için plana bırakılır. Bizde, bu tehlikeyi sarmayaya düşmüştüğü. Emperyalizm bu konuda çok tehlikeli durumda seyrediyor. Bilim ve teknik, emperyalizmin elinde insanlığı mahveden, yutan bir canavarlığa dönüştürmüştür. Nükleer silahlandırın tutulm, gökte onun tabakasının derinliklerine kadar ve hatta çevre kirliliği bile insanlığı yutacak kadar tehlikeli bir durum arz ediyor. Gerçekleşen sosyalizmin elinde de buna benzer ve kolay kolay atından çıkılmayacak sorunlar ortaya çıkmıştır. Bilim ve teknoloji ağırlık veremle ya da onun insana özgü yanlarını kırıcı plana bırakmakla buna benzer durum kaçınılmaz olacaktır. Biz ise, "bilimsel sosyalizmin -insanlığın olumlu yanlarından ne varsa onu alma temeline- ne kadar başarısız, o kadar insanlığı katli sağılar" düşüncesine değer biçti, işte, böyle yapılmadığı içindir ki bu durumlar ciddi sorunlara yol açtı? Örneğin Soydetler Birliği'ne, insanın razı olma çikması, diğer ulusların faaliyetine yol açar. Bu, onları harekettendirmeye götürür. Bürokratik tabakanın ortaya çıkması, diğer emekçilerin öksine yol açar. Bu, tıkanmaya ve anti-demokratizme yol açar ve günümüzde olduğu gibi, yeniden "eşitlik ve özgürlük" talebi büyük halk gösterilerine yol açar. Demek ki, burada ihmal edilen, insandır. Büyük ulus ve ayrıcalıklı tabakaların varlığı, sosyalizme de olduğu kadar insanı enternasyonalizme ve onun temel özelliği olan insanlığa esas değer veremeye anlamına gelir. Bu da sınırlı kfademdir, dar kalmayı, millî kalmayı ifade eder. Tabii ki bu millilik, şovnenizme götürür. O da karışıklığı, diğer bir millî volötlüğü, işte, işte, işte...

dünyanın yaşadığı benzer değişimleri taşımaya götürebilir. Nitekim gelinen noktaya kadar budur.

Biz, sosyalizmin bu tür sorunlarına yol açmamak için; onun bilimsel niteliğini, moral ve ahlaki ilkesine mutlak atlanma bağı kalmak cabsındayız. Emperyalizm, bilim ve teknik insanlığı uğrumun kenarına götürüyor. Bazi ülkelerdeki sosyalizm deneyimleri de benzer hastalıklara yakıyor. O zaman çıkartılması gereken ders; sosyalizmin insanın moral cephesini, manevi cephesini, ahlaki cephesini esas alacak bir biçimde yenileştirilmesi şarttır. Bu da, uluslararası veya büyük-küçük ulusların arasındaki çelişkileri çözmek kadar, sınıfsal çelişkileri de çözmek ama aynı zamanda, insanın yaratıcı eylemini en iyi dile getirebilecek demokratik ve özgür bir katılım içinde gerçekleştirilmiştir. Ne kadar, ezilen insan ve halk varsa, yaratıcı düşünceyle onları kösteklemiş, onların hepsinin belki oranda kendisini tenfess etmesi, kendini açması, kendini formüle etmesi imkanı verme olarak, sosyalizm uygulanmalıdır. Tepeden, merkezi bir buyrukla değil; burada aşın göldüğü için, giderek bürokratisma en büyük aygıt dönüşmüştür. Bunun sonucu olarak insan reel sosyalizme, gerçekleşen birçok sosyalizm deneyiminde, devlet karşısında, kapitalist ülkelerdekiinden daha güçlü duruma gelmiştir. Herhalde, bugün deşifre fark etkilirdir budur. Gerçekten sosyalist ülkelerdeki insan, kapitalist ülkelerdeki insanlardan daha fazla dünyaya ilgili değildir. Sosyalist ülkelerdeki insan dünyaya, demokrasi ve temel insan problemlerine karşı ilgisizdir. En edilgen tip olarak ortaya çıkmıştır. Bu nasıl mümkün olmuştur? Açık ki, merkeziyetçiliğin aşırı uygulanmasının sonucu olarak. Merkeziyetçilik hiç olmaz demiyoruz, ama bunun aşırı uygulanması ve giderek dev bürokratik bir devletin aygıtına dönüşmesi durumudur. Olan-olmaz yerde uygulanması, her dönemde hayata geçirilmesi, günümüzde kendi toplum düzeyinin kökmesine ve insanların soluksuz kalmasına yol açıyor. Bu da, ekonomide devlet gibi sorunlara yol açıyor. Sosyal alanda, son derece edilgen, hareketsiz bir toplumsal yapıya götürüyor. Tepede ise zaten bir bürokratik aygıt kalır. İşte, bugün bu halakadan kurtulmaya çalışılıyor. Sınıflar ortadan kaldırılmalı, ulusal eşitsizliği ortadan kaldırılmalı, devlet ile toplum arasında büyük bir çelişkiye yol açılıyor. Bu insanlar, "devlet bizzimdir" demiyor. "Bu devlet bizimdir" deseler, bu devlete karşı veya düzene karşı bu kadar gösteri yapılar mı? Hatta mevcut komünist partilerin önderlerine karşı, özgürlük talep ederler mi? Komünist partisinin önderleri, özgürlüğü aramak olmaz zorundadırlar. Demokrasinin aracı olmak zorundadırlar.

Başlangıçtan beri bu böyledir. Pratiklerinde de temelde gerçekleştirmeleri gerekir. "Emperyalist tehdit var" adı altında, her an dış devletlerin saldırı saldırılarına ol diye, merkezileşmeye, devletleşmeye bu kadar ağırlık verilsen; proleter demokrasi; halk demokrasisini doğmadıran boğmaya götürürün ki; demokrasimiz bir sosyalizm de, sosyalizm olmaz. Peki ne olur? İşte, bugün ortaya çıkan durumlar olur. Ondan da kurtulmak için, yeniden bir demokratik savaşım sürecine girilir. Sosyalizmin böylesine yöreleştirilmesi nedir? Nasıl bu yozlaşmaya gidilmiştir? Her men söyleyelim; bu ülkeler kapitalist ülkelerle karşılaştırılmaz. Değişik bir ülke türüdür, değişik bir toplum türüdür. Dolayısıyla buradaki sosyalist mücadele, demokrasi mücadelesi değildir. Olan-olmaz yerdedir. Demek ki; sosyalizmin

bazı uygulamalarının, sosyalizmin ahlaki boyutlarını, onun en çok içinde gerçekleştirileceği demokrasinin boyutunu gözardı edilmesi, bugün çok tehlikeli bir sapma olarak, onu neredeyse kapitalizmin medet ummaya kadar götürmüştür.

O halde, bizim sosyalizmi uygulamamız böyle olmalıdır. Başından beri, bu sosyalizmi gerçekleştirenlerin içinde düştüğü duruma düşmemenin türlü tedbirlerini almalıyız. Ve nitekim bizim bu konuda bugüne kadar yürüttüğümüz çok ciddi bir faaliyet vardır. Bir yandan muazzam bir aydınlatma, hem de gerektiğinde bunu tek başına ve Parti adına yapma durumumuz var. Bu bir anlamda merkeziyetçilik. Bunu hiçbir yapıyoruz? Dilisz, kişilikiz, sağcı-solunu bulamayacak kadar zavallı birlerine gerekliyordur. Ondan. Örneğin, biz yapıyorsak, bu bir anlamda merkeziyetçilik dedik. Fakat bunun içinde, büyük bir demokratikleştirmeye ortaya çıkama istegi vardır. Açık söyleyelim; bu konuda en büyük özelliğimiz, bir türlü doğru düşünemeyen, bir kelime söyleyemeyen dilleri döndürmek. Kaptıra zift bağlamak yürekleri biraz sevilir, sayılır kimseler, iradeleri biraz bilemek. Bununla, sizleri en büyük demokratik katkıya, katılma çağırıyoruz. Dolayısıyla bu; demokrasiye götürün bir çağışmaya, bir mücadele ve bir sosyalizm uygulamasına çok kazandırmak, işlerlik kazandırmak demektir. Bu çok önemlidir. Görürsünüz bu kendisi sosyalist çabamızı böyle yapıyoruz. Tabii, kabul etmedikleri yönler de vardır. Partide, kesinlikle "sadece edip, yetkin budur" diye despotluk yaparın vardır. Yetkisiyle insanları yerle bir edecek duruma yaşıyanlar vardır. Bunun Partimiz içinde uygulamalarının canına okumak gerekir. Bizim bir elimiz bu tipleri ve bir diğer elimiz de Türk sınıfsal yapısının yakasında olmaktadır. Demokrasi mücadelesini böyle mi yürüteceğiz? Biz bunu, bunların kişisel şahıslarına

"... Gerçekten sosyalist ülkelerdeki insan, kapitalist ülkelerdeki insanlardan daha fazla dünyaya ilgili değildir. Sosyalist ülkelerdeki insan dünyaya, demokrasi ve temel insan problemlerine karşı ilgisizdir. En edilgen tip olarak ortaya çıkar. Bu nasıl mümkün olmuştur? Açık ki, merkeziyetçiliğin aşırı uygulanmasının sonucu olarak. Merkeziyetçilik hiç olmaz demiyoruz, ama bunun aşırı uygulanması ve giderek dev bürokratik bir devletin aygıtına dönüşmesi durumu vardır. Olan-olmaz yerde uygulanması, her dönemde hayata geçirilmesi, günümüzde kendi toplum düzeyinin kökmesine ve insanların soluksuz kalmasına yol açıyor..."

düşman olduğumuz için değil; en yücse anlayışımız olan sosyalizm anlayışımıza dayanarak, bizim çalışmalarımızın ortamına ve olanaklarına dayanarak, kendilerini konuşturdukları için behtiriyoruz. Olan-olmaz ve tehlikeli tiplerden birisini temsil ediyoruz. Ve bizim, bütünüyle kendimizi hasrettiğimiz sosyalizm anlayışımıza, en büyük belayı bunlar getireceklerdir. Bütünüyle, gerçekten söyleyelim; devlet de karsak ve bunları bırakıp yıl için de karsak getirsek diğer sosyalist ülkelerden kırk kat daha tehlikeli bir tarzda

bürokrasiyi, diktatörlüğü uyguluyorlar. Bunun halk teorisi, halk demokrasiyle alakası yoktur. Bu, bambaşka bir şeydir. Daha şimdiden savaşımın geliştiği anlarda, savaşçılarımızı, halkımızı ve kendilerini eğitmeyen, örgütlemeyen bazılarını soruyoruz: Sizde var mı bir demokrasiz? Yok deniliyor. Kitleciçlik uyguluyorlar. Kürdistan'ın geri, toplumsal yapısı itibarıyla bu anlaşıyor bir şeydir. Kimileri köle gibi boyun eğmeye ve kimileri de jandarma, ağa gibi buyruk vermeye almışlardır. Bu kişilere halk mücadeleye yürütüyoruz. Hem de müt-hiş bir mücadele yürütüyoruz. Müca-

"... Biz, devlet durumuna yükseldiğimizde devlet-sizliğin, devletin sonuşünün temellerini atmış olacağız. Devlet, hiçbir zaman bizde muazzam bürokratikleşme ve insanların nefes alışını bile kontrol eden bir aygıt durumuna gelmeyecektir. Tam tersine gittiğçe biz devleti dalgaya alacağız, alaya alacağız. İnsanlar, bu ortamda kendi özgürlüklerini, kendilerinde en çok somutlaştırdıkları eşitliğin, emeğe bağlılıklarını bu temelde yaygınlaştıracaklardır. Böyle oldu mu, zor aygıtına fazla gerek kalmaz..."

delemiz, sadece bir durumu düzeltmek için verilen bir mücadele de değildir. Tamamen sosyalizm anlayışımıza sahip kilmek içindir. Bu mücadele, tek kelimeyle bile çok gereklidir. Bu olmadan birakalım Kürdistan'ın halk savaşına çekmeyi -halk savaşını en büyük demokrasi ve sosyalizm eylemidir-, adını bile söylemezsin. Karşıda sükümlük, büküm, konuşamaz, yöreği duymaz, iradesi keskinleşmez adam ne yapar? O halde, bizim sosyalist uygulamamız çok önemli bir özelliği bünyesinde barındırıyor.

Diğer sosyalist ülkelerin içine düştüğü durumlara daha başından düşmemeye, kapitalist ülkelerdeki burjuva demokrasinin o iyiyetlülüğüne de -ki bu, bir avuç için demokrasidir, halk için diktatörlüktür- düşmemeye dikkat etkil. Dolayısıyla bu, en edilgen, pasif ve örgütsüz bırakılan herkesi dillendirmeye, yöreklendirmeye, irade sahibi kilmaya ve güç sahibi kilmaya götürüyor ki, sosyalizmin de esas işlevlerinden birisi bu olacaktır. Daha da somutlaştırsak, bu şu anlamla gelir: Kendi sorunlarını bilince çıkarmak, kendini güç olmaya götürün, bunu beceren insanları, halkları ve sınıfları -bilimsel sosyalizmin de ilk manifestosunda dile getirildiği gibi-, gerçekten barış ve özgürlük; herkesin yetenek ve ihtiyacına göre bir yaşamın sağlandığı çağa götürebilir. Mevcut uygulamalar bunun uzantısıdır. Fakat biz bunda ısrarlıyız.

Sosyalizmin diğer bir özelliği de, kapitalizmin ortaya çıkardığı bütün belalara karşı olmalıdır. Bilim ve teknigin köti kullanılmasından tutalı, devlet aygıtını, din, insan hake ve özgürlüklerini her türlü kötü uygulamaya ve sapırmaya sosyalizm karşıdır. Devleti, sen sosyalist ülkede de böyle örgütlersen bu, sosyalizmin devlet anlayışına karşıdır. Hiçbir zaman sosyalist ülkelerde devlet kapitalist ülkelerinden daha diktatör olamaz. Ama, bugün devlet, sosyalist ülkelerde hem hacim itibarıyla,

hem yoğunluk itibarıyla kapitalist ülkelerden fazla bir yoğunluğa sahiptir. Demek ki, sosyalizmin bu ilkesinin uygulanmasında bir ihlal vardır, bir sapma vardır. Sosyalist demokrasi için de, bu böyledir. Hiçbir zaman sosyalist ülkelerdeki demokrasiler bile, insanlar bu kadar aktif, etkin, katilmede yapıyor. -ki, iyiyetli temelde de olabilir bu- sosyalist ülkelerde, son derece kaba materyalist ve dünyanın sorunları ile ilgilenmeyen insan yanında daha tercih edilir. Yani, onda bir gelişme vardır. Demek ki, sosyalizmin bu konuda bir sapırmışlığı, bir ihlal vardır. Demokrasi anlayışına, gelecekte devleti gittiğçe eriten, devlet olgusuna, sosyalist teoriye göre tüketen bir durumu da öngören sadece halk demokrasisi demeyeceğiz; devlet ortadan kaldırıldığı andan itibaren -ki baştan tüm bunların tedbirini alır- demokrasiyi, yani yönetimi denilen olayı da ortadan kaldırın, giderek insan yeteneklerine göre bir coterlen oluştuğu, kimsinin şu alanda, kimsinin bu alanda yer alarak topluma bir hizmet yaptığını, tamamen belli bir saygı temeline, asla zorlu çermeyen bir otortte ile toplum işlerinin düzenlenişine sıra gelir ki; bu da sosyalizmin son aşamasıdır. Bu ilkeye biz PKK'de somutluk kazandırmaya çalıştık.

Bizim, Kürdistan gibi çok geri toplumlarda koşullarda da olsa, sosyalizmin hayatı ilkesine bu kadar bağlı kalmamız; her zaman sizlere, "demokrasiyi uygulayın, despotizmi değil; insanları eğitin il, tecrübe ile süreklî yenileşirin, yürek sahibi kılın, dil sahibi kılın, kilmek sahibi kılın" dememiz kendi koşullarımıza göre sosyalizme en önemli bir karşılığı vermiştir. Yani biz, devlet durumuna yükseldiğimizde devletsizliğin, devletin sonuşünün temellerini atmış olacağız. Devlet, hiçbir zaman bizde muazzam bürokratikleşme ve insanların nefes alışını bile kontrol eden

"... Başta Partililer olmak üzere, halkımızı ve insanlığı da çabalarımıza katılmaya ve görevlerinde sınırsız bir zaferi yakalamaya çağırıyoruz. Böylesi özgür bir yaşamı yakalamak için, her halaktan daha fazla muhtaç olduğumuz bu yaşamı ele geçirmek için, boş yere harcamaya bir anımız ve boş alınacak bir nefesimiz bile olmaz..."

bir aygıt durumuna gelmeyecektir. Tam tersine gittiğçe biz devleti dalgaya alacağız, alaya alacağız. İnsanlar, bu ortamda kendi özgürlüklerini, kendilerinde en çok somutlaştırdıkları eşitliğin, emeğe bağlılıklarını bu temelde yaygınlaştıracaklardır. Böyle oldu mu, zor aygıtına fazla gerek kalmaz. Diyecseniz ki, bu çok kuşatılmalı, emperyalist kuşatılmalı olur, ya onlara karşı nasıl yapılacaktır? Onlara karşı da, bir halk kendini savunur. "Nükleer silahları emperyalistler kullanıyor, ben de kendimi nükleer silahla savunaca-

ğım" dersin bu, sosyalizm olmaz. Silaha karşı silahla kendini savunmak, sosyalist bir savunma tarzı değildir. "Peki, ortada başka mı kalır mı" denilirse; evet yol kalır. Yö; dünya sosyalist devrim üzerine düşünün pratik başlıklar olmaktadır. Yö, bir kısım ülkeleri emperyalizmin seylesine ulaştıracağım diye, dünyanun bu daha fazlasını geri bir konunda bırakmak değil, hepsine, genelde sosyalist devrimin çıkartılmasına uygun bir gelişme imkanı verdimizdir. Hatta başlangıcı da yapılmıştır. Evet, bir ülkede sosyalizm korumak demiyoruz. Hatta, bir ülkenin küçük bir parçasında da sosyalist deneyim geliştirilebilir. Kendi Partimizde, her yerde olmasa da, burada bile biz sosyalizmi daha iyi uyguluyoruz. Başka alanlarda daha hızlı uygulamalı. Yani ülkeleri tam kurtuluşu götüremedik diye, sosyalizmi uygulamamız vaz mı geçecek? Hayır; koşullar elverdikçe sosyalizmi uygulayacağız.

Tek ülke olur, çok ülke olur. Hiçbir zaman sosyalist yaşamdan vazgeçilemez. Süreklilik ve aynı zamanda, insanın kurtuluşu etrafında dönüp dolayın. İnsanı esas alırken onu dinler. Faian ülkeyi, faian kilmeyi, insanı adlatı ilke kabul eden, her türlü pratik insan uğruna yapan bir konumdadır. Elbette, sosyalizmde, hepsinden daha fazla, insan diyen bir durum sözkonusudur. Ulus, sınıf bile demeyecektir. İnsan, insan, insan diyecektir. Bu nereden insan tehdit eden bir bela varsa ona karşı mücadeleli yoğunlaştırmak anlamına gelir. Mücadele önem sırasına göre olur. Bu, silahlanma mı olur, bu, doğa kirlenmesi mi olur -günümüzün sıkı süyölürüz-, bu, katı bir sınıf baskısı mı olur, ulus baskısı mı olur; neyse, ona yönelik bir insanlık mücadelesi geliştirilir. Ancak bu temelde insan kurtulur. Çeşitli sınıfları varolan ideolojik, politik, askeri egemenlik anlayışından dolayı, insanların daratılın, boşa çıkarılan ödemeleri, doğasına uygun gerçekleştirilmek gerekir.

Bizim sosyalizmi kavrayışımız ve şimdiki devlet kendi yaşamımızda uygulayışımız bu temeldedir. Yapmak istediğimiz, sınıflı toplumun kilitlediği doğa karşısında zorlamalarından ötürü daralan, zorlanan insanı, bu sınıfsal-ulusal baskı ve sınırlardan, çevre baskısından kurtararak, onun yeteneğini bir yeteneğide, bilim ve tekniği geliştirmek için açtığı gelişmeler oranında zorluklar dünyasından alıp derece derece özgürlükleri dünyasına götürecektir. Bu çok uzun vadeli bir mücadeledir. Ama, aynı zamanda anbean yürütülmesi gereken bir mücadeledir de. Uzun vadeli olduğu kadar, günlük yaşamda tutturulması gereken bir mücadeledir. Kesinlikle ertelenen bir mücadele değildir. Bütün hayatı her an sosyalistleştirme-yeniler günümüzdeki insanlık kavgasında fazla başarılı olamazlar. Velakin ülkede sosyalizmi inşa et-sen bile, insan sosyalizme kurtma görevini ihmal ettiler ki o sosyalizm gerçek bir sosyalizm değildir. Er veya geç bir sapma biçiminde yozlaşır ve mutlak tasfiye edilmesi gereken bir engel haline gelir. O halde, her zamankinden daha fazla sosyalizmi bu biçimde savunmamız ve artık tarihinde ve günöl çağında hiç de hakkımızda hayırlı olmayan gelişim ve uygulamalarla, bilimsel sosyalizme karşılık vermek garptır. Bu ama aynı zamanda bütün insanlığın da kurtuluşuna iddialı bir katkı yapmamız anlamına geliyor. Bu fazla yadigarlanmamalı veya garip de karıştırmamalıdır. Çünkü insanlığın sorunları, insanın en çok düşürüldüğü yerlerde sökülür eden. Bi yerde ne kadar insan düşürülürse, orada hak-adatı ölçüleri yerle bi-

YURTSEVER, İLERİCİ, DEVRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYUNA!

Bilindiği gibi 12 Eylül Faşizmi, ilk elden siyasi kimsede, insanlık onununa kişiliğine ve insanî değerlerine geliştirilmesi umutlarına saldırarak; çürümüş, yok olma sürecine girmiş olan sistemi yaşatmak için toplumu dönüştürme gücü olan tüm dinamiklere şiddetle yönelmiş ve toplumu derinden yarılayıp parçalamıştı. Amaç; düzeni kurtarmak adına egemen sınıfın sömürü mekanizmasının devamını içine tepkisi, edilgen ve tüm canlı dinamiklerin yok olduğu bir topluma yaratmaktır. Bunun için de 12 Eylül faşizmi tüm ilerciler-yurtsever, aydın, devrimci-demokrat ve sosyalistleri bütün birliğiyle yüklenerek vahşetini sergiledi. Halkların kutsal davalarını yok etmeye çalıştı. En sıradan bir hak istemi ve talebin karşılığı şiddet ve işkence oldu.

Eylül faşizminin getirdiği baskı, şiddet ve işkencenin futursuzca cezavlerinde uygulandığı da bilinen bir başka gerçekliktir. Savaşım eşit olmayan koşullarda çok amansız bir biçimde sürdü, sürüyor. Amaç açık; toplumun sesi durmadıkça olan devrimcileri susturmak, kişisizleştirme, siyasi kimselerinden soyutlamak, boyun eğdirmek, tepkisi ve edilgen duruma getirmek.

Bütün bunlara boyun eğmeyen siyasi tutsaklar, duvarlar arasında ölümlüne kıyasıya bir savaşım içinde oldular. Açlık grevleri ve ölmü oruçlarında bedenlerini siper edip, bilme, insanî değerlere, siyasi kimsede sahip çıkıp, kişisizleştirilmeye, kimsiksiz kılınmaya set çektiler. Bağışsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde halkların sesi oldular.

Ancak biz burada kamuoyunda yeterince tanınmayan, bilinmeyen Amasya Özel Tip Cezaevini kısaca geçmişi ve özellikle bugüne değin, tanıtıma çalışarak uygulamalara dikkat çekmek istiyoruz.

12 Eylül faşizminin cezavisi politikasının fazlasıyla hayata geçirildiği ve kurumsallaştığı Amasya Cezaevi; başından ve kamuoyunda her ne kadar gizlenmişse de geçmiş hiç de iyi olmayan bir cezaevidir. Yakın bir zamana kadar da insanca yaşam olanaklarını olmadığı, işkencenin, baskının ve yasakların adeta bir gelenek haline geldiği bir yerdi. Öyle ki; 12 Eylül sürecinde baskı, işkence ve vahşetin sürdüğü diğer cezaevlerinden tutuklu ve hükümlüler Amasya Cezaevine sürgün edilmekle tehdit edildi. Ve başka cezaevlerinden direnişlerle sivilen, önder konumda görülün devrimcileri belirli sürmelerle tecrit edilmiş, direnişlerinin törpülenmiş, diğer bir deyişle, "islâh" edilmesi için Amasya Cezaevi başvurulan bir yer konumundaydı.

1988 sonlarına kadar cezaevine ilk ayak basar basmaz tutuklulara dayak atıldığı, işkencelere maruz kaldığı, insanı olan her şeyin işkence ve baskı aracı olarak kullanıldığı da bir gerçekti. Geçmiş boyutlarına bir zindancı geleneğe sahip olan bu cezaevinin, kamuoyunda, basında teşhir olmaması, gerçeği değiştiriyordu.

Bu süreç ancak, 1988 Ekim'inden itibaren başka cezaevlerinden buraya sürgün edilen tutsakların gelmesiyle tersine bir yer izlemeye başladı. '88 Ekim-Kasım aylarındaki süreç, burada da peşpeşe direnişlerle kararla bir şekilde yaşandı. Zindancı mantığını kırılması için bir direniş daha da yaşamak zorunda kaldı ve ancak o zaman insanca yaşam koşulları asgari düzeyde de olsa sağlanabildi. Ve böylece direnişçi cezaevlerine Amasya'da da bir halka ekti. İnsanî değerlerin konduğu, siyasi kimsenin yaşatıldığı

bir mevzi oldu Amasya Cezaevi.

Ancak Amasya Cezaevinde yaratılan bu statü bir türlü hazzedilemiyor. Yaz direnişleri sırasında cezaevi yönetimi, ilk elden savcısından müdürüne kadar tüm idari personel değiştirildi. Ve bu statünün geri çekilmesi için çeşitli provokatif tutum ve uygulamalar sergilenmeye başlandı.

Uygulamalara geçmeden önce değiştirilen idari personelin niteliğini koymak yerinde olacaktır.

Cezaevine I. Müdür olarak tayin edilen **Şükrü Öztürk** 1986 öncesi bu cezaevinde sayman olarak çalışmış, cezaevinin eski zindancı, baskıcı politikasını yakından görmüş ve bilen bir kimsedir. Aynı zamanda Amasya'nın Taşova kazasından olup, 12 Eylül öncesi militan olarak faaliyet yürüten sağ görüşlü, faşist biridir. MHP örgütlenmesi içinde yer alarak ilerciler, devrimci-demokratlara karşı yoğun faaliyet yürütmüş olan böyle birinin bir sol siyasi tutsaklara karşı onaylı, çok siyaset ve intikamcı bir zihniyet taşıması da anlaşılabilir bir şey değildir. Zira saymanlık yaptığı dönemde, buraya sürgün edilen devrimci tutsaklar açık grevlerinde iken, idarenin sırasıyla bir baskı aracı olarak kullandığını gören **Şükrü Öztürk**, "Niye siyaset veriyorsunuz? Buntlar komünist, teröristlerin bir an önce ölsünler, ölmeleri için ne gerekiziyorsa onu yapın" demiştir. Memur olarak çalışırken bile tek amacı var. O da müdür olmak ve müdürlük kariyeri ile, cezaevlerinde devrimcilerden intikam almak. Müdür olabilmek için de tayinini istiyor ve üç yıl sonra I. Müdür olarak özel isteme buraya geri geliyor.

Zindancı mantığını kıldığı, insanca yaşam koşullarının yeni kazandığı bir cezaevine sivil faşist örgütlenmesi için yer alan ve intikamcı birinin gelmesi hiç de hoşuna değildir. Ne derece nesnel davranacağı da ortadadır.

Evet dediğimiz idare ilk kez cezaevinde doğuştan bilizlere söylenen şu olmuştur: "Size çok şey verilmis. Barışta önce cezaevi değil de, Hilton Oteli." Görüldüğü gibi daha ilk başta, direnişlerle kazandığımız hakların hazzedilmesi mantığı çok açık bir biçimde kendini gösteriyor. Ancak bizim haklarımız konusunda gösterdiğimiz hassasiyet ve en ufak bir yönelim olduğunda gösterdiğimiz tavır ortaya koyduğumuzda, "Ne yapalım bunlar bir kez size verilmis, biz bunlara dokunmayacağız. Çünkü cezaevinde huzursuzluk olsun istemiyoruz" denilerek, politik bir tavır sergilenmiştir. Haklarımızı açık saldırdığımız taktirde, direnişle karşılaşılabileceği bilen idare bu kez daha sinsi yollarla baskıyı sürdürüyor. Sürekli gergin bir atmosfer ve provokasyon ortamı yaratarak, olası saldırılara zemin oluşturmaya çalışmakta ve bu yönüyle daha kasıtlı devrimciyi devam ettiriyor.

Son birkaç ay içerisinde bu yönü girişim ve çabaları, bunların bir yansımaları belli başlı örneklerle aktarmaya çalışalım.

Koğuşlardan idare bölünme geçişi kapatıldı dediğimiz yerde giriş ve çıkışlarda idare araması yapıldı. Normal bir işleyiş olduğu için karşı çıkmıyorduk. Ancak Ekim '89 ayı içerisinde koğuştan neredeyse kırılırsa çıkışın arama yapılabildi, ikinci bir aramanın da kapatıldığını yapılabildiği söylendi. Cezaevi içinde karılın, banyo ve revir dahil neredeyse

gidişine yine aynı şekilde arama yapılabilecekti. Bu kabulümüz mümkün olamazdı. Kimse koğuşlardan kaçmayı temsilcilerle görüşmesi istendi. Cezaevinde üç gün hayatı felsefe uğrattık sona müdür lütfedip, temsilcileri çağırıldı. Böyle günceler kendi keyfi isteminden direnmesinin nedeni, bizlerin zorunlu ihtiyacı olduğu için aramayı yaptırıp çıkacağımızı. Diyaloğu da keserek yıldırmak, mecbur etmek. Bunun sonucunda alamayacağımız görünüşünde temsilcilerle görüşmeyi kabul ettiler. Normal işleyiş dışında eğer bir uygulamanın kabul edilemeyeceği belirtildi ve sonuçta yine normal uygulamaya geçmek zorunda kaldı. Ancak iş bununla da bitmedi. Tünel girişimi bahane edilerek, tekrar kabul etmeyeceğimizi bildikler halde, aynı arama biçimi dayatıldı. Siyaset soru çözümü, ikna olmuştuk. Ne ki amaç bizi yıldırmak, kıskırtmak oldu mu mantıkla da olsa uygulamaya dayatıldı. Bunun üzerine arama dayatıldığı süreç her avukat görüşmesi, hastane ve her alanda yaşam durdu. Acil durum tam 10 gün sürdü. Diyaloğun tümden kesilmesi ve cezaevinde yaşamın durdurulması üzerine eylem hazırlanarak, farkedilen idare, ancak ondan sonra diyalog yolunu açtı. Savcıyla temsilcilerimiz görüşmesi sağlandıktan sonra sorun çözüldü, normal işleyiş devam etti. Ancak burada başarılı olmayan müdür, bu kez başka bir yol denemeye kalktı. Şöyle ki:

Koğuşlara, "Eşyalarınızı toplayın, başka yere gideceksiniz" denildi. Bunun üzerine koğuş değişiminden keyfi bir uygulama olduğu, onun için koğuşlardan çıkılmayacağı, durum temsilcilerle görüşülmesi ve bir sonuca bağlanmasını bildirdi. Yine idare koğuşları temsilcilerle görüşürdüğü gibi, kendileri de temsilcilerle görüşmeyip diyalogu kesiler. Koğuşlardan çıkılmayacağımız bildirildi halde, bunun gerekçesi açıklama yerine zor kullanılarak operasyona koğuş değişimine gildi. Üstelik I. Müdür **Şükrü Öztürk** operasyona katılacak görevliler, "Zorla alın götürün, gerekirse vurun kırın, öldürün" diyerek, ortaktıkları kayboldu. Ancak koğuş değişimi dediğimiz zorla da olsa sadece basit bir yer değişimi biçiminde olmadı. Açılam:

Bu cezaevinde sadece bir sol görüşlü tutsak bulunuyoruz. Bir de sağ görüşlü faşist tutuklular da var. Ve koğuş değişimi olayı, tamamen planlı bir şekilde yapıldı. Bir devrimciler, faşistlerin bulundukları koğuşlara yerleştirildi. Bir çok tehlikeyi bir durumdur. Bizi aynı zamanda faşistlerle karşı karşıya getirmek, provokasyon ortamını oluşturma, planlanan sonuçlara varılmasını istemektedir. Bu uygulamaları kırınmak için protesto eylemlerine girişti, savcılığa sözlü ve yazılı uyarılar bildirildi. Ancak şimdiki kadar hiçbir sonuç alınmadı.

Savcının gelip temsilcilerimizle görüşeceği haberi alın müdür bu kez başka bir oyun tezgahladı.

Cezaevi arabasinda (ring) bir ve birbiri çok metre boylarında demir çubuk bulundukları müdür savcıya anlatıyor. Temsilcilerimiz de olay şöyle anlatıyor: "Sabah arabaya mahkemeye mahkum götürüldü, getirildi. Yoklama yapıldı arabada bir şey yoktu. İki saat sonra hastaneye

sol siyasi bir hükümlü götürülecekti, arabaya baktık içinde bu demir çubuklar çıktı. Şimdi ben, ne düşünüyorum, arama yapılmakla haksız mıyım?" Olayın bir tezgah olduğu çok açık. Savcının geleceğini bilen müdür, arabaya demir çubukları koyduruyor, savcı geldiğinde de bulmuş oluyor. Bunun içinde bir tutuklu tarafından konulmayacağı, böyle demir çubukları elde etmesinin de mümkün olmadığı, elde etse bile kapı altında arandığı, böyle bir metre, birbiri çok metre boyunda çubukların aramadan geçirilmesinin mümkün olmadığı belirtilince; "Dişardan kaydırıyormuş olabilirsiniz, beki jandarmaya saldırm hazırız! İleri-sileri-sileri" diyor **Şükrü Öztürk**. Bununla da doğru doğru muayene bile edilmediği hastaneye gitmemiz özü böylece kapatılmak istiyor.

Burada antiparantez bir noktayı da belirtelim. Henüz yarılınmakta olduğumuz devanımız olmasına rağmen, mahkemeye götürülmüyor. Yarılınmamız, müdürün ordersı yapıyor. Orası, mahkeme salonuna dönüştürülmüş.

Bu olay kapandı, yeni bir şey çıktı bu kez. Geçeyansı sayımları, koğuş kontrolleri, gizli aramalar. Bunu da açalım.

Gece 24.00'de vardiyesi değişimi yapılırken, sayım yapılabildiği, tünel girişimi olduğu için endişe duyuldukları belirtilir. Biz, böyle bir uygulamayı kabul etmeyeceğimizi belirttik. Savcı da bunda ısrar etmice; tünel girişiminden dolayı panige kapıldıklarını düşünerek -kendilerini rahatsızlık için- geçici bir süre için kapı kapattılar, bir kişiyi kimsiyi rahatsız etmeden, sessizce koğuşa baskı çıkabileceğini söyledik. Ne ki bu işi niyetimiz de susturmak edilecek sayımları sürelettiler. İstemiyoruz. İçeride adan sokmadığımız taktirde, müdür istediği ortamı elde edecek ve planlarını gerçekleştirim zeminini yaratmış olacak. Neytin bu olduğuna bildiğimiz için temkinli davranıyoruz; ancak bunun böyle sürmeyeceğinden de bilincindeyiz. Son kez savcıyla görüşmemizde bu uygulamanın son bulması istendi ve uyarıldı.

Koğuş kontrolleri dedik, bu da şöyle yapıyor. Bir baş gardiyanla birlikte bir-iki gardiyan koğuşa gelecek, çevreyi gözdeyor. Kontrol amaçlı olduğu için, sıcak davranmak mümkün olmuyor. Aksine bundan rahatsızlık duyuyoruz. Bu yaklaşımı, binnici müdür **Şükrü Öztürk**; "Size yüz vermiyoruz, insanı davranmıyorlar" vs. diyerek, bu zeminde de personeli bize kıskırtmaktan geri durmuyor.

Gizli aramalarla gelince: Normalde arama yapılırken, yanlarında bir-iki kişi bulunuyoruz. Ancak şimdiki bunda ek olarak gece koğuş kapıları üzerimize kapandıktan sonra yemekteyiz ve diğer kullanan alanlarımız aranarak, eşyalarımız karıştırılıyor. İçeride kapatıldığımızın müdahale etme durumumuz da ortadan kalkıyor. Böyle bir uygulamanın kişiliği ve keyifliğinden vazgeçmelerini istedik. Ancak bu da ısrarla hala sürdürülmektedir.

Bu uygulamalar hangi mantıkla ve nasıl, kimce vasıtasıyla sürdürülüyor? Bizce önemli olan da budur.

Buranın yerlisi ve eskiden de bu cezaevinde sayman olduğunu, aynı zamanda müdürün 1980 öncesi militan bir MHP'li olduğunu be-

lirtmişlik.

Şükrü Öztürk, buraya atanır atanmaz, hemen ilk elden personel ayıklama ve görevlendirme işlerine başladı. Sağ görüşlü faşist güvenilir adamlarını, köşe başlarına yerleştirerek, hem tutuklu ve hükümlüler üzerinde, hem de diğer personel üzerinde muazzam bir denetim kurma ve işpın açığı oluşturma faaliyetine girdi. Öyle ki insanî tüm ilişkileri ket vurarak yoğun bir tecrit politikasını hayata geçirmeye çalışıyor. Askeri kıyafetleri giyi her vardiyede değişiminde (3 vardiyeye var), personele içtima vererek, bız tutsaklar aleyhine kıskırtılma, bizimle karşı karşıya getirme konusunda uzunca faaliyet yürütmektedir. Cezaevinde idarî yapı kesinlikle sözkonusu değildir. Tamamen bir sebekete çözümlenmiş ve işleyiş bunlarla yürütülüyor. Öyleki müdürler arasında ayırım yapılmış. Bız tutsaklara karşı onaylı olmayan ve düşmanca duygular beslemeyen, sadece işi yapmayı gördüğü müdür, bir nevi tasfiye edilecek, idari işleyişteki etiketleri sırtlamamış, teknik, bürokratik işler ona yüklenmiştir. **Şükrü Öztürk**, tek elden ve kendi düşmanca duygular ve düşünceleri, uygulamalarda hemperleriyle birlikte yaşamı vermeye çalışmaktadır.

Bu arada siyasi polis ve MİT'e sıkı bir işbirliği içerisinde çalışan bu sebekete, bambaşka şeyler de tezgahlıyor. Cezaevinin bulunduğu mahalle halkını (ki çoğu gardiyanlardır), bizlere ve ailelerimiz karşı kıskırtarak, bazı sonuçlara varmak istiyor. Öyle ki, mahalle halkı adına (I) vailiğe dilekçe vererek, "Bu cezaevinde siyasi, komünist mahkumlar var, bizi rahatsız ediyorlar. Aileleri geliyor, bize de buluyorlar. Komünistlerin buradan götülmelerini istiyoruz" vs. deniyor. Bütümlü amacın buyutu biraz daha farklı. Şöyle izah edelim:

Burası özel tip cezaevi olmakla birlikte, çift statüsü var. Adli mahkumlar da bulunuyor. Ve marangozhane, demir atölyesi, terzihane vs. işyerleri var. Bu işyerlerinden adli mahkumlar angaryalar olarak çalıştırılıyor ve ayda 10.000 TL gibi komik bir ücret veriliyor ve bu işyerlerinden milyonlarca dolar vurgulan yapıyor. Ancak bız siyasiyen varlığı, yolsuzluklara ve angaryalara karşı olumsuz idareyi rahatsız ediyor; keza birer köle durumuna getirilen bu adli mahkumlarla aramızdaki farkı kabullenememe, hazzedememe durumu var. Bir yandan sağır-dilsiz ve düşüncemize hale getirilen, her yönüyle edilgen kılınan, kölelerden daha da çok asğılanan (ki, kölelerin tarihi isyanlarla dolu), adeta hayvan muamelesi gören bir topluluk, diğer yandan siyasi kimsiyi koruyan, insan onur ve haysiyetini ayakta tutan, insan için direnen bız siyasi tutsaklar. Adli mahkumlarla kötü (I) örnek olumsuz, yarılınmaz bir başka rahatsızlık nedeni...

İdarenin, siyasi polis, MİT'e sıkı bir işbirliği içerisinde olduğunu söyledik. Bunu biraz açalım: Ziyaretleri gelen yakınlarımız işlenerek gözaltına alınmakta; onur kırıcı arama ve benzeri... uygulamalarımız maruz kalarak, ziyaretimize gelmelerini yönünde tehdit edilmekte. Yine her yıl yazın ve baharın gelmesi üzerinde sıkı bir denetim ve keyfi uygulamalar sözkonusu. Mektuplarımız, seçilen bilinci faşist kadrolara denetleniyor, oradan I. müdüre gidiyor, oradan da MİT ve siyasi polis bilginisi sunuluyor. Çoğu mektup ve telgraflarımız ortadan kayboluyor.

Bu uygulama, yeni de değil. Yazın ve okumamız birer esrar, alyon gibi yaklaşım gösterilmekte.

devamı 23. sayfta

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendirdi:

KÜRDİSTAN DEVRİMİNE TARİHİ BİR AŞAMANIN HAZIRLIKLARINA YÖNELİRKEN MEVCUT SİYASİ DURUM VE MUTLAK YÜKLENİLMESİ GEREKEN GÖREVLER

3ağtarafı 1. sayfa

Kendini aldatma, kendine yetersiz yaklaşma; hele hele bizde çokça yaygın olan kendine sevdalanma- ları, bu işlerde sadece ve sadece kaybedilir. Fakat, en yaygın olanı budur. Halkımızın içinde bulunduğu durum, kendinden başka her şey yaşamaktır. Vatandan, özgürlükten öcü gibi korkmakta, vebadan kaçar gibi kaçınmaktadır. Vatan, vatana özlem kavramlarının anlamı onda oldukça zayıf kalıyor. Dağıdık çobandan tutulm katmerli iğbirlikliğine kadar, ölümlerine çıkan ilk fırsatı, sermayelerini denkleştirip kaçmak- tadırlar. Bir diğeri, "modern" cıllı yaşam felsefesinin göz kamaştırıcı- lığına takılıp kalmaktadır. Pekli bu durumda ne oluyor? En tanınmış haldeki toprak parçası daha da vıran bir halde ortada kalıyor. Tanınmış hale getirilmiş cennet gibi vatan, bir vıraneye dönüştürülüyor. Ne haklı! Bir halkın hayatı, özgür irade ve onun somut ifadesi olan ekonomiye, kültüre, sosyal örgütlenmeye sahip çıkmak bir yana, günü kurtar- manın bir sürü ile yaşıyor. Ulusal, toplumsal kimliği sahip kısmatı durumu yok. Halk kendisine dayatılan sorgulamayı; oldukça perişan, oldukça yoksul, aldatılmaya oldukça müsait bir durumdadır; karşısına çıkan herkeşe -bu ister bir jandarma bozuntusu olsun, bir ağa karikatürü olsun- herkeşe karşı esas duşu geçeri. Halk, gelinein üstünde boru- sunu ötürdüğü bir zavalıyı yğı- nından başka bir şey ifade etmiyor bugünkü durumuyta. PKK'nin ideolojik değerlendirmelerinde, bu hu- suslara açıklık getirilmiştir, buna na- sil gelineidi, tarihte buna nasıl yol açıldı, günümüzde nasıl bir ifadeye kavuştuğu bilimsel izahına ka- vuşmuştur. Aynı zamanda, güncel olarak da, TC olgusuna oldukça açıklık kazandırılmıştır. Dolayısıyla Kürdistan tarihine, toplumsal özellik- lerine yeni bir açılım kazandırma sözkonusu değildir. Değidiğimiz gibi, gerekçiler bilimsel izahına kavuşu- rulduğuna göre, mühim olan burada kendi gerekçelerini kulak arkı etme- den, ideolojik yaklaşımları sürekli bir formasyon olarak kendi hakımı kılmaktır. Sorun yeni açılımlar değil, mevcut açılımların özümsemek ve ona göre hareket etmektir.

Güncel ilişkin, üzerinde du- rulması gereken hususlar vardır. Özellikle hareketimiz Türkiye ve Kürdistan daki som siyasal gelişme- ler üzerinde sınırlı da olsa durmak gerekmektedir, bunda yarar vardır. PKK ortay çıkarmak, çağın ge- rektirdiği özelliklere dayanarak istedi ve bunu dile getiren tezleri esas aldı. Kendi formülasyonunu, kendi dü- şünce yapısını belli bir çağdaş ana- lıya dayandırdı. Yine bunun iş- gında tarihe yaklaşmaya çalıştı. Bunden yola çıkarak, kendi devrim modelini inşa etmeye çalıştı. Bunlara bir kez daha, şü bakımdan yaklaş- makta yarar vardır. Biliriz, Kürdistan devrimini dayandırmak istediğimiz çağ anlayış, emperyalizme ve kapi- talizme karşı proletar devrimler ve ulusal kurtuluş devrimleri kaç an- layışlardır. Buna teorik yaklaşım, ideolojik ifadeler ve bunların somutta uygulanışa bile vazgeçilmez bir ilke düzeyindeydi. Onunla ayağa kalktık, gerekçeleri onulla anlam vermeye çalıştık. Bu, aynı zamanda varlık nedenimizdir. Resmi resm sosyalizme denk düşen, onun bir kopyesi, taklidi olan bir yaklaşım içinde

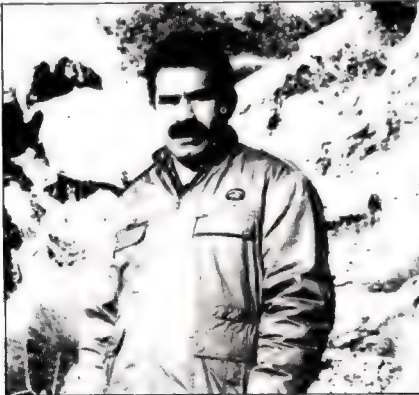
"... Bugün, Gorbaçov hareketinin anlamı nedir? Belli bir dengeye gelinmiştir: Bu denge noktasından sonra, mevcut politikalarda, emperyalist sisteme üstünlük sağlamak mümkün değildir ve hatta '80'lere gelindiğinde, dengeli muhafaza etmenin bile ciddi bir problem arzettiği ortaya çıkmıştır. Yapılması gereken, bu gerekleri dikizate alarak yeni bir durum değeriendirilmesine gitmektir. Biz, dengeye kadar ekde edilen sosyalist kazanımları reddetmiyoruz. Fakat, daha da ilerletilemeyeceğini de- lili biliyoruz. Vapacağı iki türlü şey vardır; ilgili değeriendirmelerimizde bu konul- muştur: Ya devrimci yöntemlere alabildiğince ağırlık verilecek ya da reformlara..."

değil, ama mevcut sosyalizmi gözü- nüne getirerek, onu bir veri olarak kabul ederek, yine ulusal kurtuluş hareketlerini halk savaşı temelinde esas alarak, onun bu özelliğine dik- kat çekerek yürüdük. Dolayısıyla bu iki olgunun ne düzeyde olduğuna, özellikle sosyalist ülkelerde son olup bitenlere bakarak bir anlam vermek önem taşıyor.

Son günlerde, bütün basın-yayın haberlerinde kendini açığa vuran gelişmelerle, iki sistem arasında 40-50 yıllık sert, kapalı durumun

cağır. Sona iyice işaret etmiştir; gelinen aşamada sosyalist sistem nefes alamaz durumda gelinmiştir. Gerek emperyalist sistemin dıştan alabildiğine yüklenmesi ve gerekse iç sorunlardan dolayı bir tıkanmayla karşı karşıya kalmıştır. Henüz bu- günkü reformlardan en ufak bir iz, bir eser bile yoktur. Bazı gerekçeler, olgulara yaklaşımdan çıkarabi- lirdir. Bunu çıkarmak fazla güç- lük çekmiyorduk.

Diyorduk ki, bunun nedenlerinden biri, nükleer silahlanmaya gelinen

parçalandığı, açıldığı; sınırların kal- bura çevrildiği, ekonomik, sosyal, siyasal ilişkilerde bir yumaşmanın yaşandığı, hatta iççe gelişmelerin formasyon olarak yeni açılımlar de- ğil, mevcut açılımların özümsemek ve ona göre hareket etmektir.

Güncel ilişkin, üzerinde du- rulması gereken hususlar vardır. Özellikle hareketimiz Türkiye ve Kürdistan daki som siyasal gelişme- ler üzerinde sınırlı da olsa durmak gerekmektedir, bunda yarar vardır. PKK ortay çıkarmak, çağın ge- rektirdiği özelliklere dayanarak istedi ve bunu dile getiren tezleri esas aldı. Kendi formülasyonunu, kendi dü- şünce yapısını belli bir çağdaş ana- lıya dayandırdı. Yine bunun iş- gında tarihe yaklaşmaya çalıştı. Bunden yola çıkarak, kendi devrim modelini inşa etmeye çalıştı. Bunlara bir kez daha, şü bakımdan yaklaş- makta yarar vardır. Biliriz, Kürdistan devrimini dayandırmak istediğimiz çağ anlayış, emperyalizme ve kapi- talizme karşı proletar devrimler ve ulusal kurtuluş devrimleri kaç an- layışlardır. Buna teorik yaklaşım, ideolojik ifadeler ve bunların somutta uygulanışa bile vazgeçilmez bir ilke düzeyindeydi. Onunla ayağa kalktık, gerekçeleri onulla anlam vermeye çalıştık. Bu, aynı zamanda varlık nedenimizdir. Resmi resm sosyalizme denk düşen, onun bir kopyesi, taklidi olan bir yaklaşım içinde

asama olabilir ki, bu bize göre talidir. Güç dengesi sağlanmıştır; güç den- geleri üzerine oturan politikalar, dip- lomasi faaliyetleri artık sonuç ala- mıyor. 70'lere doğru gelindiğinde, varılan aşama bıydu ve bunu aşma yönünde geliştirilen politikalar bir sonuç vermiyordu. Sözkonusu poli- tika- ları güç yetiremiyor. Bir aş- maya gelinmiş ve bu aşamadan çıkış yapılmıyorsa, orada bir tı- kanma, bir çürüme kendiliğinden gelişecektir. Nitekim Brejnev dönemi- nin bir yandan dengeye ulaşma, diğer yandan dengeye tıkanma ola- rak değeriendirilmiştir ve bununla birlikte çürümüşün aç verildiği, '80'lere doğru geldiğinde bunun birçok belirtileri ortaya çıktığını görmekte zorluk çekmiyoruz. Bu yıllara varlı- ğında, emperyalist-kapitalist sistem, sosyalizme kapıdıkları kapıtmış ve hem daha fazla gerilemesini dur- duma ve hem de kapıların geri almak için, kendini yeniden de- ğeriendirmeye sürecine girmiştir. Özel- likle Vietnam'da çökitten sonra başlayan bu süreç, giddikden de- ğeriendirilmiştir. Carter yönetimi- ndeki bu yönde yoğun arayışların ardından, Reagan'ın muhafazakar itidatı yu- luya bir toparlanma ve bundan da giderek başta ABD olmak üzere, Avrupa ve bağı alanlara işlenme, tutucu, sert, devrimci gelişmeye, sosyalist gelişmeye, demokratik ge- lişmeye karşı güçlü saldırıların ge- nişlemeye gidi- di. Reagan yönetimi,

duk. Dolayısıyla sistemlere ve böl- geyle ilişkin ideolojik, politik yakla- şımlarımda, Parti hareketinin daha sonraki gelişmesine doğru yaklaşım göstermiş oluyorum.

Eğer PKK, günümüzde doğru devrimi oldukça yakın sayılır bir bi- çimde temsil eden hareket haline gelmişse, bu değeriendirmelerle çok yakından bağlantılıdır. Çünkü ol- dukça özgün ve yaratıcı de- ğeriendirmelerdir. Bunlar her türlü basma kalıplıktan uzak, özgür dü- şünmeye, özgür devrimci insan en- ylemlerine ağırlık veren, bun esas alan yaklaşımlardır.

Mevcut sosyalist sistemin içinde bulunduğu hareketi durumun daha yakından anlaşılması için- özellikle de, sosyalizm toptan elden gidiyor mu diye bir inançsızlık başı çevre- lerde boy verilebileceğini, geliş- melere bir anlam verilebilmek için- biraz daha yakından değeriendir- melerde yarar var diyorduk. Baştan beri ilgili değeriendirmelerimiz bir kez daha gözünüze getirirsek, bizim bakımdan değeriendirmelerde- nün kuşku duymamız, bilakis sosyalizme doğru yaklaşımımızın seçkin bir ö- negini verebildiğimizi anlayacağız.

'70'lerde ilk ideolojik belirlemeleri yaparken, özellikle Türkiye orta- mında, çok katı biçimde iki anlayış vardı. Ayrıca, bazı ortayolcu anlayış- lar da vardı. Reel sosyalizme, Sov- yetler Birliği önderliğinde i- ra edilen sosyalizme çok bağnazca bağlı, keli- mesi kelimesine onu aktaran, Sovyetler'in bir propaganda ola- mı ol- maktan öteye kesinlikle gitmeyen, bu anlamda, tam bir paralı memur statüsünü aşmamak bazı faaliyetleri vardı. Bunun adına TKP denilisin, başka şey denilisin, önemli değil. O dönemdeki reel sosyalizmin temsil- cileri, kendilerini gerçekten de, so- yalist sistemin diploması karşın paralı memurlar olarak görüyor. Bunlara, sosyalizmin temsilcisi- dir değil de, Sovyetler Birliği'nin o za- manki diplomatik memurlar desek daha doğru olur. Ve gerçekten gün- münde geliştirilen eleştiriler, ulaşılan durum biraz da bu oluyor. Bu, çok önemli bir husustur. Dünya devrimi hareketinin özünde en önemli dar- boğazlardan, iç çengellerden biri de budur. Sosyalizm, ya da devrimi ideolojide boyüne karşı -ve tama- men bir devletin çıkarlarına, hem de maddi menfaatlerine bağlanan, her türlü sosyalist ilkeye yabancılığı, topluma karşı katılmayı birlikte getiren- bir yaklaşımın, özellikle de- vrim ihtiyacı duyan halklar somu- nda ne kadar tehlikeli arzedeceği çok açıktır. Çünkü bunlar her türlü yaratıcı, devrimci, sosyalist ge- lişmeye karşıdır; çıkarları, olu- şumları buna tamamen tersler.

Sosyalist gerekçe böylesi bir yak- laşım sözkonusu, karşı karşıya ta- ma- na tepki biçiminde doğan, daha çok da Çin Halk Kom- yu- et'i'nin karşılık vermeye çalıştığı, Sovyetler'in birinci teklifi olarak daha tehlikeli ve sosyal emperyalist bir devlet haline geldiği yolunda- tezliler geliştirdi. Böylece, sosyalizm adına, SSCB'ye karşı savaş göz- haline getirdi. Bu, 70'ler Türki- ye'sinde oldukça etkiliydi. Eleştiriler bilinmektedir; tamamen mevcut so- yalizmı reddeden, üstelik de onun kapitalist- emperyalist sistem olarak değeriendirmelerle elden geldiğince de- ğeriendirildi.

Bölgeye, Ortadoğu'ya ilişkin de değeriendirmelerimiz vardı. Orta- doğu bölgesinde devrim ve karşı- devrim çatışmasında bir denge- nin yaşandığını, bunun bozulmasının İran-Irak savaşının kaderine bağı- olduğuna, artık tarafların bu konuda göstereceği cabalarla orantılı olarak, önümüzdeki dönemin belirleneceğini oldukça yakın bir biçimde ortaya koy-

"... PKK ortay çı- karken, çağın ge- rektirdiği özelliklere dayanmak istedi ve bunu dile getiren tez- leri esas aldı. Kendi formülasyonunu, ken- di düşünce yapısını belli bir çağdaş ana- lıya dayandırdı. Yine bunun ışığında tarihe yaklaşmaya çalıştı. Bunden yola çıkarak, kendi dev- rim modelini inşa et-meye çalıştı. Bunlara bir kez daha, şü ba- kımından yaklaşmakta yarar vardır..."

"...80'lere doğru geldiğimizde Türkiye ortamında sosyalizm kilitlenmişti. O büyük potansiyel, sosyalist ideolojiye, bilimsel sosyalizme doğmatik, mezhepçi yaklaşımlarda bölük-pörçük edildi. Kargaşa içinde kilitlenmiş bu yapıların hiçbir halk atılımına cevap veremeyecek kadar kendini içten bitirmiş bir duruma düştü. Özellikle 12 Eylül faşizmine karşı bu durum canlı yaşandı; paramparça, hiçbir şey yapamaz, kendini bile savunamaz durumla karşı karşıya kaldı. O dönemde özgünlüğü iyi gözlemlemler bilince çıkarılacak olursa, bizim ideolojik yönelimimizdeki tutarlılık, bilimsel sosyalist yaklaşım çok daha iyi anlaşılacaktır..."

mevcut ortamdan varsa olumlu özellikleri kapabiliyor. Çok usta bir savasını gerçekleştiriyordu. Dolayısıyla bizim, bu dönem ortamina yüklenmemiz, özellikle de ideolojik yüklenmemiz anlarını ki iyi kavramak gerekirdi. Oyle basit bir gelişme değildi. Kökenini iyi bilemeyenler mevcut gelişmeleri izleyemediler. Sosyalizme yaklaşım esaslarımızı, hangi tür mücadele ile ona yaklaştığımızı doğru kavrayamayız, PKK'nın günümüzdeki mevcut ideolojik konumlanışına fazla değer biçemeyiz, bunu anlayamazlar, özümseyemeyiz. Dolayısıyla sosyalist sisteme yönelik olarak da gerçekleri fazla kavrayamayız.

Tabii bu kavrama olmadı mı, tasfiyeciliğe girmekten başka bir şey ortaya kalmaz. Bu doğru kavrayış, doğru teorik yaklaşım, doğru eylem için şarttır. Bunun için büyük önem taşıyor. Türkiye'de devrimci sol muhalefet adına geçinen birçok oluşum hiç direnmediler ve kendilerini bir daha toparlayamayacakları yeniliğe yaşıdılar. Bu durum, mevcut ideolojik yaklaşımları ile çok yakından bağlantılıdır. Tabii ki bu, yalnız sosyalist sisteme karşı değil, kendi tarihlerine, kendi halklarına mevcut gerçeklerine ve de devrimin strateji ve taktiklerine yaklaşımları ile bağlantılıdır.

devam ediliyor. 12 Eylül faşizmi, bütün ortamı yerle bir etmek istediğinde, doğru yaklaşımın bazı sonuçları direnme biçiminde sürdürülme devam ediyordu. Ve dolayısıyla PKK fazla kesintiyeye uğramadan, bütün zayıflıklarına rağmen varlığını sürdürmeyi başatabiliyordu.

Sosyalizmin adına yola çıkan hareketlerde 30 yıldır sosyalizmi alıak-bulak eden ve sadece mevcut komünist partilerin ideolojizliğini değil, ulusal kurtuluş hareketlerinin de oldukça altı olmalarına yola açan; Türkiye somutu sözkonusu edildiğinde, Ortadoğu sözkonusu edildiğinde tanımlanmaz hale getirilen; oldukça bölük-pörçük kılınan; bir halk hareketine yola açmayan; Arap aleminde, İran'da, Türkiye'de çeşitli burjuva radikal hareketlerin, hatta dinsel yanı ağır basan ideolojik önderlikler altında ortaya çıkan hareketlerin bu altüst oluş, tanımlanmaz hale geliş döneminde, bizim doğru bir ideolojik perspektifi yakalamamızın, bunu ısrarla savunmamızın, hele hele bunu bir de bizi baş düşman belleyen 12 Eylül aşırı-faşist sömürgecilik yönü etme hareketine karşı ayakta tutuşumuzun anlamı oldukça derindir; üzerinde düşünülmeğe değerdir. Yetinilmek için; teorik ve ideolojik açılımını güçlen-

lonya-bazılarının SBKP örneğinde görüldüğü gibi, kendilerini dönüştürme cabalarını; bunun için kongreler, konferanslar düzenledikleri; iç ve dış politikalarını gözden geçirdiklerini, kendilerince yeni arayışlara girdiklerini görüyoruz. Biz o zaman bunu söylediklerimizde bazı ukalalar şunu söylüyorlardı: "Sosyalist sisteme karşılar!" Ve mevcut klasik komünist partiler vardı; büyük bir hücumla gemicilerdi; "Sosyalizmi inkar ediyorlar, komünist partileri inkar ediyorlar" diye. Evet bu çok önemli ve bugün çok doğrulan bir öngörüydü. Devlet kurmuş bu partiler, buna rağmen kendilerini feshetmekten yava dönüşümü uğratmaktan kurtulmayacaklardı. Bu, büyük Sovyetler Birliği Komünist Partisi de olsa böyledir. Bu parti şu anda önemli sorunlarla karşı karşıya olduğunu bizzat daha çok belirgin olarak ifade ediyor. Bizim eleştirilerimiz çok daha ilerisindedir, kendisine eleştiri yöneliyor. Bu eleştiriler istediği sağı, ister doğruya yola açsın, önemli değil; önemli olan bir geçişin dile getirilmesidir. Sınıf mücadelesinde orada devam ediyor. Kapitalizme doğru yola almak isteyenler de olacaktır; doğru bir sosyalist anlayışa ulaşarak da olacaktır. Önemli olan, bu günün, artık mutlaka eleştirilmesi gereken bir devlet yapısına sahip olduğunun, yönetilemez bir duruma geldiğinin, burada bir sorumluluğu bu partilerin ağızından tiraf edilmelidir. Bu tirafın, daha devrim çok sınırlı bir adım atmış olan Parti hareketimiz açısından bile, ne kadar önemli bir adım olduğunu bugün daha iyi görmekteyiz.

Bizim daha yola çıkarken işaret ettiğimiz gerçekler karşısında, bazı partiler daha yeni yeni sıkı uykusundan kalkıyorlar. Bir Bulgaristan Komünist Partisi'nin 36 yıllık sekreteri politbüro tarafından düşürülüyor, devlet başkanlığından da alınıyor. 36 yıl işbaşında kalmış -neredeyse devletin ömrüne denk düşüyor- bu bir devlet adamına istenilirdi. Oyle ihtiyatla yaklaşılmalıydı. Oyle ihtiyatla yaklaşılmalıydı. Nefes alamaz duruma getirdiği için görevden alınıyor. Yerine ne gelir, parti kendini dönüştürür mü; bunlar biraz da önmündeki dönem gelişmeleri ile izahata kavuşacaktır.

Devlet kuran partilerin durumu bu olduğuna göre, diğer partilerin durumu herhalde çok daha acıklıdır. Özellikle bağimli ve yarı-sömürge halklar sözkonusu olduğunda, bu partilerin bir adım bile ilerleyememesi, kendilerini belirttikleri gibi sosyalist devletlerin diplomatik temsilcileri olmaktan öteye geçemelerindendir. Bu partilerin kendilerini daha fazla feshedebilecekleri ve dönüşüm şanslarının bile çok olduğunu belirtmek gerekir. TBKP diye bir oluşum çıktı Türkiye'de; bu sözümona, TKP'nin dönüşümü, yeni bir elbise giymesi biçiminde idi. Ama, nasıl bir biçim? Eksikinden daha kötü, kanlıdır bile denemeyecek bir biçim. Bu, görüşlerimiz için şahane bir doğrulanmadır. "85'lerde öngörümüzü," kendilerini feshetmelerini gördüğünü TKP oldukça doğrultuyor. İstedikleri kadar bile saldırsın, bütün o bürokratik ilişkiler ile, meşkur ilişkiler ile engellemeye çalışsın ama kendisini feshetmekten kurtulmuyor. Ortadoğu'nun diğer partilerinin de akıbetinin bu olduğuna biliyoruz. Belki başlı namı komünist partiler vardır; Irak'ta, Suriye'de, İran'da; hepsi feshedilecek. Adları var, kendileri yok.

O halde, sosyalist eleştirilerimiz büyük öneme sahip oluyor ve doğrulanıyor. Bu eleştirilerimizin en önemli diğer bazı hususları da vardır. Özellikle sosyalist ükelerle ilişkin diyoruz ki; "Sistemler tekelleşiyor, nükleer dehşet dengesi esas sebep gibi gösterilse de bu takdir, yan bir etkiye

sahtir, esas olarak sistemlerin birbirlerine karşı geldikleri deveye durumu buna yola açıyor." Sovyetler Birliği'nin önderlik ettiği sosyalist sistemin kendini ekonomide, devlet düzeyinde ve sosyal yapıda örgütlemesi '60'lara doğru geldiğimizde tamamlanmıştır. Ekonomik bakımdan da emperyalist sisteme kendini yakınlıştırmıştır. Yani alt ve üst yapıları belli bir dengeye ulaşmış. Bu aşamaya kadar ulusal kurtuluş hareketleriyle özellikle sıkı ilişkilerinde. Neden? Çünkü emperyalist sisteme karşı dengeye ulaşmış. Bunun için de, temel bir müttefik olarak ulusal kurtuluş hareketlerine ihtiyacı şiddetlidir. Dolayısıyla aktif bir desteği sözkonusudur. Ve yine kapitalist metropol ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleriyle, dolayısıyla onların komünist partileri ile ilişkileri de çok sıkıdır ve değişmiş gibi, bu sıkı olan SSCB'nin propaganda kolu olmalarına kadar gitmiştir. Temelleri III. Enternasyonal'de atılan bu durum son dönem kadar devam etmiştir. Biz bu yönde de eleştiriler geliştirdik.

Bütün dünya komünist partilerinin önüne görev olarak komünist SSCB'yi koruma tavrı, Ekim Devrimi döneminden 1920'lere kadar doğrudur; diyelim ki, sosyalizmin inşası döneminde de doğrudur, ama bu işler becerildikten sonra da aynı tavır devam etmesi ne oluyor? Daha sonra da devletin dış politikasının bir kolu olarak çıkmak, partiyi satırmak anlamına başka bir şey değildir. III. Enternasyonal'de boyyerlen bu anlayış giderek gelişti, kemikleşti ve artık II. Dünya Savaşı'nda anlaşılmıştı. Dünya Savaşı'nda anlaşılmıştı, çünkü devletin feshetme durumunda kaldığı halde komintern örneği de devam ettirilmek istendi. '60'lara doğru geldiğimizde, gerçekten böyleydi ki, Sovyetlerin kolu haline gelen partilerin temeli oldu. Hiçbirisinin kendi halkı içinde, bir devrim önderlik etme durumu yoktu. Bilakis, kendi halk devrimlerine SSCB'nin diplomatik çıkarları temelinde yaklaşımı esas aldılar. Zaten formülasyon şudur: Sovyetlerin çıkarma olan her şey devrimin de çıkarmasıdır; onun çıkarması olmayan her şey devrimin de çıkarmasıdır. Bugün Gorbacov bunu açıkça eleştiriyor, reddediyor ve dolayısıyla her partinin kendi bağımsızlığına ağır bir vermesi gerektiğini söylüyor. Ama çok geç! Çok şey yitirildikten sonra bu söyleniyor. Önemli olan, Sovyetlerin başını çektiği sosyalist siste-

"...Bütün dünya komünist partilerinin önüne görev olarak konulan SSCB'yi koruma tavrı, Ekim Devrimi döneminden 1920'lere kadar doğrudur; diyelim ki, sosyalizmin inşası döneminde de doğrudur, ama bu işler becerildikten sonra da aynı tavır devam etmesi ne oluyor? Daha sonra da devletin dış politikasının bir kolu olarak çıkmak, partiyi satırmak anlamına başka bir şey değildir. III. Enternasyonal'de boyyerlen bu anlayış giderek gelişti, kemikleşti ve artık II. Dünya Savaşı'nda anlaşılmıştı. Dünya Savaşı'nda anlaşılmıştı, çünkü devletin feshetme durumunda kaldığı halde komintern örneği de devam ettirilmek istendi..."

maktadır. Bugün Çin ve Sovyetler arasındaki yumaşmaya bağlı olarak, bu türden yaklaşımın nasıl boşa çıktığını, anlamış kaidin daha iyi görüyoruz. O dönemde gruplaşmaları boşa gitmiştir veya çok az olumluyla hizmet etmişlerdir. Ve böylelikle, devrim katılması gereken potansiyeli korkunç bir darlıkta israf edilmiş oldu. Bunların mevcut devrimci birikimi hece etmiş, onun bülüp parçalamada, eylemsiz kılma ve kendi içinde altı bırakmada oynadıkları olumsuz rolleri küçümsemeyiz.

Bir de ortaya çıkışları vardır. Türkiye somutunda. Ortama hakim ideolojinin sosyalizm olmasından, burjuvazinin de, feodalinin de sosyalizmin adına yola çıkıp, sosyalist geçindiği bir ortamda; yakında belirttiklerimiz biçimde güncel gelen kamplaşmanın katlihanında rahatsızlık duyulanları, ortaya tutuluralk bir araya getirilmesi hedeflendi. Gerçekten ise bu sosyalist temelde eleştirilmiştik. Çok iyi tarafta tepkilerin dile gelmesi esası üzerinde oluşturulan bir orta yolcu tavrıdır. Onlar da, böylece iki katı doğmatik yaklaşımdan rahatsız olan çevreleri gruplaştırmaya çalıştılar. Dolayısıyla '80'lere doğru geldiğimizde Türkiye ortamında sosyalizm kilitlenmiş. O büyük potansiyel, sosyalist ideolojiye, bilimsel sosyalizme doğmatik, mezhepçi yaklaşımlarda bölük-pörçük edildi. Kargaşa içinde kilitlenmiş bu yapıların hiçbir halk atılımına cevap veremeyecek kadar, kendini içten bitirmiş bir duruma düştü. Özellikle 12 Eylül faşizmine karşı bu durum canlı yaşandı; paramparça, hiçbir şey yapamaz, kendini bile savunamaz durumla karşı karşıya kaldı.

O dönemde özgünlüğü iyi gözlemlemler bilince çıkarılacak olursa, bizim ideolojik yönelimimizdeki tutarlılık, bilimsel sosyalist yaklaşım çok daha iyi anlaşılacaktır. Son derece garptılmış bir ortamda doğruy son derece zorlayan bir yönelimin içinde bulunuyoruz. O dönemde parçalanmayan hareket yoktu, bu adı geçen akımlar karışmadı. Hele hele Kürdistan gerçeğine yönelmeyi de güncelme olan gelişmeler sözkonusu olduğunda, kurtarılabilecek şeyler çok azdır. Çünkü bunlar oldukça çeşitli yönelimleri ortama bulandırmaya, parçalamaya istemle hazırlanmıştı. Bizim bu sınırlı çabalarımıza mesale almış,

Bizimki de aynı bununla bağlantılıdır. Biz de onlardan farklı olarak gerçekleşen doğru yaklaşımdır. Doğru yaklaşım, sonuca götürüyor. Subjektif, gerçeklerle bağdaşmayan, bilimsel olmayan yaklaşım ise, elbette ki yeniliğe ve tasfiyeye götürüyor. Kısaca bizim, dünyada emperyalist ve sosyalist sistem arasında bir dengelen oluştuğu ve bu dengeli tersine çevirmenin olanaksızlığı anlaşılınca yeniden durum değerlendirilmesinin gerektiği, yine bölgede bir dengelen oluşmaya başladığı bir aşamada ve Türkiye, Kürdistan somutunda, çağın, dünyada olup bitenlerin yakın etkisi altında oluşan bir ideoloji ve onun dayandığı bir politik eylemsel hareketlik döneminde, PKK'ya ortaya çıkarma cabalarımızda, ideolojik yanı ağır basan ve oldukça eleştirilse olan bir çıkışımız sözkonusu oluyor. Bizde gerekçen, çağımızın en devrimci ideolojisi olan bilimsel sosyalizme oldukça dürüstçe ve kendi özüne dayanan; basma kalıplıca, doğmatiklikten, milyyetçilikten uzak bir yaklaşımdır. Çok cılız da olsa, özde doğru yaklaşımdır için çabalarla

dirmek için; önderlik iddiasında tutarlı olmak için önmüldir.

1980'ler sözkonusu olduğunda, durumlar biraz daha netliğe ulaşır. Özellikle de bizim '85'e ilişkin saptamalarımız yenidir. Yeni gelişmeler dikkate alıyıp ve çoğu örgütün aklından bile geçmeyen belirlemeler yapmıyoruz. Daha Gorbacov ilk adımlarını atarken, yine bölgemizdeki gelişmeler çok kritik bir duruma iken, Türkiye'de ise sosyalizmi savunmak artı bir yürek işi iken, bizim oldukça kendine güvenen ve belli bir eylemlilikle dayanan değerlendirmelerimiz tarihi bir anlamı olan değerlendirmelerdir. Daha o dönemlerde bir saptamamız vardı. Bu klasik komünist partilerin olumsuzluklarını da gözönüne getirerek; bu partiler ya kendilerini gözden geçirip dönüşümü uğratmayı bilmiyorlar ya da kendilerini feshetmelerini deniyorlardı. İlgili bir Ortadoğu değerlendirmemiz bu vardı. Bu değerlendirmelerle bakılması görüldü.

Bugün yeni görüyoruz? Gerçekten süreç karşılık veremeyen komünist partilerin bazıları kendilerini gerçekliklerini -örneğin, Macaristan, Po-

"... Mevcut durum ne oluyor? Bu kez de yavaş yavaş gerçekleri korumanın benceyi anlamada savaşımını veriyorlar. Başlı Demekler hikayesinin temelinde bu yatar. Sovyetler'in kendi toplumlarını kurma endişeleri yatar. Dünya'da başlı geliştirmenin ve bütün halklar için benceyi yaratma olmasının bununla fazla alakası yoktur. Bu, son derece derin devlet çıkarına ve giderek de milli çıkarlarına bağlı bir benceyi anlayışdır. 'İmdiye kadar savuştuk, bu kadını kurtarabildik, onu yavaş yavaş letiyoruz; işte bunu dile getiren bir de politika sözkonusu olan..."

"... İkte sınıf mücadelesinin tutarlı kavranmaması, dıştan emperyalizm tehlikesine karşı kaba ve yetersiz yaklaşımlar, devlet aygıtı kavranmazlığına aşırı bir biçimde toplumun başına geçiriliyor. Onu nefes alamaz duruma getiriyor. Ve işte bugün, halk artık yeter diyor; 'bu devleti kaldırım' diyor. Demokratik Almanya'da yaşanan budur. Yani devleti derken, onun örgütleniş biçimini, onun bürokratik biçimini' değiştiriyor. 'Demokrasisi istiyoruz' diyor milyonlarca insan, sokaklara dökülüyor. Bunlar kapitalizmi mi istiyorlar? Hayır, nitekim gelişmeler bunu çok açıkça ortaya koyuyor..."

min dengeye kavuşma dönemi içinde de, komünist partilerin kendi devrimlerini esas alıp enternasyonalist desteği sunma biçiminde değil de; devrimlerine karşı düşecek tarzda bir sapırmının içine girmeleridir. Emperyalist sistemle belli bir dengeye ulaşmada, ulusal kurtuluş hareketleri üzerine düşeni yaptı.

Bugün, Gorbaçov hareketinin anlamı nedir? Belli bir dengeye gelmişliği. Bu denge noktasından sonra, mevcut politikalarla, emperyalist sisteme üstünlük sağlamak mümkün değildir ve hatta '80'lerde gelindiğinde, dengeyi muhafaza etmenin bile ciddi bir problem arzettiği ortaya çıkmıştır. Yapılması gereken, bu gerçekleri dikkate alarak yeni bir durum değerlendirilmesine gitmektir. Biz, dengeye kadar elde edilen sosyalist kazanımları reddetmiyoruz. Fakat, daha da ilerletilemeyeceğini de iyi biliyoruz. Yapacağı iş türlü şey vardır; ilgili değerlendirmelerimizde bu konulmuştur. Ya devrimci yönümlere alabildiğine ağırlık verilerek ya da reformlara.

Birinci yola baştan beri kapalıdır. Çünkü, bunun içinde, nükleer silahların da kullanılabileceği ve tüm sistemlerin -hatta dünyanın- sonunu getirecek bir III. Dünya Savaşı görüyorlar. Gerçekle öyle midir, değil midir? Bu bir iddiadır ve bize göre doğru değildir. Bizce bu bir bahanedir. Tabii bu yol diğer yandan mevcut Sovyet devletinin çıkarlarına da fazla denk geliyor. Mevcut sosyalist ülkeler, kurmuş oldukları sosyalizmin, artık nimetlerinden yararlanmaya çalışıyorlar. Diyorlar ki, 'çalışık, çabaladık, bir sosyalist toplumu kurduk. Artık bunu yaşayalım.' Sovyetler bunun için diyor ki, 'Ekim Devrimi'nde ve sonrasında, II. Dünya Savaşı'nda 20 milyon şehit verdik, yeni bir dünya savaşını kaldırarak dengeye değiliz.' Örneğin bir Afganistan bağtandığında bile, Sovyet sistemi gayri-ahşaki bir duruma dönmüştür, 'onu bile sürdürmek mümkün değildir, kaldı ki çıkarımıza da değildir. Çıkarmış, mevcut sosyalizmin üstünlerinden toplumumuz sonuna kadar yararlanılmaktadır' diyorlar. Bu ülkü onları, dış politikada, iç politika-tada tam bir barış çağına ulaşma hedefine ve bütün savaşları, barışa dönük savaşları bile, tehlikeli görmeye kadar götürüyor. Bu, bir gerçektir.

Mevcut durum ne oluyor? Bu kez de yaşantı düzeylerini korumanın başarılı anlamda savasını yapıyorlar. Barış Demekleri hikayesinin temelinde bu yatar. Sovyetlerin kendi toplumlarını kurma endişeleri yatar. Dünya başı gelişmelerin ve bütün halklar için barışın yararı olmasının bununla fazla alakası yoktur. Bu, son derece dar, devlet çıkarına ve giderek de millî çıkarına bağlı bir barış anlayışıdır. 'Şimdiye kadar savaşlık, bu kadarını kurtarabildik, onu yaşamak istiyoruz.' İşte bunu dile getiren bir dış politika-dır söz konusu olan.

Daha önceki devrimlere, devrimci savaşlara desteğini nasıl anlayacağız? Bu da, emperyalizme karşı Sovyetler Birliği'nin ve giderek sosyalist sistemi savunma anlayışının bir sonucudur. Yani, onlar diyor ki: 'ülkeye ve kurulan sosyalizmi korumak, emperyalizme karşı dengeye ulaşmaktan ve bunun da yolu ulusal kurtuluş hareketlerini emperyalizme karşı geliştirmekten geçer.' Küba'yı bunun için sınırsız desteklediler. Vietnam bunun için destekledi. Ve irtifi-ufaklı başka devletleri, sosyalist önderlik olmasa da birçok ulusal kurtuluş hareketini emperyalizme karşı desteklediler. Ne zamana kadar? Sovyetler'in kendini iliyen ayakta tuttuğu, artık dengeye sağladığı bir aşamaya kadar. Kısım 80'lerde bu durum kendini hissettirdi. Brejnev döneminde oldukça olgunlaştı. Bu durumun aşılması-ya-çağı, üstünlük sağlanamayacağı da

dukkak gösteriyordu. Sonradan daha da katliğı. Ve artık toplum nefes alamaz duruma geldi. Nefes alamaz duruma getirdi derken, sosyalizmin filas ettiği anlamında söylemiyoruz. Kaba bir örnek verirek, bir fidekile, rest rüzgarlarında korunma açısından, cemekarın belli bir aşamaya kadar hizmet görür. Fidele büyür, daha sonra bu cemekarın fidenin gelişimi, büyümesi önünde engel olur. Bu, bitkileri cürüme, sararmaya götürür. Yapılması gereken, o cemekanı kaldırıp, fidenin dal budak salması olanak yaratmaktır. İşte burada bu yapılmıyor.

İkte sınıf mücadelesinin tutarlı kavranmaması, dıştan emperyalizm tehlikesine karşı kaba ve yetersiz yaklaşımlar, devlet aygıtı kavranmazlığına aşırı bir biçimde toplumun başına geçiriliyor. Onu nefes alamaz duruma getiriyor. Ve işte bugün, 'halk artık yeter' diyor, 'bu devleti kaldırım' diyor. Demokratik Almanya'da yaşanan budur. Yani devleti derken, 'onun örgütleniş biçimini, onun bürokratik biçimini' değiştiriyor. 'Demokrasisi istiyoruz' diyor milyonlarca insan, sokaklara dökülüyor. Bunlar kapitalizmi mi istiyorlar? Hayır, nitekim gelişmeler bunu çok açıkça ortaya koyuyor. Öyle, Batı Almanya'nın hayranı filandır da değildir. Belli binde bir böyle işbirlikçi çıkar ama, ezici bir kesimi sosyalist demokrasisi istiyor. Bir avuç bürokratasız, 40 yıldan beridir toplum nefes alamaz duruma getirmiş parti ve devlet yönetici ke-

mesi, feshetmesi gerekiyor. Sosyalizmin bu tür kavranışı reel sosyalizmin beliren hastalıkları, olumsuzlukları tasfiye edilemez, gerekli olan budur. Bu, isabetli bir görüş ve sosyalizme nefes aldırmanın, oldukça yenide bir sapmasıdır.

Kendi pratikimizde gerçekleştirene ise, PKK olayında, özellikle baştan sonra bizim savaşımızın verimliliği. Parti tarihimize biraz daha yakından inerse, görececeği ki, bizde birakalım devlet kurulan, sosyalist bir ekonomi kuruluşuna geçene, daha devrimin ilk adımı atamayan ilk görevlerini yapmayanlar dahi, kendilerini kapitalist veya bürokrat da değil, kaskatı bir feodal ağı durumuna getirmişlerdir. Bu ucubelliği ne anlama geleceğini, hele hele biraz daha ilerlese ve de bir devlet durumuna gelse, o zaman nasıl aslında bir gericiye dönüşecekleri örneklemleri gösterecektir. Dolayısıyla, sosyalizm ve bağımsızlık ilişkisi çok çok yaşamsaldır. Buna doğru yaklaşımı her dönemde ve düzeyde yeni yerine oturtmak, devrimci savasını sağlıklı gelişmesi ve sosyalist insanın başarıyla yürümesi için vazgeçilmezdir. Bu, sosyalizme bağlılığın şartı oluyor.

Bugün sosyalist sistemde olup biten, artık ilyice tahammül edilemez ve nefes alamaz duruma geçtikçe bulunan olumsuzluklara karşı bir tepkidir. Kilitlenmeler, çürümenin önüne geçmedir. Başta işle, daha sonra bütünüyle dışa yönelik politikalarla buna yönelmez. Şimdi,

lonya bunu takip ediyor. Peşpeşe, diğeri bu benzer gelişmeleri yaşıyorlar. Her gün yeni değişiklikler söz konusu. Bütün bunlar nereye götürür? Batı Avrupa emperyalist sözcüleri, Avrupa'nın birliğinden bahsediyorlar; hem de Doğu Avrupa'yı da içine alacak bir birlikten. Fransa bunun başını çekmek, Almanya bunun hayatıyet kazandırmak istiyor. Böylece birleşmiş bir Avrupa'nın tekrar eski büyük Avrupa durumunu yaratacağı, Sovyetler'in etkisinden kurtarılmış bir Doğu Avrupa'yı da gündeme katarak, Sovyetler'in ve dolayısıyla sosyalizmin daha da geliştirilebileceği sanılıyor, öngörülüyor Avrupa, Amerika'nın etkisinden, bağımsızlığında kurtulmak istiyor. Özellikle, İngiltere'nin Amerika'ya yakın olma konumunu eleştiriyor, onu Avrupa'ya bağlamak için tedbir geliştiriyorlar. Tabii ki bu temelde, yani hem Sovyetler'in etkisinden uzaklaşmış bir Doğu Avrupa'yı ve hem de ABD'den bağımsızlaşmış bir İngiltere'yı içine alan bir Avrupa'ya geçekten dünyanın birinci gücü duruma gelebilecektir. Etkileri oldukça yayılacaktır. Neredeyse I. Dünya Savaşı döneminde dünyanın kaderini belirleyen bir güç duruma gelme girişimi var, onun zentisi ingnedirler. Bu öne. Bunlar 90'larda, her düzeyde gerçekleştirecek bir birliği önlerine koymuş buluyorlar. Hemen belirtelim ve adını koyalım, emperyalist bir birliktir bu. Bu, dünya halklarının çıkarına olamaz bir birliktir. Şüphesiz kendi aralarındaki çelişkileri tamamen tasfiye edemezler. Bir Alman, Fransız, İngiliz çelişkileri, irtifi-ufaklı her kapitalist devletin diğerleriyle çelişkileri bitmez, tükenmezdir. Dünyadan parsa toplanmaya sıra gelince kapışır birbiriyle. Yapmak istedikleri, I. ve II. Dünya Savaşı'nda olduğu gibi, dünyanın paylaşımına yönelmedir. Biliyoruz, bu savaşları kendi aralarında çıkardılar ve muaz zam yıkılsa gittiler. Bir kez daha böyle aplatca, hırsının de çıkıran olmayan savaşlara gitmemenin garantilerini ve onun için de birliği yaratmaya çalışıyorlar.

Çelişkiler yine olacak. Özellikle ekonomik alanda, millî çıkarlarda yine çelişkiler olacak. Fakat diyorum ki, bir III. Dünya Savaşı'na girmeden, çıkarların dengelenmesi biçiminde,

'80'lerde ilyice ortaya çıktı. Ve artık, Gorbaçov'a düşen, gerçekleri irtaf etmekte başka bir şey değildir. Gorbaçov bu gerçeklerin irtafını anlamına gelir. Onun için, 'Devrim yönetiminin dönemi geçmiştir' dedi. Birleşmiş Milletler'deki konuşmalarında ki sistemin her alanda ve süresiz barış çağında bahsetti ve istemini böyle dile getirdi. Bu yaklaşımın doğal sonucu olarak gelişen; şimdiye kadar bu duruma gelmeye hizmet eden, bütün geçmiş politikaların gözden geçirilmesidir, içten ve dıştan gözden geçirilmesidir. Başta, işle yapılacak istenen nedir? Sosyalist ülkeleri bu duruma getiren bürokratik devlet yapısına bir çözüm getirmektir. Şunu söyleyelim; başlangıçta devlet gereksiz miydi? Hayır, gerekliydi. Sosyalist inşa sürecinde bir yanda ekonomide sosyalizmin yürütülürken, devlet çalışında proletarya diktatörlüğü de inşa edilecekti. Bu doğrudur, ama nasıl? Halkın katılması ne kadardır, tamamen bürokratik bir aygıt olarak mı gelişiyor, yoksa demokratik bir proletarya diktatörlüğü biçiminde mi gelişiyor? Bunlar tartışılır. Bize göre de tartışılmalıdır. Proletarya demokrasisinin kaba bir uygulamasından, Sovyet sisteminde bürokratik yanı ağır basan uygulamadan bahsetmek yerindedir. 30'larda bu, kendini ol-

simsi aşılacak duruma kalıyor ve peşpeşe düşüyorlar. İliğin bir düşmedir aslında, fakat anlaşılır bir düşmedir. Bulgaristan'da da olup biten budur. Ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinde olup biten de budur. Bundan, sosyalizmin reddi, tasfiyesi, istenmezliği değil; anlamsız hale gelen anti-demokratik -ki sosyalist temelde bunu söylüyoruz-, sosyalist demokrasinin sorunlarına hiç cevap veremeyen, daha da sorunları kabul bile etmeyen, oldukça tanınmaz, nefes aldırma bir yük haline gelen bürokratik devlet aygıtının kendini feshetme istemi anlaşılır; sonuç budur. Bu anlamda, Gorbaçov'un önderlik ettiği tepeden inme yaklaşımlarına anlam biçmek mümkündür.

Biz daha başında dedik; tepede bir kördüğün var. Bürokratasız, çoktan sosyalist demokrasiyi tanımaz hale gelmiştir. Ve dışa yönelik politikaları da bundan pek farklı değildir. Dış politikada -ister başgını komünist partiler eliyle olsun, ister müttelik sosyalist ülkeler eliyle yürütülün- tıkanmaktan başka bir şey değildir, ondan öte bir anlam ifade etmez. Hatta daha kötü bir kopyedir, taklitçilik, dolayısıyla aşılması gerekir; dönüşüme uğraması gerekir. Dönüşüme uğrama kabiliyetinden yoksun olanları, kendini tasfiye et-

devlet bünyesinde yeni girişimlere ve birimlenişlere tanık oluyoruz. Yeterli midir bu, alkışlar mıyız? Hayır, bunu belitemiz; biz, sadece yenilenmenin, dönüşmenin gereğini kabul ediyoruz, o kadar. Bu, hangi yönde olur? Bazi belitler var ki, emperyalizme-kapitalizme işkileri meselesinde oldukça sağa, sosyal-demokratların tezlerine yaklaşıyor. Bir sosyal-demokratlaşma var. Sosyalist ülkelerdeki sosyal-demokratlaşmanın bizim tercimimiz olmayacağı açıkça belirmek gerekir. Bugün Türkiye'de de, klasik komünist partisi ve hemsinlerinden, birçok ortayoku akm ve hatta daha dün kadar bunlara saldırmada mangala kül bırakmayanları bir sosyal-demokratlaşma durumları vardır. Hele Türkiye'nin bazı problemleri söz konusu olduğunda bu çok daha tehlikeli ve gerici bir sosyal-demokratlaşmadır. Gözükün, kendini dışa vuran, şimdiki aygıt basan bir yönü bu olan bir gelişme var. Bu gelişmede, daha nereye kadar gidilecek? Örneğin; Macaristan, Avrupa Köşeyi'ne ilye olma istiyor; özel müseye, çok parti rejime ilye veren bir anayasa değişikliği geliyor. Parti kendini feshediyor. Yeni bir isimle çok partili rejim hazırlıyor. Hatta muhalefete geçebileceğine dair çok belirti ortaya çıkıyor. Po-

"... Batı Avrupa emperyalist sözcüleri Avrupa'nın birliğinden bahsediyorlar; hem de Doğu Avrupa'yı da içine alacak bir birlikten. Fransa bunun başını çekmek, Almanya buna hayatıyet kazandırmak istiyor. Böylece birleşmiş bir Avrupa'nın tekrar eski büyük Avrupa durumunu yaratacağı, Sovyetler'in ve dolayısıyla sosyalizmin daha da geliştirilebileceği sanılıyor, öngörülüyor Avrupa, Amerika'nın etkisinden, bağımsızlığında kurtulmak istiyor. Özellikle, İngiltere'nin Amerika'ya yakın olma konumunu eleştiriyor, onu Avrupa'ya bağlamak için tedbir geliştiriyorlar..."

dünyada daha dengeli, yeni tarz bir sömürgecilik pay paylaşmak mümkündür. Pay paylaşmaya işlerlik kazandıran bir Avrupa Birliği hedefleriydi. AET bunun temelini atmış, oraz daha geliyor. Yeni katımlarla, buna daha derinliğine ve genişliğine bir işlerlik kazandırılmak isteniyor. Bütünleşme şu anda Avrupa politikacılığının, diplomasisinin yoğunca üzerinde durduğu durum budur, yoksa yeni sömürgeci fetihler değil. Bu mümkün de değildir. Mevcut dünya durumunda, ne yeni sömürgecilerin elde edilmesi ve ne de el değiştirmesi mümkündür. O halde yapılması gereken, Amerika'nın etkisine giren, sosyalizm yoluyla Sovyet blokuna kapılan sahaları yeniden Avrupa'nın etki sahası içine çekmektir ve bunun için de, Avrupa'yı eski gücüne kavuşturmak. Bunun nasıl olması gerektiğini, her düzeyde ilişkilerin yeniden düzenlenmesinin nasıl gerçekleşeceğine ilişkin, eski birlik pratiklerini çıkardıkları yoğun deneyimleri vardır. Girişimin başını çeken Almanya ve Fransa'dır. Biraz engel çıkarmak isteyen ise İngiltere ve Doğu Avrupa ülkeleridir. Onların da üzerine herhalde geçeceklerdir. Tam başarılı olabilecekleri söylenemez ama, herhalde belli deneyimli çıkarlar dengeleyen bir birliğe geçeceklerdir.

Sovyetler'in buna yakışsın, nedir? Sovyetler'in boylesi bir Avrupa politikasına yaklaşıyor. Gorbacov örneğinde die gelen, Ortak Avrupa Evi düşüncesidir. Öyle anlaşıyor ki, Sovyetler'in kendini binnol planda ortaya çıkaran dış politikası, Doğu Avrupa'yı, kısmen Batı Avrupa'ya yakınlaştıracak, Doğu Avrupa sosyalist ülkelerini Batı Avrupa kapitalist ülkeleriyle dengeleyerek ve "Ortak EV" dediği bir evin oluşumuna yol açarak, Avrupa'yı bir ABD'nin etkisinden çekebilecek. Ve dolayısıyla ki-bunun kendilen de belirliyor-NATO'yu parçalamaktır. Özellikle de Doğu-Batı Avrupa'nın birliği anlamında bir yaklaşımla gelmiştir NATO'dan, dolayısıyla Varşova Pakti'nin uzaklaştığı oranda bir Almanya birliği yine, Sovyetler'le dost olduğu oranda bir Almanya birliği, dolayısıyla bir Avrupa birliği esas alınıyor. Kendilenne göre, sözünü ettiklerimiz ve kilitlenmeden çıkışın temel politik yaklaşımlarından birisi bu. Ulusal kurtuluş hareketleri ABD'ye, NATO'ya karşı çıkararak, Sovyetler bu kilitlenmeyi çözmeyebilir. Önemlidir yani, biraz da anlamak gerekir. İkidebir Avrupa'yı birmim ve Doğu Avrupa ülkelerinde ki hareketlenmeye yol açmak tesadüf değildir. Sovyetler'deki yenileşmenin en temel, en dikkat çeken yönüyselendir ve Sovyetler'den habersiz olduğunu söylemek için de, akıldan biraz yoksun olmak gerek.

İşte biraz da bu gelişmelerle yol verecek, bu gelişmeler, bu temelde daha da hızlanacaklar. Sovyetler'in kendi iç politikalarındaki düzenleniş oturdukları, yani sosyal-demokratlaşmaya daha fazla benzezen bazı gelişmelerin yaşanmasıyla birlikte, böyle bir amaç olduğunu da görmek gerekiyor. İşte 'sosyalist demokrasi'nin geliştiğini deniyor, sosyalist demokrasiyi, sadece sosyal-demokrasiye yüklenerek geliştirmeye kalkışarak, burjuva-demokrasiyi geliştirmek. Demokrasiye yüklenerek proleter demokrasinin de geliştiğini söylemiş, toplumun devleti kendi kontrolü altına alması, yerel düzeyden konfederasyona kadar halkların kalkışını'nın esas alınmasıdır.

Şimdi gelişmeler de vardır. Bu halk cepherleri deneyimin hepini bütün yönleriyle olumsuz ve dar milliyetçi olarak değerlendirmek isâ betli değildir. İçinde son derece

doğru, kendi milli gerçeklerini, milli çıkarlarını esas alan ama, yeni bir Sovyetler Birliği modelini geliştirmek yolunda safdilen çabalar da vardır. Sovyetler'den bağımsızlık 'tamamen kopalmı' demek değildir; daha eşit ve özgür ilişkilerle ulaşma anlamına geliyor. Yeni bir temelde bir anayasal kuruluşla da geçilebilecektir. Özellikle Letonya, Estonya, Litvanya örneklerinde görülen daha hızlı gelişmelerin de, Kafkas ülkelerinde görülen budur. Orta Asya Cumhuriyetleri'den görülen budur. Bunlar da yeni gelişmelerin zorlayacaklarıdır. Böylece gelişmeler, iç politika, halk demokrasilerinin biraz daha gelişmesidir aslında.

İşçi sınıfının da bu konuda kırıdandığını görüyoruz. Özellikle, ağır yaşam koşulları altında olan işçiler, kendi iradelerini ve çıkarlarını kollamaya yönelik, oldukça yeni türden grevlerle başvunuyorlar. Hak arayışlarında bulunuyorlar. Parlametoya da başvunuyorlar. Bu, işçi sınıfının da artık demokrasi istediğini, kendi demokrasisine sahip çık-

"... Muhalefetin önemli bir bölümü Batı tipi demokrasi istemektedir. Ama genel olarak, toplum başından ele alınacak olursa bunlar çok az bir kesimi oluşturmuyorlar ve yazlaşmanın ürünü olarak ortaya çıkmışlardır. O halde, Doğu Avrupa'daki mevcut kaynaşmayı tümünden burjuva demokrasisi istemlerine bağlamak doğru değildir; dar milliyetçiliğe bağlamak da mümkün değildir. Evet, bağımsızlık taleplerinden bu-lunlar halklar içinde devrimci tarzda ulusal hakları talep edenler de vardır ve bu gereklidir. İşçi sınıfının demokrasiyi sahip çıkışı vardır..."

liğini göstermektedir. Bunlar daha yeni. Bize göre daha da gelişeceği benzeri veya gelişmek durumunda-dır.

Özellikle burjuva özentisine kapılı, genç, sosyalist terbiyeden de uzak olanların ki sosyalist eğitim uzun süre aksatılmıştır, doğru temeller verilmemiş, yazlaşma belli oranda imkan tanımıştı bir

kısmı da burjuva parti demokrasile-nin özentisi duyor. Polonya'da bu biraz daha güçlüdür. Macaristan'da da öyle. Sovyetler Birliği'nde de vardır. Çinde de ortaya çıkmıştır. Bunlar tamamen Batı tipi bir burjuva demokrasisini istiyorlar. Demek ki, muhalefetin önemli bir bölümü Batı tipi demokrasi istemektedir. Ama genel olarak, toplum başından ele alınacak olursa, bunlar çok az bir kesimi oluşturmuyorlar ve yazlaşma-nın ürünü olarak ortaya çıkmışlardır. O halde, Doğu Avrupa'daki mevcut kaynaşmayı tümünden burjuva demokrasisi istemlerine bağlamak doğru değildir; dar milliyetçiliğe bağlamak da mümkün değildir. Evet, bağımsızlık taleplerinden bu-lunlar halklar içinde devrimci tarzda ulusal hakları talep edenler de vardır ve bu gereklidir. İşçi sınıfının demokrasiyi sahip çıkışı vardır. Bu, sosyalist demokrasiyi kadar zorlanmalıdır. Dolayısıyla yenileşmenin bu temelde demokrasiyi; daha da derinleşmesi; tepeden inme talimatlarla değil, bizzat halkın her düzeyde katılımını gerektirecektir; korusuz, bastırmasız bir tarzda kendini konuşturdu; yalnız iç politikayla ilişkin değil, dış politika da kendini yansıttığı, kararları alınmasında, önerisiyle, oyuyla katılım gösterdiği bir demokrasiyi esas olmalıdır. Bunun için, grev yapma hakkı, gösteri yapma hakkı, örgütlenme hakkı olmalı ve sonuna kadar kullanılmalıdır.

Başınca devlet, partinin dönüşüme uğratılması; Sovyetler sözkonusu olduğunda, halklar arasında yeni anayasal temelde bir sosyalist konfederasyona gidi mesi gerekir. Devletin yukarıdan emrilemesi, her düzeyde bir katılma yenileşmesi gerekir. Tabii bunda hem bölgeler arası, hem de halklar arası eşitsizliklerin ortadan kaldırılması, yine kadın sorununda olduğu gibi, eşitlik daha fazla geliştirilmesi, sosyalist devletler arasında, özellikle Doğu Avrupa ülkelerinde başlıca inisiyatifin geliştirilmesi zorunludur. Yenileşmede bütün bunlar olanaklıdır ve olumlu yöndedir.

Tabii emperyalist sistem, bunu kendi çıkarı doğrultusunda destekleyecektir. Polonya'da görüldüğü gibi, bir Dayanışma Sendikası'nı kendi ajantı konumuna getirmeye çalışacaktır. Gelmiş midir, gelmemiş midir bilmiyoruz, ama bu konudaki niyetler çok belirgindir. Macaristan'da tam bir burjuva demokrasisi geliştirmek istiyor. Bunun için milyonlarca doları devreye soktu. Birçok ülke de bunu yapacak ve hep kendine bağlı kükler, partiler,

hatta bloklar oluşturmaya cabalayacaktır. Başarı mı, başarmaz mı? Bunu mücadele belirleyecektir.

Bugün sosyalist sistemde ortaya çıkan bu yenileşme hareketlerinde kapitalizm mi egemen olacak, yoksa sosyalizm kendini yenileyerek mi çıkacak; sosyalizmin kendisini yenilemesi mi egemen olacaktır? Bunun için daha söylenecek ve yapılacak çok şey var. Biz öyle inanıyoruz ki, bu mücadeleler basit ve kolay geçmeyecektir. 70'lerde bazılarına göre -bizim hiç de görmediğimiz, farketmediğimiz biçimlerde-, sosyalist ülkeler birden kapitalist, hatta emperyalist oldular. Yani adeta hokus-pokus yöntemiyle sosyalist ülkeler, kapitalist-emperyalist ülkelere oldular. Halbuki bu kadar kolay olmayacaktır. Uğruna bu kadar kanların döküldüğü, sosyalist inşaa için muazzam emek kahramanlığının sergilendiği bu ülkelerde, öyle kışla göz arasında kapitalist restorasyona yönelme, onu da tam başayla götürme mümkün değildir diyorum. Sınıfın mücadelesi teorisine göre, bunun böyle olmayacağına ilişkin tezlerimizde ısrarlıydık. Nitekim, bugün görülen, tavırımızı doğrulamıştır. Eğer daha 70'lerde Çin in iddia ettiği gibi, Sovyetler süper emperyalist bir devlet olsaydı, bu yeni sınıf mücadelesine, devletin kendini dönüştürmesine ne ihtiyaç olacaktı? Devlet kendini niye dönüştürsün, niye bir yığın yeni oluşum olsun? Emperyalist olsaydı bastırırdı. Hele en tehlikeli emperyalist

"... Bugün sosyalist sistemde ortaya çıkan bu yenileşme hareketlerinde kapitalizm mi egemen olacak, yoksa sosyalizm kendini yenileyerek mi çıkacak; sosyalizmin kendisini yenilemesi mi egemen olacaktır? Bunun için daha söylenecek ve yapılacak çok şey var. Biz öyle inanıyoruz ki, bu mücadeleler basit ve kolay geçmeyecektir. 70'lerde bazılarına göre -bizim hiç de görmediğimiz, farketmediğimiz biçimlerde-, sosyalist ülkeler birden kapitalist, hatta emperyalist oldular..."

ise, en ufak bir yenilemeye fırsat tanımazdı; Amerika gibi, başka bir yerde olduğu gibi. Demek ki, buradaki gerçekler aynı. Öyle, sosyalizmin yenileme çabalarında kapitalizm egemen olmuş değildir. Ama onu temsil etmek isteyen kükler, beklentiler, özlemler vardır ve yaygındır.

Sosyalizmin Sovyetler'den gerçekleştirdiği biçimde, kapitalizme geç verene, kapitalizmin saldırısına imkan hazırlayan bir yığın özelliğe vardır. Başında da bürokrataşma gelir. Daha da genişletilebilir; bürokratik işleyiş, gözardı edilen demokratik işleyiş, uluslararası komünist hareket içinde Sovyetler Birliği Komünist Partisi lehine işleyen ibre, komünist partilerin rolünü tamamen kendi çıkarlarına bağli kılma, tüm bunlar elbette emperyalizme muazzam olanak verecektir, vermştir. Bugün emperyalizm bunlar değerlendirdi. Bu, sosyalizmin işlenmezliği, iflas ettiği değil; sosyalizme bağışlanmayan yaklaşımların, reel sosyalizm özellikleri tasfiyesi anlamına gelir. Kapitalizm, bu özellikleri tasfiye çabalarını sosyalizme pahalıya ödetmek

istiyor. Yani, "sen madem bu hastalıklarla yüklüsün, ben onu senin canına okuyacak bir biçimde ödettim" demek istiyor. Sosyalist ülkeler ise bunu söyler; "evet, böyle zaafımız oldu, hastalıklarımız oldu ama, biz bunları aşacak, dönüşümü uğratacak kadar kendimizi güvünüyoruz." İşte bu yeni bir ikilemdir, yeni bir söylemdir, yeni bir diyalog ve tartışma ortamıdır. Sonuçlar için kesin belirlenmeler yapmanın vakti erkendir. Bu noktada objektif olmak gerek.

Sosyalizmin yenilenebileceğine, dönüşebileceğine ilişkin, biraakım inancımız, zorunlu görüşlerimiz vardır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu partilerin ya kendilerini değerlendirmeleri, ya da feshetmeleri gerektiği çok daha önce söylemiştik. Bugün bunun parlık bir doğrulanışını görüyoruz. Sosyalist devletlerin de, demokratik bir öze kavuşup, bürokrasiye son vermeleri gerektiğini çoktan söyleyorduk. Bu da bugün bir zorunluluk olarak kendini dayatıyor. Dış politikanın bu haliyle sürdürülmesi gerektiğini çoktan söylemiştik ve bugün bu, dış politika da tamamen aşıyor. Onun uzatmaları olan komünist partilerin de kendilerini değiştirmeleri veya tasfiye etmelerini biliyoruz. Bu da her gün, şu veya bu ülkede gerçekleşiyor.

Sovyetlerin, içte ve dışta, bu tip yönelimleri daha da gelişeceği benziyor. Madem gelinen aşamada problemlerden, çürümelerden söz ediyoruz ve bunları yaşamsallığı vurguluyoruz; o halde, daha yapılacak çok şey var önderler. Onun, kendilerine, bunları gereği olarak, Batı Avrupa'ya ilişkin meselesini bir çıkış yolu olarak görecektir. "Ortak Avrupa Evi" politikasının hayattaki kazanması için, Avrupa'ya dönük ilişkilerin yeniden formüle edilecektir. Bu, belki, Sovyetler'in de istemediği bazı sonuçlara gidebilir; hatta Amerika'nın da istemeyeceği bazı sonuçlar çıkabilir. Her ne kadar her iki güç de Doğu Avrupa'daki gelişmelere ilişkin, "özgürlükler geliyor", "demokrasi geliyor" yolu açıklamalarda "memnuniyetleri" dile getiriyorlarsa da, ne denli endişelendikleri de tavrı ve davranışlarda kendini gösteriyor. "Bu neyeye götürür" sorusu, gerek ABD'nin ve gerek SSCB'nin kafasında alabildiğine yoruncudur herhalde; hepsinin kafasını yoruyor. Fransa bunun için zirve düzenlemeyi tasarlıyor. Bu zirvede, işin olumsuz yönlerini değerlendireceklerdir. Memnuniyet-sizlik, ABD de telaşa dönüştürmüyorsa neredesey. Şüphesiz, güçlerin hiçbir bu gelişmelere hazırlıklı değildir.

Dünyadaki son gelişmelerin ulusal kurtuluş hareketlerine yönelik yönü hakkında ortada fazla belirli görülmekle birlikte, şunları söylemek mümkün: Her şeyden önce, SSCB ve klasik komünist partiler arasında eski tarz ilişki dönemine kapanmıştır. Klasik partiler, SSCB de artık bir propaganda kolu olarak görmek istiyor. SBKP'nin her ülkenin kendi koşullarına cevap verebilecek bir parti istemesi şüphesiz olumludur. SBKP'nin bu yeni imlede "dünyada barış" politikası temel bir özelliği oluyor ve ısrarla sürdürülmesi isteniyor. Sovyetlerin, bu temel politikaya dünyaya yönelmelerinin ulusal kurtuluş savaşlarına yansması, 'bölgesel çatışmaların düşen' biçiminde kendi kendini açarak vurmaktadır. Bu, SSCB'nin, ulusal kurtuluşlara, devrimci yöntemden uzaklaşması, dayatmasını içine barındırıyor. Ancak, bu yaklaşımdan, "Sovyetler devrime tamamen karşı" sonucu çıkarmak için vakit erkindir. Ve böyle bir tesbit bundan dolayı pek gerçekçi olmaz. Ne var ki, SSCB'nin ulusal kurtuluşlara klasik desteğinden söz-

etmek de mümkün değildir. Eskiden olduğu gibi bir destek yoktur.

Bölgesel çatışmalara ilişkin, ABD ile görüşmelerle, barış yoluyla çözülmeyi varmayı oldukça dayatıyorlar. Yakında Akdeniz'de gerçekleşecek zirve ile, yapılacak görüşmelerin emellerinden biri herhalde Ortadoğu'ya yönelik olacaktır. Arap-İsrail, İsrail-Filistin ve yine İran-İrak çekişmelerini yumuşak yöntemlerle çözmeye çalışacaklardır. Bu yönde, ağırıkları nasıl kolaylaştırabileceklerini tartışabileceklerdir.

Burada şunu hemen belirtelim ki, bundan sonra "tüm denar barış", bo-

din" diyorlar. Oysa, onlardaki yenileşme ile, III. dünya ülkelerindeki ileriyede doğu devrimin koşulları arasında dağlar dağlar fark vardır. Türkiye'deki sorunlar ile Sovyetler'deki sorunlar bir midir ki, yol ve yöntem aynı olsun? Sovyetler'de barışçıl yöntemler oldukça geçerlidir ve sonuç alıcıdır. Doğru Avrupa'da da öyle ama, bir Ortadoğu kördüğümü ne kadar çözümlenecektir? Gerek devletler ve gerekse muhalif güçler şiddetle vazgeçebilir mi? Mümkün değil bu. Ortadoğu'da devlet terörü, devlet zoru bir gün bırakılın, Ortadoğu haritası allak bullak olur. Bunlar halkların barışçıl gösterilerine her gün izin versinler, çok devlet ayakta kalır. Dolayısıyla şimdiden, "bölgenizdeki sorunların çözümü için barışçıl yöntemleri esas alın" biçimindeki bir yaklaşım çok erkendir ve gerçekçi değildir. Varmak istedikleri nokta, ABD ve Sovyetlerin arkalarında yer aldıkları tehlikeli koşulların olmasını. Bugün özellikle İsrail-Filistin çekişmesinde bundan ısrarı olurlar. Bu duruma dönmek için terör geçerlidir. Görüşmeler bu çerçevededir.

Dünyanın diğer bölgelerinde de -Latin Amerika, Güney Afrika, Hindî Çiçi- Sovyetlerin baskıvuduna politika, "bu yeni çatışmalar yumuşatılın, barış yolu temel alın" biçimindedir. ABD, şu anda bundan biraz uzak durmaktadır. Şimdiki durum, bu düzeye devam ediyor. Bundan sonuç alınır mı alınmaz mı; alınacaksa ne kadar alınır? Açık ki, çok az sonuç alınır. Bir Orta Amerika'yı ele alalım. Nikaragua'da, El-Salvador'da barışçıl bir çözüm, buradaki güçlere o kadar dayatılmaz; ABD ve Sovyetler bunu o kadar görüşmelerine rağmen, Nikaragua, Kontra'lara karşı, "sonuç alınmaya kadar" anlayışıyla bir topyekün saldırı, El-Salvador'da devrimci güçlerin de "iktidara gelinceye kadar" anlayışıyla toplu bir ayaklanmaya giriştiler. Korkunç çarpışmalar var bugün buradadır, yani sonuçta, barışçıl yolun dayatılması tutmamıştır. Ortadoğu'ya gelince, acaba İsrail-Arap çekişmesi, Filistin sorununda çözümlenecek mi? Ne kadar tazir verilirse verilirse, İsrail'in kendi politikasından vazgeçmeyeceği ortada. Arap ülke-

devrimlere yönelmesi sözkonusu. Dolayısıyla sürekli barış, bütün bölgeler açısından sözkonusu olmadığı gibi; olsa olsa ancak savagılarla bir dinlenme, bir mola yönünde hizmet görür. Ve bu molar, daha derinleştire, dinlenmiş savagı güçlerinin yeniden kalkışması ile sonuçlanacak içindir. Devrimlerin gündemde bulunduğu tüm alanlarda barışın anlamı budur; bundan arkasında SSCB de olsa, ABD de olsa, gerekçeler budur.

Bekli Sovyetler, ulusal kurtuluş hareketlerine eskisi gibi destek vermezler ama, kargılarına da alma durumları sözkonusu olmaz. Onun için, bu yeni yönelime "tamamen kötüldür" denilemez. Daha çok kendi politikaları doğrultusunda seviyeli yaklaşımlardır. Yaklaşımın iki yönü sonucu vardır: Birincisi, klasik komünist partiler ile eski ilgisiz düzeyi olmadığının ve bu alanda bir serbesti olduğunun, "Sovyetlerin" karşına ise evet; değilse hayır" biçimindeki engellemeler olmayacağından, kendi politikalarını muhalif güçlere bire bir dayatma nisbeten aşılmış olduğundan olumludur. Beri yandan, ikincisi; eskiden olduğu gibi, gelişme eğilimi gösteren bir hareket her an desteklenmeyeceğinden, güç verilemeyeceğinden dolayı olumsuzdur. Biliyoruz; geçmişte Sovyetler, gelişmesini gördüğü ve biraz da onaylanmış olduğu bir hareketi, bölgesel savaş tehlikesini de gözde alarak ve hatta bu tehlikeye aldınıçı alamayacakları abalıdığını desteklerdi. İşte, şimdi bunu yapamayacaklardır. Ulusal kurtuluş hareketlerine ilişkin olarak bu süreç için bunlar söylenebilir. Diğer olumlu bir yönde de şöyle belirtmek mümkündür: O, "kapitalist olmayan yol" tezi fazla rağbet göremeyecektir. Özellikle Krusçev'e başlayıp, Brejnev döneminde oldukça zorlanan bu yöntem, artık beş paralık bir duruma gelmiştir. Sovyetlerin dahi kendi içinde demokrasiye yönelecekleri ve bunu ıttırmaya çalıştıkları bu dönemde son derece aktif diktatörlüklere ve hatta faşist diktatörlüklere yol açacak denli olumsuz gelişmelerin kaynaklandığı "kapitalist olmayan yol" tezinin uygulanması ve olumlu sonuçlanması mümkün değildir, yaşam bunu yalınlatır. Dolayısıyla bu tür rejimlere fazla destek olmaları mümkün değildir. Fazla geççeri bir görüş olarak karışmaya kalkması, olumsuzluğun bir başka boyutudur.

Görüldüğü ki, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist sisteme olup bitenler özetlenirse, buradaki gelişmeler sosyalizmin inkarnası değil, sosyalizmin dönüşümüne yönelmiştir. Bu sınıf mücadelesini değişik boyutlarda bir kez daha gündeme getirecektir. Sosyalizmin kendisini yenilemesi elbette yaygın kitle gösterileri ile, grevlerle ve yeni politik hareketlenmelerle ve hatta yeni kurumsallaşmalarla sağlanabilecektir. Bu, yadınanmamalıdır. Elbette emperyalizm, bundan kendi lehine yararlanmak isteyebilir, etkilemeye çalışacaktır. Özellikle de mall, ekonomik destek biçimindeki taktiklere devreye sokarak etkilemeye, kendine bağlı kükler oluşturmaya çalışacaktır. Bunlara iç işlerine daha fazla müdahale etmek isteyebilir.

Sosyalist ülkeler, dünyanın diğer bölgeleri ile de ilişkilerini yenileyecekler, ki yeniliyorlar da, olumlu veya olumsuz yeni yaklaşımlar gündemdedir. Şu anda görülen; daha çok, bu ülkelerde özgüçlerine dayalı bir ekonomik, politik ilişki, demokratik bir ilişki yönündeki eğilimler. Askeri yönetsel yaklaşımlar yerine esas alınmış, çok politika ekonomisi, politik yöntemlerdir. Böylelikle içinde bulundukları dar boğazı, kilitlenmeyi, bundan kınaynalan yazışmaya, çürümeye aşmaya çalışacaklardır. Sıcacı sıcağına yaşamak budur.

Olumlu yönden tamamen kendini yenilemiş bir sosyalist sistemin yeni den uygulanması ne kadar zaman alacak, bu süreç nasıl geçecek; şimdiden bir şey söylemek mümkün değildir. Aynı konuya ilişkin bu süreç içinde emperyalizmin, kapitalizmin etkileri ne denil sonuçlanacak, ne denli tahripkar olacak; kendi yenilenmelerine başarıya ulaşacak mıdır; bunlar için de şimdiden bir şey söylemek mümkün değildir. Ki gelişmeyi de olasılık dahilinde görmek gerekir. Ne var ki, sosyalist yenilenmenin, bu yöndeki gelişmenin, buna ilişkin bir-

Anlatacağız onu. Buna geçmeden önce, bölgedeki gelişmeler üzerine ekililer nasıl olacak, onu biraz yakından görmek gerek.

Özellikle bölgemizdeki temel çekişmeler sözkonusu olduğunda, ABD ve Sovyetler Birliği günümüzde artık barış ve anlaşmayı ağırlıklı olarak dayatıyorlar. Sovyetlerin, Arap-Filistin güçlerinin arkasındaki desteğinden bir sınırlama olduğu geçerki. ABD'nin de İsraili biraz uzlaşmaya zorlamak istediği açıktır. Aynı şey, İran-İrak çarpışmasında da sözkonusu oldu. Irak'ın arkasında Suudi vasıtasıyla da olsa, Arap gericiği vasıtasıyla da olsa, sağlanan emperyalist destekle bir sınırlama var ve bu, Irak'ın saldırı gücünü sınırlamaktadır. İran'da fazla desteklenmesi, yarın da fazla desteklenmesi, yarın da bırakılması, tek başına başarı sürdirmesini zorlaştırmaktadır. Bildiğimiz gibi, bu yaklaşım ateşkeste sonuçlanır. Yine Arapların İsrail'e karşı bir üstünlik politikasına Sovyetler arka olmasın istemiyor. Sovyetlerin, Arap-İsrail politikasının özünde şu yatıyor: Filistinler küçük bir devlette yetnirsin, İsrail'in meşruluğu tannırsın. Sovyetler, Arapların İsrail'i taşıfye çabalarının arkasında kesinlikle olmayacaktır. ABD'nin, İsrail'in ılgal altındaki topraklarda yeni yerleşim yerleri açmasını, Golan'ı ılgal deyam etmesine destek verenecek beklendenem gerek; o da İsrail'i çeşitli konularda zorlayacaktır. ABD'nin Sovyetler Birliği, bir İsrail devletini varlığı ve devamı konusunda anlaşmazlıklarıdır. İsrail, yeni saldırılarına girmeyecektir, bir küçük Filistin devletine izin vererek, ama buna karşın varlığı güvence altına alınması olacaktır. Amerikan, bunu İsrail'e, Sovyetler de biraz Suriye'ye ve önemli oranda da Filistin'e kabul ettirmiş Ortadoğu Gerçekleştirilme İstenen Ortadoğu konferansı temeldir. Buna karşı, radikal Arap ülkeleri ve İsrail hükümetinde Likud Bloku, dayatılan bu politikaları daha idaremedektirler. Olusacak böyle bir barışın, önemli oranda kendi lehine olmayacağına iddia ediyorlar. Onun için durum beklirizdir. Yine de bir ateşkes durumu, Arap-İsrail sahasında da olabilir. zaten ateşkes, 83'lerden beri yaygın olarak işiyor.

... Türkiye'deki sorunlar ile Sovyetler'deki sorunlar bir midir ki, yol ve yöntem aynı olsun? Sovyetler'de barışçıl yöntemler oldukça geçerlidir ve sonuç alıcıdır. Doğru Avrupa'da da öyle ama, bir Ortadoğu kördüğümü ne kadar çözümlenecektir? Gerek devletler ve gerekse muhalif güçler şiddetle vazgeçebilir mi? Mümkün değil bu. Ortadoğu'da devlet terörü, devlet zoru bir gün bırakılın, Ortadoğu haritası allak bullak olur. Bunlar halkların barışçıl gösterilerine her gün izin versinler, çok az devlet ayakta kalır."

Lübnan'daki ateşkes, biraz demokrasi cephesinin lehine sonuçlanmıya benziyor. Neden böyle? Çünkü, falançer gericiği ayakta tutmak isteyen emperyalizmdir. İsrail'di ve biraz da Arap gericiğidir. Ateşkes bundan önemli oranda önüne geçmiştir. Şimdi daha demokratik bir devlet üzerine, msbeten uzlaşmaya varılmış oluyorum. Bu anlamda henüz devimsel zafer, demokratik zafer kazanılmış değil.

... Türkiye gerek bölgede ve gerekse Avrupa üzerinde geliştirilen yumuşamadan dolayı, bir değişim zorlanması ile karşı karşıya gelecektir. Zaten TC'nin tarihine bir göz atacak olursak, gerek doğuşu ve gerekse süre içinde kendi iç işleyişinden aldığı biçimler, normalde gelişme sürecine uyumayan tersliklerdir. Üstteyde olsun, altıyapıda olsun durum böyledir. TC'nin kuruluş felsefesinde ne vardır?..."

zulmaz bir "barış çağı" düşünce ve çağları ıttırdıyan başka bir şey değildir. Bunlar, ister "devrimler bitmiş", ister "devrimler sürüyor" desinler ki zaman zaman her ikisini de söyölüyorlar - çağımız iliriyde doğru devinden temel yönümüz devrimci yöntemdir, devrimdir. Hele hele, özellikle bağımlı ülkelerde bu yol, olmazsa olmaz kabilinden bir yöntemdir, yaşımsaldır. Kaldı ki, devrimlerin sömresi veya sömremesi ABD-SSCB görüşmelerinin, uzlaşmalarının bir sonucu olarak gündeme gelmez. İster az gelişmiş, ister gelişmiş ülkelerde olsun, değişimi belirleyecek yol ve yöntemler, o ülkelerin özgül koşullarının bir ürünü olarak ortaya çıkarlar. ABD ve SSCB arasındaki dinamikler, uzlaşmalar ancak bunda etkileyici bir rol oynar; belirleyici olan o ülkelerdir; o ülkelerin toplumsal güçleri ve eğilimleridir.

Buna ilişkin, bir Türkiye örneğini ele alacak olursak, burada devrim ve karşı-devrim dinamikleri, Türkiye kapitalizminin bulunamadığı gelişmelerde yatır. 80'lerde geldiğinde, oldukça ağır bir bunalmaya karşılık olarak burjuvazi, karşı-devrimi geliştirmişti. ABD bu karşı-devrimi, çıkarlarına oldukça hizmet eden bir gelişme olarak desteklemiştir, güç vermiş ve hatta tezgahlamış da yer almıştır. Yine Sovyetler, Afganistan'daki yönetim değişikliğinde desteklemiştir. Çok oliz bir parti ve bir o kadar sınırlı kitle gücü olduğu halde, burunund dibe, yaşımsal öneme bir oldu olduğu için, Afganistan alabildiği desteklenmiştir. Sonuçta ne oldu? Ne ABD 12 Eylül cuntası, ne de Sovyetler Afganistan'ı kurtarabilir. Burada son sözü söyleyecek olan, yine bunların iç dinamikleri olacaktır.

Bütün dünyada, devrim ve karşı-devrim süreçleri açısından durum böyledir. Ne var ki, III. dünya ülkeleri denilen, geri kalmış, bağımlı ülkelerdeki sorunlara ilişkin, SSCB'nin yaklaşımı barışçıl yönü dayatması biçimindedir, sonuç alıcı yol olarak buna girmektedirler. İşte, "biz ülkemizde demokrasiyi barışçıl halletmeye çalışıyoruz, siz de böyle halle-

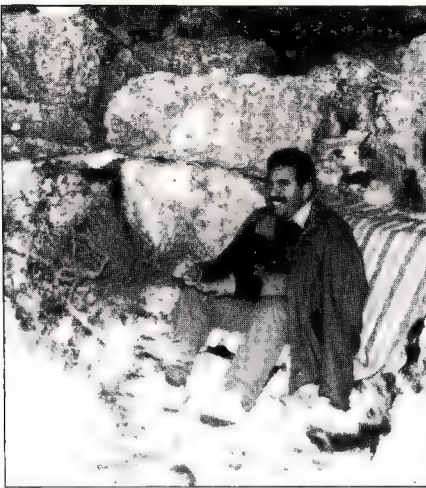
... Bekli Sovyetler, ulusal kurtuluş hareketlerine eskisi gibi destek vermezler ama, kargılarına da alma durumları sözkonusu olmaz. Onun için bu yeni yönelime "tamamen kötüldür" denilemez. Daha çok kendi politikaları doğrultusunda seviyeli yaklaşımlardır. Yaklaşımın iki yönü sonucu vardır: Birincisi, klasik komünist partiler ile eski ilgisiz düzeyi olmadığının ve bu alanda bir serbesti olduğundan, "Sovyetlerin" karşına ise evet; değilse hayır" biçimindeki engellemeler olmayacağından, kendi politikalarını muhalif güçlere bire bir dayatma nisbeten aşılmış olduğundan olumludur."

lerinin de, başta Suriye olmak üzere, kendi zora dayalı politikalarında, savunma politikalarında vazgeçemeyeceklerdir. Bir barış olabilir mi? Diyelim ki olabilir; ama, henüz bu çok uzaktır, bir barışa gidileceği yönünde ip uçları fazla değildir. Kaldı ki, diyelim ki, hükümetler düzünde barış olsun, bu barış; toplamları ne kadar kaldırılacağı sorunu var. Toplamların eylemlere,

İran-Irak'taki son gelişme, ateşkes durumudur. İran bütün yüklenmesine, İslam Devrimi'nin bütün heyecanına, ayağa kaldırılan halk yığınının desteğine rağmen, Irak'ı boyun eğdirmemiştir. Boyun eğdirmemesinin nedeni, şüphesiz emperyalizmin Irak'ı, Arap gençliğini desteklediği kadar, İran'ın Irak'taki demokrasî ve ulusal çözümüne yönelik yaklaşımlarındaki yanlışlıklar da yatar. İslam Devrimi modelini olduğu gibi Irak'ı uygulamaya yaklaşımları başarısızlığının önemli bir nedeni. İran'ın Irak'ta alt edememesi yalnız teknik yetersizlik izah edilemez. Ve yine yalnız, Irak'ın dıştan çok desteklenmesi ile izah edilemez. Esasta İran'ın Irak'ın onğördüğü modelin gerçekçi olmaması, İran'ın zor durumda düşmesinin nedenidir. Fakat İran, halihazırda yaklaşımı ile ileri konumunu sürdürmektedir. Her ne kadar ateşkes ve o temelde İran'ın yeniden restorasyonu gündemde ise de, bu ne Irak'a ne de emperyalizme teslim olma anlamına geliyor. İran yeni bir durum değerlendirilmesinin ardından yeni bir Cumhuriyetin seçimi ve dış politikada Sovyetlerle dostluk, içte ise, ekonominin yeniden inşası ve gücendirilmesi yoluna koyuldu. Büyük ihtimalle, bu politika belli bir gelişme sağladıkça sonra, Irakla tekrar kapışma gündeme gelebilir, ateşkesin bozulma tehlikesi vardır. Bu konuda İran'da islamî radikalizm henüz ölmüş değildir. Tasfiye olmuş değildir; dinlemeye karardır.

Arap iç sahâsındaki devrimci yönetime zayıftır. Küçük-burjuva radikalizm her ne kadar Tasfiye olmuş, teslim olmuş değilse de, Arap gerici-liğine boyun eğdirmeye câbârlarının 60'lardaki yaygın konuşkusundan yoksundur, bunda bir genelleme vardır. Bunun, üstünlik sağlanamama bağlamında belirtiriz. Üstünlik sağlanamıyor, o halde genişle, uzlaşma politikası kalıyor. Örneğin, bir dönem, Güney Yemen bütün Arap Yarımadası'ndaki ırılı-yıkılı emirliklere devrimi adeta ihraç etmek istiyordu. Şimdi bundan vazgeçmiş ama, kendisini de koruyor. Suriye önemli oranda Arap radikal milliyetçiliğine destek sunuyordu. Şimdi bunu sonuna kadar götürme yönünde hareket etmekte ziyade Lübnan'ı elde tutma, Irak'la dengeleme vb. politikaları kendini sınırladıkları zamanda kalmıştır. Örneğin, Suudi ile zorda da uzlaşın bir konumu tercih ediyor. Bu bir dinge durumudur. Arap iç politikasında radikalizm ve gerici milliyetçilik arasında bir dinge durum vardır. Zaten köklü halk devrimlerine yönelme, bu aşamada pek olası görünmüyor. Nedenleri vardır, İsrail çelişkisi olukça, Arapların sınıfsal mücadeleye yönelmeleri, radikal bir halk hareketine yönelmeleri pek olası gözükmemektedir. Özellikle Irak'ta, gerici halicîli medîce, dinge biraz devrimci-ilerci gelişmeler lehine sonuçlanmadıkça, gericiğin üzerine yürümek mümkün değildir. Dolayısıyla, Araplar gerek kendi iç çelişkilerinde uzlaşma ve gerekse İsrail'e ateşkes durumunu devam ettireceklerdir. Ancak bu teslim olma anlamına gelmez.

Orta doğu somutundaki ABD ve Sovyet politikaları bu ateşkesle uzlaşma durumunu sürdürmeye ve mümkünse bunları barıştırmaya yöneliktir. Tabii bu yürütülürken her birisi kendi etkinliğini, ağırlığını daha fazla yaymaya çalışacaktır. Ama, Orta doğu gerçekliğinde, ABD'nin eski İngiliz sömürgeçliği döneminde olduğu gibi bir egemenliği çok zordur. Sovyetler'in de eskiden olduğu gibi Arap radikalizm üzerinde etkili olmayacaktır, sınırlanmıştır. Arap ülkelerinde bağımsız olan daha ağır baskıyer Sistemler karşısındaki ko-

numları itibarıyla durum böyledir. Orta doğu ülkeleri, böylesi bir çerçeveyi yaşıyor. İçteki gelişmeler, sosyo-ekonomik gelişmeler biraz daha olgunlaşacak, olgunlaştığı oranda mevcut kurulu devletlerin kapasitesi bunların önünde giderek daha fazla engel haline gelecektir. Özellikle petrodoller kaynaklanan gelirler biraz azalacaktır, işçi sınıfı güçleşecek, eski klasik toplum yapısı çözüldüğü ve ateşkesle dayalı ekonomiler, bunu sürdürmez duruma gidecektir, çelişkiler yoğunlaşacak ve bu çelişkiler giderek daha fazla devrimci yöntemlere sarılmaya götürecektir Orta doğu halklarını. Daha şimdiden, kendileri yer yer değişen böylesine gelişmelerin, önümüzdeki dönemde daha yaygın gelişeceğini belirtmek mümkündür.

Biz, daha çok uluslararası ve bölgesel planda meydana gelen bu gelişmelerin Türkiye ve Kürdistan somutuna nasıl etkiye bulunabileceğini değerlendirmeye çalışıyoruz. Kıscasıca belirtirliki, Türkiye gerici bölgede ve gerekse Avrupa üzerinde geliştirilen yurysmadan dolayı, bir değişim zorlanması ile karşı karşıya gelecektir. Zaten TC'nin tarihine bir göz atacak olursak, gerek doğuşu ve gerekse süre içinde kendiliğinden aldığı biçimler, normalde gelişme sürecine uymayan ateşkesler doludur. Ustaypıda olsun, altaypıda olsun durum böyledir. TC'nin kuruluş felsefesinde ve özelliklerinde ne vardır? Sistemlerin, daha Ekim Devrimi temeline ortaya çıktığı dönemde, kendisi savaşım dönemlerinin boşluklarından faydalanarak ve çok istisnai bir durumu kullanarak ortaya çıkmıştır. Bu, onun hem fırsatçılığı, hem de zaafını gösterir. Çünkü, istisnai bir durumun ifadesidir. Öyle gerçekten bir sisteme dayanarak, onun bütün değer yargılarını paylaşarak ortaya çıkan bir oluşum değildir. Adeta, bir paşa çetesinin gaspı, talanı, tüccar, tefeci, komprador kesimle el ele vererek, azınlıkların mallarına el koyma ve en faşist bir bürokratik devlet vasıtasıyla bu çakırların en gözü dönmüş, sınırsız anti-demokratik temelde sağlama lama hareketidir. Çıkışı böyledir. En şoven milliyetçilik bunun ideolojik ölüsüdür. Halklar gerçesine amansız saldırır. İki, yok etmeye, jenositeri kadar vardırır.

Diş politikası, her ki sistemin alabildiğine faydalanma üzerine kurulmuştur. Sovyetlerin, Türkiye'ye baskı ihtiyacı mı belirdi, hemen Sovyetlerin alabildiğine faydalanmanın fırsatlığına yattı;

“... Özal'ın Cumhuriyetçiliği olayı göstermektedir; çıkamaz ifadesidir ve en üst kuruma kendisini düşürmüştür. Özal, ordu güdümülü politikasının Türkiye'de iltirazsız bir şekilde yaşama geçirilmesini sağlayacak en sikk ve tamamen onaylayıcı bir memurluğun adıdır. Özal'ı ayakta tutan, ona onay veren, bizzat ordunun kendisidir. Çünkü bugüne kadar Özal derecesinde, ordunun bir dedikliğini iki etmeyen politikacı hemen hemen hiç gelmemiştir...”

ABD nin mi ona ihtiyacı oldu, bu kez ABD'ye aynı yaklaşımı yönelme, Türkiye diş politikasının iki bilinen denklemdir: ikizlül politikacılığın dorukta bir fırsatlığıdır. İki savaş arasında çıkışı, gelişimi böyledir. II. Dünya Savaşı'ndan sonraki politikası da böyledir. Faşizme karşı zafer kazanıldığına, "demokrasi"ye açıldı. 50'lerden itibaren NATO vasıtasıyla sosyalist sisteme karşı bir soğuk savaşım başladığında, hemen onun ilen karakolu olarak tavır aldı. 60'larda da böylesi bir uluslararası politikadan yararlanma yoluna gidip, kendine gelişme imkanı aradı. Buna rağmen, gelişim kapitalizm sahte, bağımlı, çarpık olduğu için 27 Mayıs darbesinde olduğu gibi bir muhalefete tanık oldu. Daha sonra bu kapitalizmi sürdürmenin bütün tedbirleri, 12 Mart gün bir faşist muhalefelinin kaçınılmazlığı ile engellenmiştir. Bu, Cumhuriyet'in zaafiyetini yatar. Kendi iç çelişmelerine dayalı olarak sürdürmemeden, iç kapitalist gelişmeye, burjuvazinin gücü gelişmesine dayanamamasından ileri gelmektedir. Hep bunamı ile kendisini hep dışarda gelişen politikaları göre arayan karakterinden ileri gelmektedir. 12 Eylül faşizmine doğru gelişiminde Cumhuriyetin, diş politikaya dayanarak içte kapitalist model bile çağdaş ölçülerde uygulamazı daha geldiğini, tıkanıdığını ve buna tekabül

eden kısa ve güçlü olmayan halk hareketi ile karşı karşıya kaldığını, bunları getirdiği siyasi bunalım ve çözümsüzlükten kurtulmayı da orduya devreye sokmakta bulunduğunu görüyoruz. İşte "Yeni Cumhuriyet" dedikleri şey, bütünüyle dünyadaki gelişmeleri bir tarafta bırakarak, yurysamayı reddeden, içerde en ufak demokratik kırılmalara bastırarak kaskatı bir rejim olan 12 Eylül faşizmidir. Mevcut kapitalist gelişim özellikleri, TC'nin gelişim özellikleri, bundan başka bir gelişmeye fırsat vermediği için; durum böyledir. Yalnız ABD istediği için, bilhassa zorunlu iç gelişmeler bu bunalımın ancak sert bir rejimle aşılabileceğini gösterdiği için, durum bu noktaya yattı. Gerek dıştaki gelişmeler ve gerekse içteki gelişmeler bu modeli aşamadı.

Özal klığın içinde, "Çağdaş bir Partiyiz, düşünmüyüz; biz Sovyetler'den önce kendi yapılmamızı sağlama yoluna girdik; değiştirme, geliştirme, çağdaş liberalleştirme vardı" yolu açıklamaları girişmesi tam bir sahtekarlıktır. Özal klığın aslında yapacak istediği; iç ve diş gelişmelere cevap vermemek, kendi kendini aşmayı yapılmamızı sürdürmek. Bütün bu cabalar eskiye, çürüyen, tasfiye olmaktadır kurtulmaya rejime zorla yaşam şingara emenin gabasıdır. Evren-Özal klığın '80 ve '90'lar arasında, bütün o büyük orduyu her düzeyde kullanmaları bunun içindir. TC kendini ayakta tutamıyor, kendini sürdürmüyor. Bütünüyle emperyalist destek bunun içindir. Dünyada birinci planda desteklenen; ekonomik, siyasal alanda en çok desteklenen Türkiye'dir. Buna rağmen, yine de ne kadar bunalımı olduğu, son gelişmelerde iyice ortaya çıkmıştır. Bunalım şimdiki temeldir. Seçilen Cumhuriyetçi çözümsüzlüğün vezir bir ifadesidir. Türkiye Cumhuriyeti'nin Özal gibi bir kadere mahkum olması, kaderin garıp gelişmesidir ve TC'ye tam da layık olduğu tacin geçirilmesidir. Özal ve Cumhuriyetçiliğin, "kei başa şimşir tırak misali, TC'nin hakettiği bir gelişme olarak görmek gerekir.

Sunu hemen belirtelim; Özal'ın Cumhuriyetçiliği olayı göstermektedir; çıkamaz ifadesidir ve en üst kuruma kendisini düşürmüştür. Özal, ordu güdümülü politikanın Türkiye'de iltirazsız bir şekilde yaşama geçirilmesini sağlayacak en sikk ve tamamen onaylayıcı bir memurluğun adıdır. Özal'ı ayakta tutan, ona onay veren, bizzat ordunun kendisidir. Çünkü bugüne kadar Özal derecesinde, ordunun bir dedikliğini iki etmeyen politikacı hemen hemen hiç gelmemiştir. Diş politikada şöyle bir politika yürüt deniliyor, Özal böyle; İşte şöyle tedbirler lazım diyor, hemen yayılıyor; ekonomiyi Kürdistan a dönük özel savaşa göre düzenle emirle, 24 saatte gerekli ekonomik düzenlemeler, kanun kuvvetinde kararnemeler yayılıyor.

Deniliyor ki, ipler Çankaya'nın elinde. Pekli; şu kadar Evren Marmaristeki evine çekildi, yanıktırdan ordan mi güdülmenecek. Hayır dedik, Evren'in kendisi de göstermelikti. MİT de, benzer bütün kurumlarda da göstermeliktir. Bugünün Türkiye'sinde özel savaş aygıtı ve bunum başı olan Milli Güvenlik Kurulu var. Burada ilişkiler, anayasal çerçeveye oturtulmuş ve biraz da resmîyet kazanmıştır ama, bunun da arkasında, Genekumay'ın da arkasında illegal bir güç, bir örgüt meşeyiye, merkezi yönetimiyle işleyen bir güç vardır. Buna bir parti de diyebiliriz. TC'yi illegal bir parti idare etmektedir. Neden? Çünkü TC gerçeki, illegal bir güç ve yöntemden başka bir şeyle idare edilemez de ondan.

Bugün Türkiye'de bir Cumhuriyetçilik, "Ben, yöneticim, önderim, devletim basıyım" diyemez durumdadır; öyleyse çıkışın yöneltin İşte Özal, gerçeki ne kadar önder, ne kadar yönetici olduğunun Nefes bile alamaz, ayakta duramaz bir parlamento var, var ama, bu parlamento rejim için bir asma yaprağı bile değildir. Hiçbir gücü yoktur, yok denilecek düzeydedir. Hükümet bir figüran konumundadır. Genekumay da çok "devlet ben yöneticim" diyerek duruma değildir. Bunu, ne NATO, ne ABD, ne Avrupa tasvip eder; toplum da uzun süre kabul edemez. Onun için, daha çok zıllığı terah etmektedir. Zaman zaman sesini duyurmaktadır. Illegal muhtıralar, illegal yönlendirmeler, Genekumay'ın günlük işlerinde, Cumhuriyetçiliği nasıl yönetilir? Buna MİT ve tüm istihbarat örgütleri birlikte karar verirler. Bu işler illegal olur. Açık olursa rezil olurlar, içte, dışta itibarları düşer.

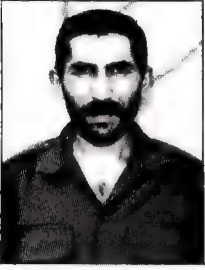
Demek ki TC'yi daha çok ordu temeline dayalı emniyet ve istihbarat kuruluşları, özel savaş kurumlarının bir bileşkesi idare etmektedir.

Burjuva partilerine gelince, bunlar figüranlık bile yapamazlar. Burada Türklerin tarihsel bir özelliğinden söz etmek gerekir. Bu sisteme geleneksel olarak, "ordu milleti yönetir" ilkesi hakimdir. Dikkat edersak, tarih boyunca, ordu da hep bu ilkeye göre hareket etmiş, bunun misyonerliğini yapmıştır. İçten, dıştan saldırı yapar, saldırı düzenler cumhuriyetçiliğine aday gösterir, mevcut sivil burjuva partilerine, yönetim kademelerine, yarı yarıya adamlarını doldurur. Düzen partilerinin hemen hemen hepsi Özel Savaş Dairesi'ne bağlıdır, onun etkisi altındadır. Zaten, istihbarat örgütleri de çıkıp, bunları bizim bu sici numaralı, bu keyfî nolu adamlarımızdır demez ve birtümünü bu ilişkin resmîyeti içine bile almaz. Ancak, etkisi altına alarak, kendine bağlı kılarak yönlendirir. Bunun bir yönü, emniyetin, en alıksızca yollarını kullanır. Bilinen meşhur MİT dosyasınlar bilineni, yürütmektedirler. Ekonomik kuruluşların, hollywoodin yönetimi kademeleri bunların adamları ile doludur.

Tarihe bakalın; yeniciler kazan kaidrîklarında, padişah devirip, padişah ilan etmişlerdir. Cumhuriyet'in ilanına bakılın görülecektir ki, Mustafa Kemal'in bir emri ile olmuştu. "Topladım paşaları, yarın cumhuriyeti ilan ediyoruz dedim ve öbür cumhuriyeti ilan ettik" der Mustafa Kemal; öyle de olmuştu. Düşünelim; bir rejim bir emirle, üstelik tek bir paşanın emri ile ilan edilmiştir. Bunların izni ve talimatıyla partiler kuruldu, partiler kapatıldı. İşte, 12 Eylül'de her şey ayan-beyan açığa çıktı; devleti, toplumu nasıl yönettikleri ortaya çıktı. Bu, hep zoru küllanmış, talana oturtmuş bir ekonomiyi yaslanmış, tarihin en korkunç merkezi feodal devletlerdir kurmuş bir eğermen ve barbar sınıfın kültürünün doğal sonucudur. Cumhuriyeti bile sadece ve sadece orduya dayananla kurulmuştur. Çok önemli bir durumdur bu. Bu, herhangi bir sosyo-ekonomik gelişmenin sonucu olan bir burjuva sınıfın girişi olarak şekillenmiş değildir. Cumhuriyet, işgal koşullarında dağıtılmış orduyan daha kâlanlar ve daha çok da genç savaşırları zor ile inşa edilmiştir. Ordunun, askerini köle kurtuluşla, inşayla bitirmiş; bu tehlike devam etmiştir. Dolayısıyla, ordunun ordu her geçeri bir sistem olmuştur. İşte, günümüzdeki yönelimler bundan dolayı anlaşılır, anlaşılmayan bir

ANLAZ-PROVOKATÖRLERDEN İTİRAFLAR - V

"Legal dernekler içine sızarak, devrimci güçlere darbe vuruyorduk"

Yaşadığım ortamda, gerçekten ne tam alle şifakı gördüm, ne de yağıntı. Bizim alilede en çok sözü geçen parayı, Paran varsa alilede reis senin, paran bilince at aşağı, yerine parası olan gelisin! Yoksa, baba alle reisidir; onun sözünden çıkmak olmaz. Benim hemem hemen tut hayatım böyle geçti. Bunun için de polis, istediği şekilde beni kullandı. Bu benim de işime geliyordu. Bol para, kimseğin girmeyişi eğlence yerleri, bu benim için yetiyordu. Çünkü insanlara zarar verdiğimden gerçekten farkında değildim. Benim bildiğim, bana öğretilen gerçekler bunlardı. Muttaka kendimi kanıtama ve bu şartlar iyi bir insan olduğumu gösterme yarışı içindeydim. Bu, ta buraya (Akademiye, bn.) gelene kadar da devam etti. Ancak şimdi şöyle bir iddiam yoktur. Çünkü burada tüm yaşamımı geçirdiğim gerçekleri gördüm. Amacım, bildiklerimin en doğru şekilde Partiyeye aktarmak en kısa dönemde Parti çalışmalarına katılmak; ben de insan gibi yaşama başlamak istiyordum.

MHP'li bir ülkücüydüm. Devrimcilere yönelik birçok olayda yer aldım. Bu dönem faaliyetlerimden bazı örnekler vermek istiyorum: 1977 Mayıs ayında, İleri sanatçıların Sivas'a gelecek lerici-devrimci kitlelere konser vereceği haberi ulaştırıldı. Bu de hemen Ülkü Ocakları'na gittik ve **Cengiz Özpöytäle Sadık Akınarı**' bularak durumu bildirdik. Onlar da bize silah verdi. Beni, **Atilla**'ye ve **Hidri**'yi çağırıldı. Bizim öümüzüzü önceden sinemanın çevresine gönderdiler. Burada bizim görevimiz, kitlelerin sinemaya girmesini beklemek ve kitle girdikten sonra bomba ihbarı yapmak. Gecein geç saatleri olması nedeniyle, MIT'in, Milli Türk Talebi Birliğinden gelen ülkücüler kitleni üzerine taşı-sopası saldırarak geçeni engellemiş olacak ve böylelikle devrimci sanatçıların Sivas'a gelmelerini de engelleyecek. Olayı planladığımız şekilde uyguladı. We kitlenin dışarıya çıkmasıyla taşı-sopası saldırı gerçekleşti. Bizim millet alabildiği bir panikle rastgele dağıldı. O olay da bizzat ben, **Atilla** ve **Hidri** yürüttük. Artık MHP'nin en iyi militanları olmuştuk. Tekrar Divriğiye gitmemiz ve orada MIT'in bürosunun açılması sağlamamız sözündü.

Belediyenin bulunduğu yer olduğunu, burayı tutabileceğimizi söylediler. Biz de kabul etti ve burayı tuttuk. İçine önce halı döşediler, daha sonra tavaları zincir aştılar. Bu zincirlerle tırmama hareketini yapacaklardı. Sonra halter ve birçok eşyaları araları getirdi. Biz burada önce üye olan gençleri çalışmaya başladık. Sonraları da siyasi derslere başladık. Bu derslerin hemen hepsi Türk ve Türkler üzerineydi. Daha çok Türkiye'nin banttan konuşmalarını dinletiyorduk.

Ülkü Ocakları'nın kararıyla, Divriği'de Yukarı Mahalle Camisi'ne

bomba atılması planlandı. Bu caminin seçilmesi ve mahallede tamamlanmış ülkücülerin ve MSP'ilerin tolamasından dolayı, bu camiyeye bomba atıldığı zaman hiç propaganda yapmaya gerek bile kalmadan bu olayın solcular tarafından yapıldığı sanılacaktı. Plan deniyiş biçimde gerçekleştirildi. Buru yaşıp kişilerden biri benim, bir diğeri ise **Ozan Uzunoglu**'nun yeğeni **Atilla Uzunoglu**'ydü. Biz gece saat 12 sıralarında bu yerleri yapıttıktan sonra hemen Ülkü Ocakları'na döndük. Burada bizi **Ömer Ayrancı** ve **Veli Duman** karşıladı. Biraz konuşuktan sonra biz burada kaldık. Millet artık "camii bombalandı" diye tıyot etmeye başlamıştı. Biz de sabah namazına bahaane ederek, millet karşıdaki solcu bilinen kişilerin dukkanlarına, mağazalarına yöneldik. Biz de olayın içinde bizzat yer almaktaydık. Çünkü, millet daha önceden alınan karara göre bizim yönlendirmesi istenmişti. Bu bizim isteyen **Yuuf Çokkaya**, **Ömer Ayrancı** ve **Ozan Uzunoglu**'dur (Bunların üçü de Divriği MHP'de ajan olarak çalışıyordu.) Böylece bizim yakalanmamızı engelleyenler ve hem de bizi istedikleri gibi kullanan olağanlı işliyeyorduk. Bizim de kırp-dökme işimize geliyordu. Çünkü kimse bize karışmıyordu. O zaman sansür devletlik.

Aktif çalışmaların içinde tutulduk. Malatya Cezaevine konulduk. Burada bize para gönderen babam ve **Ömer Ayrancı**'ydü. Bizi hiç parasız bırakmıyordu. Bu da, bizim istediğimiz gibi davranmamızı sağlıyordu. Burada da bir gardiyan ve başgardiyan örgütlemeliydik. Bunlar da paraları MHP'den alıyorlardı ve bizim istediğimiz doğrultuda hareket ediyorlardı. Cezaevinde ne olacaksa, bir gün önceden bize haber veriyorlardı; biz de ona göre tedbirlerimizi alıyorduk. Bu gardiyanları birisi, **İlyas Köse** idi. Diğerisi ise **Cafer Köse** idi. İkisi akrabaydılar ve sağdıydılar. Bunun için bize daha da çok yardım ediyorlardı. 1979'un Şubat ayında solcu gardiyanlara karşı bir isyan yaptık. We bize gardiyanı ayrı alarak iki-üç saat köşuşt aklıyorduk. Buradaki amaç ise, solcuları kötü göstermek idi. Dışarıdan bize talmat ve destek veriliyor. Biz de içerdeki gardiyanların desteliye solcu olanlara saldırıyorduk. Daha sonra savcının gelmesiyle solcu gardiyanları serbest bıraktık. Biz de dışarıdan desteliye sürgün edilmekten kurtulduk ve burada kaldık. Ama gardiyanları sürgün ettirdik. Bunların sürgüne girmesi diğer gardiyanları da büyük ölçüde sessiz kalmaya zorladı.

İlyas Köse'nin şimdiki İstanbul'da bir dükkana var ve orayı çalıştırıyor. Dükkanı Üsküdar'da, Kurşun Çarşısı bulunduğu, Köseoglu Kurumemiş ve Gıda Sanayi ismi taşıyor. **Cafer Köse** ise, şu anda İstanbul'da Beğözü'nde **Cafer Kurumetizleme** ve Boyama atı altında bir firma sahibi. Dükkanı, Beğözü amirliğinin bulunduğu, **Suat Aydın** ise, şu anda İstanbul'da. Hala signortan başbaşıyılmış almış. Ankara, İzmir ve İstanbul'da; birçok yerde baykiler açarak bu işi sürdürüyor. Asıl merkezi ise İstanbul'da **Bağlarbaşı'nda Ahmet Kaç** isimli kişi de çok-senet mayasının yanında çıkışların 1983 yılında kimliği bilinemeyen kişilerce Beğözü'nde vuruldu.

Bu kişiler cezaevinden tanıdığım sağ görüşlü kişiler. Sonradan Ahmet Koç'un ajanlık yaptığını duydum. O bendin önce

Malatya'dan tahliye olmuştu. Daha sonra da görmemişim. Polisin solculara karşı en büyük destekçisi, geçmişte olan, bugün olan, sağ görüşlü kişiler. Bunlar Türkiye'yi bir bütün olarak savunana en ateşli kişiler. Ve bu kişilerin diğer bir özelliği de, ya çevrelerinden etkilenmeleri, ya uzun yıllar ale otamından kopuk yaşamaları veya ana-babanın baskısı altında çok bulunmalarıdır. Bu tip insan tamamen ruhsal bir bozukluk içinde ve bu zaman zaman dınır. İşte o an bu insanı istediği gibi kulların. Kendilerini devamlı küçükük kompleksine kapmış insanlar. Bunlar kendilerini aptal etmek için ne olsa yaparlar. Ancak bunu iyi bir iş olduğu için değil, sadece birilerine yararlanmak için yaparlar. Biraz lüks yaşam, biraz macora bu insanların en çok sevdiği şeylerdir. Bu insan kendi ortamında bulamıyorsa; işte size turbanlı koyun! Artık bu insan her türlü şeyde kullanılabilir.

Polisin de bizi elde etmek için taktiki budur. Bunu bir kabul etti mi, geri düşünün yoktur. İşte bu tip insanlar her türlü ahlakızdık ve kötü-lüğü yaparlar, bunlardan her şey bekler. Çünkü bu işin devam edeceğine güveni. Ama hiç beklenmedik bir ortamda gerçekler görünüyor, bütün dünyası yıkılır. Ama gerçekten bu insanların kazanmak çok kolaydır. Ailesinden ve çevresinden görmediği şefkati görüne, bu insan gerçekten çok çabuk değişir.

1980 yılının Ağustos'unda Malatya Cezaevinden Doğanşahir Cezaevine'ne nakledildim. Cezamın geri kalan kısmını burada tamamlıyordum, 1981 yılının 16 Şubat'ında tahliye oldum. Asker kaçağı görünümüne nedeniyle burada benin o gün jandarma nezaretinde tutuldu. Daha sonra Ankara'ya Mako muharebe alayına gönderildi. Akciğerlerim rahatsız olmam nedeniyle bir süre Güllüne Askeri Hastanesinde yatırdım. Bir ay sonra taburcu edilmek Kar'sın 31. Elektronik Telsiz Taburcu'na gönderildim. Burada elektrik atölyesinde çalışıyordum. Ancak bu uzun süremedi. Çiğerlerimdeki yaralanım tam iyileşmemiş olması ve kısın kar altında çalışmamız beni tekrar hastalandı. Burada Erzurum Maresal Fevzi Çakmak Askeri Hastanesine kaldırdım. Daha sonra da İstanbul Çamlıca'daki askeriye'nin göğüs hastanesine sevk edildim. 1981 Haziran'ında heyete çıkarılarak cür raporı verildi ve taburcu edildim.

İşte asıl bundan sonra Türk solunun içine sızdırılacak buntlar çalışıp, daha sonra da polise istihbarat bildirmen gündeme geldi. Bu yıllar tekrar amcılarının yanında, yani Yılmazlar Elektrik'te çalışmaya başladım. Burada benim işim, devlet ihalelerini kazanmak, bu ihaleleri birleşim teslim etmemizi sağlamaktı. Tabii bunun rastgele yapılmıyordu. Amcamın oğlu **Hüseyin Yılmaz**'ın bir ortağı kanalıyla bunları yapıyordum. Bu kişi şimdiki ANAP İstanbul milletvekili **Ali Tunca'y**dır. Bu adam o dönem yuzaşıydı. MIT'te görev yapıyordu. Amcamın oğlunun yanında hem önceden çalışmış olam, hem de akraba olmam nedeniyle, benden birçok şey saklama gereğini duymuyordu. Artık amcamın oğlunun hem iş ortağıydım, hem de onu ağılastırılmış. Yani benimle ilgilenmesi bile tesadüf değildi. İçerde yatıldığında biliyorlardı ülkü olduğunu. Bunun için benimle çok ilgileniyorlardı. Benimle ilgilenmelerinin nedeni ise, 1982-83 yıllarında bizim köyde Partizan'ların dağıtılma-

landı. MIT'in amacı, bu bölgedeki 215-220 kişiyi ele geçirmekti. Bunun için de beni seçtiler. Çünkü burada benden kimse'nin süpelenmesi mümkün değildi. Köylü olmam burada akraba bağlarının olması nedeniyle sözde ben izine gitmiş olacaktım. We beni 1981'in 9. ayı ortalarında Divriğiye gönderdiler. Burada sadece bir kişiyi ilişkiye girmeme, başka kimse ile ne şarta olursa olsun ilişki kurmamamı söyleyerek gönderdiler. Bu komo dönem Divriği jandarma komandosu yuzaşı **Şener Şahin**'di. Ben de denilen yaptım. Divriği'ye gittikten sonra bu kişiyi temas kurmadım. Bir gün orada kaldım; bu şahıs gece beni yanına gelecek yönde neler yapmam gerektiği konusunda bana talimatları sundu. Ben de bu talimatları doğrultusunda köye gittim. 21. talimat şöyledi: Köyde bakanın yeğeni olan **Mahmut Aydın**da kalacaktım. Nedeni, evin hem köyden dışarda olması, hem de dağdaki kişilerin bana gelip gitmesi olasılığıydı. Şayet bunda kalmamam, **Cafer Yılmaz** amcamda kalacak, burada da bu adamın işi gücü gelecekti. Hem de köyümüzün değirmençisi **Cemal Kaynarınar**'ın gözetiminde olmasını sağlayarak, neredeyse gidip geldiklerini takip altına alacaktım. Bunları, her tade bir gün Divriği'ye gezme amacıyla inip, bu yuzaşıya bildirilecekti. Bu iki değirmen insanın da hayatınıya oynuyordum.

Kendi çıkarlarını ve sadıste fikirlerini için bu arada kendime de bir yandaş bulmuştum. Bu kişi de halen köyde bulunan sihyici **Mustafa'nın oğlu Dursun Altunay**'ı. Buna para vererek, dağdaki kişilerin kim geldikleri, hangi gün geldikleri, kaç kişi oldukları hakkında bana bilgi getirmesini sağlıyordum. Bu kişi halen aynı görevi yapıyordu. Bu kişiden edindiğim bilgileri ve köyünden edindiğim bilgileri toplayıp haftada veya 15 günde, bazen de ayda bir Divriği'ye götürerek, genel köy hakkında, bu kişilere yardım eden sempatizanlar hakkında rapor olarak sunuyordum. Bu köyde önceden de dağda solcuların olduğu bilindiğinden, baskınlar yapararak köyün çerçeri dövüyorlar ve 3., 4., jandarma nezareti atıyorlardı. Bunları ajanlığı zorluyorlardı. Ancak bunu kimse'nin üzerinde basmamalıydı. Bu toplama sırasında beni götürüyorlardı. Ancak beni ayrı bir yere koyuyorlardı. Bunları salıvermeye işiye ben de serbest bırakılıyordum. Üç-dört sefer de jandarmalar dağda operasyon yapıtlar, ancak kimseyi yakalayamadılar ve vazgeçtiler. Ben yine bilgi vermede devam ediyordum. Bizim orada girgen diye bir dağ var, '82 Haziran'ında solcuların buraya geldiklerini duydum. Aradan birkaç gün geçtikten sonra köye sebz ve meyva alma bahanesiyle Divriği'ye gittim; **Şener Şahin** ismiyle yuzaşıyı görev kurmamı ona aktardım ve yerlerini söyledim. Yerleri şöyleydi: Dağ ormanlı olmadığı için yaz aylarında köylülerin davar koymak için açıldları vardır. Bu bölgede sadece bir kişiyi böyle bir yer var. Bu da köyün elektrikli değirmenini işleten **Cemal Kaynarınar** isimli kişiyi aitti. Ben yerini farkettim ve o akşam uyumadan tekrar köye döndüm. Devrimciler köyde olduklarını ve bir süre burada kalacaklarını öğrenmiştim. Ben de iki raporu durumu **Dursun Altunay** kanalıyla yuzaşıya bildirdim. Üç-dört gün sonra köyde operasyon yapıtlar. Burada kimseyi bulamayınca, dağdaki açıldları da arayacakları söylediler. We köyün yakınında üç-dört ağıl

aradıkten sonra **Cemal** isimli kişinin ağılını vurdular. Öğlene doğru burda **Ali Heydar** isimli birini yakaladılar ve Divriğiye götürdüler. Bu çocuğun da verdiği bilgiler doğrultusunda civarda beş kişi daha yakaladılar ve böylece bölgeye bir daha devrimci gelmedi. **Cemal** ve **Mahmut** isimli köylüleri de bir süre hapiste yatırdılar.

Ben işimi başırap İstanbul'a döndükten sonra **İlker Tunca'y** beni ortağı bulduğunda **Yılmaz Hirdavriği'de** işe alarak bana bu sefer yeni bir görev verdi. Bu, akrabamın olan **Ali Yılmaz**'ın yerinin tesbit edilmesi ve onun da yakalanmasını sağlamamı göreviydi. Bu kişi de Partizan'ların ve nerede olduğunu kimse bilmiyordu. Bunu bir tek abisi biliyordu. Ben akrabalık sebebiyle yeni iki sefer ayakta alma bahanesiyle onun işyerine gidip geldim. Ancak bir şey elde edemedim. Daha sonra **İlker Tunca'y** bana talmat vermesi, Bayazıt'ta sporatçılık yapmak üzere ayakta almanı ve bunları tutuşturmasını söylemesi üzerine ben de denilen yarıya ve ayakta alarak Bayazıt-Laleli civarında bu ayakta alarak satmaya başladım. Ucuza verdiğim için çok da güzel satılıyordu. Zaten amacım bunları satmak değildi. Amaç, **Ali Yılmaz**'ın nerede olduğunu öğrenmek. Çünkü ben zarar da etsem param **İlker Tunca'y** karışlıyordu. Bunun için paranın çok önemi yoktu. Bu işe de yaklaşık 5.7 ay devam ettim. Aldığım bilgileri günün güne **İlker Tunca'y** bildiriyordum. Bu arada, amcam da iyice düzeltmiş bulunuyordum. **Zülfikar** amcamı bir gün **Ali** abinin nerede olduğunu sordum, daha önce de sordam, ancak pek iş değildi. Onun bana verdiği cevap ise, "Burularda dolacıydı" oldu. Fakat bu sefer, 1983 Mart'ında nisanlanacağı söylü. Ben de böylece istediğim bilgiyi elde etmiş bulunuyordum. Nisanı yeni ve zamanını öğrenbeceğimden, daha fazla üzerinde durmadım. We ayakta alarak çıktım. Akşam durumu **İlker Tunca'y** bildirdim. Bana yeni, zamanını ve saatini öğrenmemi söyledi. Ben de talmatı aldıkten sonra bir iki gün hiç sormadım bu durumu. Böyle idare ettikten sonra bir gün nisanı nerede olduğunu sordum. **Zülfikar** amcam da Mart'ın 12'sinde ancak üzeri kendi evinde olacağı yönünde bilgi verdi. Olayı tamamen **İlker Tunca'y** anlatırdım. O da benden evin adresini istedi. Ben de adresi verdim. We aynı akşam baskın düzenleyerek amcamın oğlu **Ali Yılmaz**'ı tutukladılar.

Ben bu yaptığım karşısında gerçekten çok para alıyordum. Bu iş de tamamlamıştım. Artık bana **İlker Tunca'y**ın kanalıyla devamlı iş veriyorlardı. Çünkü beni eğiten **İlker Tunca'y** ve amcamın oğlu **Hüseyin** idi. Onların verdiği direktiflere aldığım görevi, mutlak kusursuz yerine getiriyordum. Artık beni daha değişik amaçlarda kullanmaya başladılar. Bunlardan ilk iş **Sosyalist Vatan Partisi** ile işi sokmalarıydı. Bu da yine **İlker Tunca'y** ve **Rıdvan Çaf** bu parti içinde ajan görevi yapan bir kişiydi. Önce beni **Habib** diye birliyle tanıştırdı. Kimse **Rıdvan**'ın ajan olduğunu bilmiyordu. **Rıdvan**'ın **Habib** dediği kişinin ise, partinin önemli adamlarından biri olduğunu daha sonra öğrendim. Asıl isminin **Oğuzhan Kayseriliçli** olduğunu, bu kişi yakalandıktan sonra öğrendim. Bu arada partiyeye çalışmaların sıklaştı. Ben yazdığım raporları **İlker Tunca'y** veriyordum. Parti

İçinde çalışmalarını sıklaştıkça beni önce **Mustafa Kemal Öztürk**le tanıştılar. Bu kişi bana önceleri tek, daha sonra ise bir köylümlü birlikte siyasi ders veriyordu. Daha sonra bu grupla hem siyasi ders çalışıyorduk, hem de Okmeydanı'nda adam örgütlemeye çalışıyorduk. Ama ben, hem derslerde konuşulanları, hem de çalışma alanındaki kimlerle konuştuğumuzun hepsini rapor et bilirdiyordum. 1983 yılının başlarında **Oğuzhan Kayserili**ğünü Bakırköy'de buluşmaya yerleştirdik. Benim de çalışmamı sağladım. Benden şüphelenmeleri mümkün değildi. Çünkü o gün öğleden sonra ben, **Mustafa Kemal** ile buluşacaktım. Oysa ben bu kişiyle saat 10 civarında yakalattım, randevu yerlerini daha önceden beraber çalıştığım için biliyordum. Zaten raporlarımda da randevu yerlerini hepisi biliyordum. **Rıdvan Çaf**'ın Adana'ya bildirilmesini yakalamasını ve **Mehmet Yavaş** isimli zorlusuyla sunu yakalamasını, bunlarla birlikte **SVF** ye karşı İstanbul'da geniş çaplı bir operasyonu yapılmasını, İstanbul Sanayi Mahalles'in basılmasını, burada **İmam Bakırkuş**'la 3-4 kişinin alınmasını, yine aynı operasyonda **Murat** kod isimli **Mustafa Kemal** ile **Dev-Sol**un ve **Cemal**'ın yakalanmasını, benim **İlker Tuncay**'a iktidari raporlar işinde geçmekteydi. Bu arada desifre olmamam için beni de yakaladılar.

Nezvat'la ben Okmeydanı civarında adam örgütlemek için görev veriliyordu. Biz de bu doğrultuda çalışıyorduk. Bana verilen **Kuvilcım** gazetesini, hiç dağıtmazdım. Ya yakardım, ya da çöpe atardım. Bana dışında, konuştuğum gençlere bu işin ucunda ölümün de olduğunu, işkencenin de olduğunu söyleyerek, onları birahanelere götürüp alışkanlıklarını değiştiriyordum. Bununla da gençlerin gözünü korkutuyordum. Türk devletinin büyük olduğunu, bunun başa çıkmasını mümkün olmadığını kafalarına sokmaya çalışıyordum ve başarıyordum da. Böylece çok insan çıkmaza sürükleyerek ajanlaşmasını sağlıyordum. O zaman çok iyi iş yaptığını sanıyordum. Ancak şimdi düşününce, şerefizsiz olan büyüğü yapıyordum da farkında değildim. Bana gerçekten para yerine insanlığı öğretilirdi, bu kadar kötü bir insan olamazdım. Ajanlaştırdığım insanları şöyle sıralayabilirim:

1- **Hüsnü Kanatoğlu**: Bu kişi şu anda elektrik mühendisi olarak yer almış. Kendisi çalıştırıyor. Adresi, Soylu Egre Yokuşu, Felek Sokak, Felek Han, No 2, Kat 3, Daire 12, Liser Elektrik. Bu en son **Dev-Sol** içinde faaliyet yürütüyordu. Avusturya Soncorre Hastanesi'nin bilgisi-giçinde sokakta oturuyor.

2- **İsmet Soykan**: Bu kişi de Soylan İşli Reklam İşlerini yapıyor. Firmasının adı; Soylan Reklamcılık. Adresi, Oto Sanayi Sitesi, Petrol Ofisi bitişiği, No 1, sanayinin ditesi 4, Levent. Bu kişi de son olarak **Dev-Sol** içinde faaliyet yürütüyordu.

Bu kişi kişiyi ben kendim ajanlaştırdım. Bunlar daha sonra beni geçtiler. Hem maddi, hem manevi olarak benden dahi iyi durumdadılar. Bu kişilerin en son eylemi, Okmeydanı'nda üç veya dört **Dev-Sol**un'un evde basılarak imha edilmeleri olayıdır. Bütün bilgileri polise bunlar veriyorlardı. Çünkü bu bölgede çalışma yapıyorlardı. Tabii benim bilmediğim birçok **Dev-Sol**un'un yakalanmasını sağlayan bu kişilerdir. Çünkü bu kişiler o dönemde öğrenciydi. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde **Dev-Sol**'la ilişkileri devamı vardı.

Bunları ben **Sosyalist Vatan Partisi** içinde ilk ajanlaştırdım. 1983 seçimlerinde **İlker Tuncay**'ın

yüzbaşılıktan istifa ederek **ANAP**'tan İstanbul'da milletvekili seçilmesi beni de başka bir polise tanıştırmıştı ama yol açtı. Ancak yine **İlker Tuncay**'la İstanbul'da polis gültüğe görüşüyorduk. Polis, siyasi şubede o zamanlar başkomiser olarak **Sosyalist Vatan Partisi** davasına bakan **İlyas Akman** isimli kişiydi. Bunun gerek işmini hiçbir zaman öğrenemedim. Çünkü bu adamın diğer bir lakabı da **Artist Haydar**'dı. Bu kişiyi bundan sonraki dönemlerde çalışmaya başladım. Bu adamla çalışmamız tamamen dernekler ve halk eğitim merkezleri içindeydi. Çünkü devrimciler artık bu tür faaliyetleri bırakmışlardı. Bana çalışmaya başladım. Bunu da polis çok iyi biliyordu. Buradaki bizi sokarak çalışmaları hakkında bilgi getirmemizi istiyordu. Örneğin, Gültepe Halk Eğitim Merkezi'nde **Hüseyin Gül** isimli bir siyasi komiser tarafından ders veriliyordu. Bu kişiyi kimsenin siyasi bir komiser olarak ispat etmesi mümkün değildi. Bu adam folklorun, tiyatroyu iyi derecede öğittirmişti görünüyordu. Adam bunu çok iyi kullanıyordu. Nitekim Gültepe'deki birçok insanın yakalanmasını sağladım. **Dev-Yol**'cu, **Dev-Sol**'cu, **Kurtuluş**'cu insanların yakalanmasını ve de işleri edilmelerini sağlayan kişidir. Ancak kimse bunu biliyorlardı. Kendisi Erzurum'duydu. Daha sonra Gültepe Halk Eğitim Merkezi'ni kapatarak Şişli Folklor Araştırma Kurumu'na kurdu. Ayrıca Çağaloğlu'nda kendisine ait olan **Hulson Ev Aletleri** firmasında faaliyetlerini yürütmeye başladı. Burada amaç, devrimcileri belirlemek ve bunları etkisiz kılmaktır. Bu kurumun çalışma yöntemi şu yere, Çağlayan 250. Yıl İlikulu'ya. Cumartesi ve pazar günleri çalışma yöntemleri. Daha sonra **Hüseyin Gül** Ankara'da yeni bir inşaat firması kurarak buraya yerleşti. Firmanın inşaatçılığı altında bu firmayı yönetmekte. Ancak görevini de devam ettirdiğini zannedyordum. Çünkü ayda bir İstanbul'a gidip gelmekteydi. Şimdi firmanın başında ise, kendi adamlarından **Adnan Mengen** isimli bir TKP ajanı vardır. Bu da uzun boylu olup, Kuledibi'nde lokanta işletiyor. Adresi, Büyükdere, Büyükdere Sokak, Mengen Restaurant, Yapı ve Kredi Bankası bitişiği. Bu kişi de polis değildi, ama ajan olarak derneklerde faaliyet yürütür.

Hüseyin Gül'ün denetimindeki Şişli Folklor Araştırma Kurumu'nun İstanbul polisine el altından 20-30 kişi verdiğini biliyordum. Çünkü bir süre ben de burada folklor oynadım. Şimdiki başkanı da **Adnan Mengen**'dir ve **İlyas** isimli birisi onun yardımcısı yapıyor. **İlyas** isimli kişi de yeni yeni **Adnan**'ın sayesinde ajanlaşmıştı. **Hüseyin Gül** isimli kişiyi de, **İlyas Akman** isimli başkomiserden öğrendim. Bunun için diğer insanları da **Hüseyin Gül** sayesinde ajanlaştırdıklarını kesin biliyorum. Başından beri polis denetiminde olan bir derneğin başkanı kendi adamların dışında kimseyi geçirmesi beklenmez. Kaldı ki, denetimine almadıkları dernekleri bir bahane bulup kapatmaktan geri kalmayan emniyet, böyle bir derneğin yaşamasını ve büyümesini engeller. Bunu için, İstanbul derneklerinin %60'ı genellikle polis denetimindedir. Diğerlerinin ise ömürleri fazla uzun sürmez. Ya kapatılır, ya da bunları da içine ajan yerleştirilerek belki bir zaman sonra denetim altına alınır.

Ben bu derneklerde yaklaşık iki yıl çalıştım. Benim Şişli'de fazla bir olayım olmadı; daha çok burada folklor öğittim gördüm. Ve hocaya dolması da aklımdan sonra; diğer derneklerde ve okullarda folklor çalışmalarını alt altında devrimci insanların tanınmaya çalışıyordu. Bunların nelerinde kaldıklarını tesbit edip buna göre polis rapor yazarak biliyordum. Böylece bunlar günlük takip altına alınmış oluyordu.

Yine, Kemaliye (Eğin) Derneği, birçok yönünde polis hizmet eden bir kurum. Burada ise folklor öğretmeni **Hacı** isimdeki kişi polise işbirliği içinde çalışan bir ajan. Bu dernekte davul çalan **Kazım** isimli kişi, yer bir polis ajanı. Bunlar da bu derneğin hem yönetiminde yer alan hem de polise işbirliği içinde olan ajanlardır. Bu derneğin adresi: Mustafa Kemal Bulvarı, Pertevniyal Lisesi bitişiği, Akşar. Pertevniyal Spor Lokali ile yanına. Bu dernekte **Sosyalist Vatan Partisi** içinde ajan olan **Rıdvan Çaf** ve **Zeynel Aslı** diye birisi vardı.

Bakırköy Halk Evi de burada. Yine geçmişte **Dev-Yol**'cu olan ve daha sonra ajanlaşan şif doktoru **Hüseyin** ve kardeşleri **Mustafa** ve **Mehmet** tarafından kurulmuş. Ajan yetiştirmek için bu kişiler, polis ajanı olarak faaliyet yürütüyorlar. **Hüseyin** şu anda Bahçelievler'de Yaşam Hastanesi'ni çalıştırmaktadır. **Hüseyin**; **Mustafa**, **Bezzade Özkahraman** ve **Mehmet Özkahraman** ile birlikte Şişirnevler, Yeni Bosna'da Ar-

"... Fırmalar gazete ilanlarıyla pazarlamacı ararlar. Bunun sonucu iş için başvuran kişilere bir form doldurturlar. Bu formda kişinin tüm durumunu içeren sorular mevcuttur. Kişi bu formu doldurduktan sonra açtık adresini de yazarak firmaya teslim eder. Firma kişi hakkında detaylı araştırma yapar. Eğer kişinin ailevi durumu bozüksa ve ruhsal bir bozukluk içindeyse şirket için kurbanlık koyundur. Kişi önce bol parayla bu işin içine çekilir..."

kaşas Spor Okulu'nun hem sahibi, hem de hocası. Adresleri; Bahçelievler Ödül Yaşam Hastanesi **Hüseyin Özkahraman**; **Mustafa Özkahraman**, Bahçelievler Üniverdi Sineması'nın kardeşi; **Bezzade Özkahraman**, İstanbul belediyesi sağlık işleri dairesi başkanlığı. Bu da İstanbul belediyesinde devamlı bulunur. **Mehmet Özkahraman** Şişirnevler, Kuleli Yolu'ndaki Arkadaş Spor Merkezi ve Bizim Manay isimli kendine ait işyerinde günlük olarak bulunur. Bu insanlar Sivas'ın Divriği kazasında ajanlık sayesinde hedefledikleri yapıtlar. Sadece hastanedeki 5-6 milyon hasılat yapıyorlar. Ben burada, 1 Mayıs'ta kaçır kurtulan dört kişinin yakalanmasını sağladım. Çünkü ben de olaydan sonra Zeytinburnu'na gitmişim. Toplantı sırasında tanıştığım **Rıza** isimli kişinin buraya gideceğini söylemesi üzerine, ben de polise bilgi verdim ve burada dört kişiyi yakalattım. Bunun dışında burada benim faaliyetim olmadı. Çünkü **Özkahraman**'lar bu işi çok daha güzel yapıyorlardı.

Zeytinburnu Halk Evi eski başkanı **Yunus** isiminde bir **Dev-Sol**'cuydu. Bu kişi de, yandaşları aklılıhcağını yapan **Kemal**ettin, **Yusuf** ve **Fatma** isimli ajanların elinde düştüğü. Bunlar ne isterse **Yunus** bunu yapmak zorundaydı. Yoksa başkaniyetin aklıyordular. Nitekim en son Nisan ayında İstanbul Valiliği önündeki gösteriyi gitmesi üzerine yakalandı. Bu süre cezaevinde yatması sonucu bu kişiler onu alaşağı ederek yerine yeni öğrenen olan **Süreyya** isimli polis ajanını yerleştirdiler. Bunların

en büyük destekçisi ise, genel sayman rolündeki **Muzaffer Tahta**yıdır, diğer ismi **Bahadır**'dır, şimdi burada (Akademide'nin) bulunuyor. Bu kişi benim ve diğerleri "gibi bir ajan. **Kemal**ettin, makine mühendisi ve boştaki gezir. Hergün Zeytinburnu Halk Evi'ndedir. **Yusuf** işçidir, boştaki gezir. Yine Zeytinburnu'dan ayrılmaz. **Fatma** avukatıdır; stajyerlik yapıyor, ama her akşam mutlak 11-12'ye kadar Halk Evi'ndedir. İşte bu insanların sayesinde, Türkiye solunun 1984 tarihinde kaybı büyük oldu. 1984 yılında Divriği Kültür Derneği'nin kurulmasını birlikte **Rıza Sever**, **Hüseyin Gülsever**, **Nezvat** **Kaya** isimli polis ajanları faaliyetlere başladılar. Bunların birisi gerçek emniyet komiseridir. **Nezvat** **Kaya** gece polisi komiseridir. Nitekim derneğindeki çalışmaları, Leventteki Gelişim Yayınları'nda müdür olarak çalışmaktadırlar. Diğerleri ise onun yan kolları olarak, Divriği Kültür Derneği'ni ele geçirmek istedikler. Biraz zorlanınca, aynı yıl kapatılır, kendileri bir süre sonra tekrar açılır. Çünkü kendileri Divriği'deydi. Şimdi ise, bu yönetim elinde; buraya gelen devrimcileri yönlendiren ajan elinden ne gilyorsa yapmaktan geri kalmıyorlar.

1984 ortalarına doğru ben de Divriği Kültür Derneği'ne gidip girmeye başladım. Buranın insanı olduğum için kimse bir şey demiyordu. Hem de folklor hocalığını yapıyordum. Burada benim ilk yakalattığım **Yahya** isimli TKP-ML'li birisiydi. Bunun dışında **Salahattin Kömür**ü isimli kişiyi de aynı davada yakalattım. Her ikisi de 1,5 yıl yatıktan sonra tahliye edildi. Bunların dışında İstanbul Teknik Üniversitesi'nde aynı yılın 11. ayında İnkılap Fakültesi'nin basılmasını ve bir grup öğrencinin gözaltına alınmasını sağladım. **Nezmettin** şu anda Denizcilik Bankası'nda görev yapmaktadır. Denizcilik Bankası almıştı ve istihbarat bölümüne kayıyordu. Bu kişi de Bitlisliydi ve Bitlis yöresiydi.

1986 yılında başkomiser, **İlyas Akman** beni **Şahin** isimli başkomiseri tanıttı. **İlyas Akman**, bundan böyle **Şahin** isimli kişiyi çalıştıracak, onun da **İlker** beyin adamı olduğunu söyledi. Daha ileride başka kişilere tanıştıracakmışıydı bana. Bundan böyle dernek ve lokallerde parti işi çalışmaları yürütecekleri, benim de derneğimde olduğu gibi, bunda da onlara yardımcı olmamı söyledi. Benim daha önceki çalışmalarında polise çok yardımcı olduğum, bunda da öbürleri gibi başkanı olursam maddi ve manevi tüm desteklerini vereceklerini söyleyerek, bir süre bana bakıldılar. Daha sonra beni **Sabri** ve **Behçet** isimli polis memurlarıyla tanıştırdılar. Bir süre bunlarla çalışmamı söylediler. Bu kişilerin ikisi de Şişirliydi. **Sabri** komiser olarak görevliydi. **Behçet** ise, polis akademisinde son sınıf öğrencisiydi. Ancak devamlı sivil geçiyordu. Özellikle Fethi Kaçmaz Paşazade'nin takviri. Çünkü bunları Kürdistan'dan kaçan gençleride takip tasıyordu. Kürdistan'da baskıdan kaçan, önceden firar eden kişileri buraya gelip daha çok seyyar satıcılık yaparak ve konfeksiyon işleterek çalışmaktaydılar. Bunun için de daha çok buraya yönlere insanları olan polis ve ajanları yığınak yapılmışlardı. Nitekim birçok insan da burada yakalandı. Yabancı oluşum nedeniyle ben iki kişiyi tanıştırdılar ve bir süre burada **Behçet** ve **Sabri**

süre burada faaliyet yürüttükten sonra Leventteki **Ahmet Halk** isimli Erzurumlu hocaya da örgütledim; Halk Evinde solcuların olduğu, bu unsurları buradaki öğrencileri örgütleyip anarşist yetiştireceğini fikrini yavaş yavaş güç güç olduğu olan müdüre götürüyorduk. Buna bir süre böyle devam ettik. Bir gün Halk Eğitim Müdürlüğü, **Ahmet Halk**'ı çağırarak, onun bunları işlerini istedi. **Ahmet Halk** da gelip bana söyledi. Ben de keşfetmişim, Harz hocası olan **Vedat** diye birini gösterdim. Bu kişi Muğla-Varto'ya. Daha sonra **Sümbül** diye bir bayanın ismini verdim; bu bayan **Dev-Yol**'cuydu. Daha sonra **Kazım Halk** diye birini verdim. Bu kişi de **TKDP**'liydi. Daha sonra **İbrahim Öztürk** isimli Adıyaman hocasını verdim; bu da **Dev-Sol** sempazıydı. Sanıyorum çok uzun bir zaman geçmeden, bu insanlar hakkında Halk Eğitim Merkezi'nde bir araştırma komisyonu oluşturuldu. Daha sonra bu kişilere iltih verildi. Bu kişilerin iltih alması bizim işimize gelmiyordu. Benim sunduğum raporla polis direktif vermişti. Bunları buradan atarak ve tutuklanmalarını sağlayacaktık. Ben denileni yapmadık işi tekrar **Ahmet Halk**'ı yanına aldım, bu kişiler hakkında propagandası yoğunlaştırdık. Bazen telefonlar sağ görüşlü öğrencileri de örgütleyerek bunların üzerine saldırı. Ve 1985 yılının 11-12. ayında tekrar Halk Eğitim Müdürlüğüne çağırarak, bu kişileri iltih ettik. Ben arada **Cengiz Tığlı** isimli polis rapor yazarak verdim. Daha sonra bu kişileri bizzat müdür tarafından da polise bildirildi ve bu insanların hem devlet memurluğunda atılmalarına, hem de ayrıca işkence görmelerine sebep oldu. Bunda yine en büyük rolü ben üstlenmişim. **Ahmet Halk**'ı ben kendi istediğim doğrultuda yönlendirmiştim. Ancak şu anda bu kişi Eminönü Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğüne folklor sorumlusu olarak görev yapıyor, polis desteğiyle. Ayrıca aynı yerde **Nezmettin** isimli bir ajan daha bu unsurla görev yapmaktadır.

Nezmettin şu anda Denizcilik Bankası'nda görev yapmaktadır. Denizcilik Bankası almıştı ve istihbarat bölümüne kayıyordu. Bu kişi de Bitlisliydi ve Bitlis yöresiydi.

1986 yılında başkomiser, **İlyas Akman** beni **Şahin** isimli başkomiseri tanıttı. **İlyas Akman**, bundan böyle **Şahin** isimli kişiyi çalıştıracak, onun da **İlker** beyin adamı olduğunu söyledi. Daha ileride başka kişilere tanıştıracakmışıydı bana. Bundan böyle dernek ve lokallerde parti işi çalışmaları yürütecekleri, benim de derneğimde olduğu gibi, bunda da onlara yardımcı olmamı söyledi. Benim daha önceki çalışmalarında polise çok yardımcı olduğum, bunda da öbürleri gibi başkanı olursam maddi ve manevi tüm desteklerini vereceklerini söyleyerek, bir süre bana bakıldılar. Daha sonra beni **Sabri** ve **Behçet** isimli polis memurlarıyla tanıştırdılar. Bir süre bunlarla çalışmamı söylediler. Bu kişilerin ikisi de Şişirliydi. **Sabri** komiser olarak görevliydi. **Behçet** ise, polis akademisinde son sınıf öğrencisiydi. Ancak devamlı sivil geçiyordu. Özellikle Fethi Kaçmaz Paşazade'nin takviri. Çünkü bunları Kürdistan'dan kaçan gençleride takip tasıyordu. Kürdistan'da baskıdan kaçan, önceden firar eden kişileri buraya gelip daha çok seyyar satıcılık yaparak ve konfeksiyon işleterek çalışmaktaydılar. Bunun için de daha çok buraya yönlere insanları olan polis ve ajanları yığınak yapılmışlardı. Nitekim birçok insan da burada yakalandı. Yabancı oluşum nedeniyle ben iki kişiyi tanıştırdılar ve bir süre burada **Behçet** ve **Sabri**

Yurtsever, ilerici, devrimci-demokratik...

Baştarafi 9. sayfa

Yasal olmayan yollarla engellenmeye çalışılmaktadır. Bu konuda tüm girişimimiz de sonuçsuz kaldı. Yakınlarımızla sağlıklı yaşam ve haberleşme olanagımız yok.

Sözkonusu düğmanca yaklaşım ve intikamcı uygulamalar, banyanlar koğuşunda insan onurunu rencide etmek, toplumun ahlakına aykırı bir biçimde sürdürülme istemektir.

8.10.89'da sayımdan sonra "kuşku var" gerekçesiyle gece, 1. müdür 2. müdürle birlikte 200 kadar personelle kadınlar koğuşuna andı baskın yapılmış, kin nereden bulunuyorsa orada üzerlerine kapılar kilitlenmiş ve eşyalar darımadığı edilerek ayakları altına alınmıştır. Böyle bir baskını protesto ederek tepkilerimizi ifade ettik. Ve banyanlar koğuşuna her ne sebeple olursa olsun habersiz, hem de gece girilemeyeceğini, bunun kabul etmeyeceğimizi, toplumun ahlakının da bunu hoş görmeyeceğini ve bu tür davranışlardan vazgeçmelerini belirttik. Gerek savcılık, gerekse idareye yazılı ve sözlü uyarılarımız dikkate alınmadı, bir süre sonra tekrar aynı biçimde bir baskın düzenlendi. Oysa bunu gerçekleştirecek hiçbir durum yoktu. Ama arkasından baskınlar yapıldı, provokasyon ortamı yaratılmak isteniyordu.

İkinci bir uyarımız da, yine gece saat 24.00 sıralarında, bizzat 1. müdür kapı kontrol etme bahanesiyle, yumuşak (!) bir baskın daha yaptı. Bunun yorumunu okuyuculara bırakıyoruz. Ancak 1. müdürün derinlemesine baskın başını biraz ivedilecek istiyoruz. Kadınlarla baskın açısından da tamamen intikamcı ve düğmanca bir tutum sergileyen Şükri Öztürk, geceleri zihniyetinde bu bunaltıya bürünerek, kadın yoldaşlarımızı karşı bir kompleks içerisinde tutuyor. Onları sayma, dikkate alma, saygılaşma, onurlandırma rencide etme mantığıyla iş ahlakısızca davranışlara kadar götürmektedir. Böylelikle "komünist olan kadınlara hadlerini bildirmek" istiyor.

Bir-iki örnek daha verecek olursak: Pamuk aldırarak isteyen banyanlar, pamuk almak istemeyen banyanlar engelleyerek "kandırmış alırsı" diyor. Kandırmış bulundukları belirlenmesinden sonra pamuk almak istemeyen banyanlar, onları insan onurunu rencide etmek, haysiyetle oynamaya tavassutla ısrarla sürdürüyor. Keza iş çamasını aldırarak isteyen banyanlar (ki bunu daha önce banyan görevlileri vasıtasıyla alırdıyordular), "Banyan görevli yollarmasın, erkek görevliye söyleyin, o alırsı" diyerek büyük bir ahlaksızlık örneği sergiliyor.

Bir başka örnek ise, banyanlara yapılan banyan işkencesi. Sıcak su akıtılarak banyanların banyoya girme isteklerini banyanlara banyoya girdikten, 5 dakika sonra suyu bilingir bir şekilde kesiliyor. "Niçin böyle yapıyor?" denildiğinde, küstaşa ve pişkin "Su bitmiş" karşıtlığı veriliyor. Bu

PKK'de gerçekleşen sosyalizm...

Baştarafi 8. sayfa

edilmiş ve sadece genel baskı ve sömürü değil, bir insanı insan olmaktan çıkararak her türlü yok etme girişimini sözkonusuysa, oraya ulaşmak kurtuluş ideolojisi, en radikal insan kurtuluş ideolojisi durumuna yükselir. Bizdeki sorun, sadece bir ulusal kurtuluş kiliği değildir. Yine, sınıfsal kurtuluş ve eşitlik de değil, daha da fazlasıdır insanlığın günümüzde bulduğu bütün olumsuzluklardan kurtulmak; ahlak kurtuluşu, toplumsal, siyasi kurtuluşu kadardır. Bu da, en büyük insan savunması anlamına gelir.

Evet, Kürdistan'da PKK önderliğinde, günümüzde yürütülen savaş, insanlık ülkülerinin en güçlü savunmasıdır. Parti gerçekliğini, günümüzdeki gerçeklik biçiminde, doğru kavranması ve uygulanması en derin edilmiş ve gerçekten bu konuda sınır tanımaz çabaların sahibi olduğunduna, görülecektir ki; bu PKK çizgisinde bir savaşıdır. Kürdistan ulusal kurtuluşunda savaşmak, en yaman enternasyonalist savaşıdır. ölmek, PKK yaşam tarzıdır, bu yüzden ısrar etmek; en olumlu ahlakî ilke içinde, en acımasız savaş koşullarında da olsa savaşmak, en canlı ve umutlu yaşamı ve bu anlamda da ölümsüzlüğü tutmak demektir. Biz, baştan günümüzde kadim Parti gerçekliğini böyle yaklaşıyoruz. Kendi yaşamımızdan yola çıkarak, bir Parti yaşamına ulaştık. Parti yaşamında, halkımızın yeniden direniş ve kurtuluşuna doğru bir yönü aldık ve bundan kalkarak da, insanlık içinde kendimize böyle yer yapmaya çalıştık. Gelişmeler gösteriyor ki; bu biçimde yaşamak, yaşamaların en onurlusudur. Bu, muhtasır olduğumuz bütün insanı, ulusal, sınıfsal kurtuluş özentilerimizden uzak düşmektedir. Bu temelde PKK'leşmede, sadece ihtiyaç ve sorumluluk gereği değil, büyük bir coşkuyla her amaç, ilçine girilecek en şanlı tutumdan birisidir. Bu temelde insanlığı katilim sağlamak,

baskın daha yaptı. Bunun yorumunu okuyuculara bırakıyoruz. Ancak 1. müdürün derinlemesine baskın başını biraz ivedilecek istiyoruz.

Kadınlarla baskın açısından da tamamen intikamcı ve düğmanca bir tutum sergileyen Şükri Öztürk, geceleri zihniyetinde bu bunaltıya bürünerek, kadın yoldaşlarımızı karşı bir kompleks içerisinde tutuyor. Onları sayma, dikkate alma, saygılaşma, onurlandırma rencide etme mantığıyla iş ahlakısızca davranışlara kadar götürmektedir. Böylelikle "komünist olan kadınlara hadlerini bildirmek" istiyor.

Bir-iki örnek daha verecek olursak: Pamuk aldırarak isteyen banyanlar, pamuk almak istemeyen banyanlar engelleyerek "kandırmış alırsı" diyor. Kandırmış bulundukları belirlenmesinden sonra pamuk almak istemeyen banyanlar, onları insan onurunu rencide etmek, haysiyetle oynamaya tavassutla ısrarla sürdürüyor. Keza iş çamasını aldırarak isteyen banyanlar (ki bunu daha önce banyan görevlileri vasıtasıyla alırdıyordular), "Banyan görevli yollarmasın, erkek görevliye söyleyin, o alırsı" diyerek büyük bir ahlaksızlık örneği sergiliyor.

Bir başka örnek ise, banyanlara yapılan banyan işkencesi. Sıcak su akıtılarak banyanların banyoya girme isteklerini banyanlara banyoya girdikten, 5 dakika sonra suyu bilingir bir şekilde kesiliyor. "Niçin böyle yapıyor?" denildiğinde, küstaşa ve pişkin "Su bitmiş" karşıtlığı veriliyor. Bu

insan soyuna gösterecek en saygılı yaklaşımdır. Biz, girdiye kadar bu biçimde yaşamaya çalıştığımızı Parti gerçekliğimiz, bundan sonra, halkımıza ve insanlığa yaşatmak için büyük bir kararlılıkla, sonuna kadar çaba göstereceğiz.

Başta Partiler olmak üzere, halkımız ve insanlığı da çabalarımıza bu biçimde katılmaya ve görevlerini sinirsin bir zaferi yakalamaya çağırıyoruz. Böyle bir yaşamı coşkuyla girilen her cabada, zaferi yakalamak zor değildir. O halde, böylelikle özgür bir yaşamı yakalamak için, her halikatan daha fazla muhtaç olduğumuz bu yaşamı ele geçirmek ve boşa alınacak bir nefesimiz bile olamaz.

Başta bütün Partiler, halkımız ve bize dostluk duyularıyla bağlı olanlar; ayrıca bizi anladıkları, daha da dost ve giderek savaşım yoldaşlarımız olacak insanları da, mücadele-miz bu biçimile katılmaya ve başarıları hep birlikte zaferde yatarmaya, görmeye, göstermeye çağırıyoruz. Bu temelde, şehitlerimiz anlarına bağlı olduğumuz tekrar edilecek, onların şahadetlerinde bizde gerçek bir inanca, bir ahlaka, bir maddi güce ve layık oldukları ölümsüzlüğe yol açtığını belirtiyoruz. Onların da anlarına bağlılık, böyle bir Partileşmeye yararlıdır. O halde, bundan sonraki devrimci görevlerimiz yerine getirmeniz hepimiz, gerçekten bu yüce, olumlu yaşamı gerçekleştirmek kadar, bizimle gelişen yarıları, olumsuzlukları, bunlardan kaynaklanan tahribatlara ve bundan başka daha ne varsa, onlarla savaşmaya; insanlık tarihine kadar eski olan bu kavgaı bir kez daha PKK'de anlık bir biçimde veremeyi. PKK'de artık hak edilen yitimi, doğrunun, güzelliğin tam kazanılması savaşını zaferde götürmeye her şeyimizi verelim ve bunu başaralım!

Kasım 1989

dem suyunuz yoktu, niçin bizi banyoya sokuyorsunuz?" denildiğinde, "Daha önce banyoya gireydimiz" deniliyor. Yani suyu olmayan banyoya girilecek. Bu sorun da aydınlar sürüyor. Savcılığa kadar başvurularımız sonuçsuz kalıyor.

Martik ortadadır. Tahrik etmek, rencide etmek, yıldırmak, intikam almak. Bunun yanı sıra psikoloji bir takım hastalıklardan işe karıştığı da kesin. Her kadın kadını sabunu bir şekilde, susuz ve soğukta bırakma ve bunun ısrarla sürdürülmesi, normal bir ruh halı olmadığı gibi çok tehlikeli bir durumdur.

İki hafta önce Bakanlar Kurulu'nda karara bağlanarak kamuoyuna açıklanan cezaevleri koğuşlarının iyileştirilmesi (!) ile birlikte hemen banyanlar koğuşunda disiplin hükümlerinin inşaatına başlandı. Hem de banyo içerisinde hücre. İyileştirmenin Amasyaya özgü yanı sıra, Erkekler için de zemin kat hücreler var. İksiz, havasız, rutubetli ve soğuk. Kullanılmaması gerektiği halde bu hücreler kullanılıyor.

1. Müdür buraya atılır atılmaz, tek hedefini şöyle açıklıyor: "Siyasi-lere tahammülüm yok, ne yapıp edip onlara işyeri ettireler: buradan götürülerini sağlayacağım."

2. Müdür cezaevinde boşaltma yetkisinin olmadığını kendisi de biliyor. Ancak ilde de bizden intikam almak için, işyan ettirecek, vuracak, kıracak, öldürecek...

Kazanlarımızdan biri olan "Tutuklu Temsilciliği"nin varlığını da hazmedemeyen müdür, bu kurum işlevsiz kılacak bir her türlü yola başvuruyordu. Böylelikle saldırılarına daha rahat ortam bulabileceğini sanıyor.

Bütün bu keyfi, baskıcı, insan

SERXWEBÛN 9. yayın yılına...

Baştarafi 4. sayfa

mesini ısırtma istedikleri, Yazı Kurulu işleri birer birer provokatörlerin de yardımıyla tutuklanıp yazma hakkından yoksun bırakılan, okuyucuları üzerinde amansız baskılar uygulanan okunmasın önüne geçilmek istenen, basım ve dağıtım alanında birçok zorluklarla yıldırmaya çalışılan Serxwebûn, her şeyi rağmen faaliyetini aksatmadan sürdürmeyi bildi ve bu alanda da direnişçiliğin seçkin bir örneği olduğunu kanıtladı. Bunca baskı ve saldırıya rağmen, yayın hayatını daha da güçlenerek sürdüren Serxwebûn'un bu başarısında, sırtını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve önderi PKK'ye dayamasının yanı sıra, geniş bir okuyucu kitlesine sahip olması, onlarla bütünleşmesi ve onlar tarafından sahip çıkılmasının da belirleyici rolü vardır. Bu gerçek deniyelim ki, Serxwebûn, Kürdistan devriminin sınıfı olma sıfatını layıkıyla taşımaktadır. Ve bir kez daha gözümüzüştür ki, ne tür saldırılara yüz yüze gelse bile insanlık devriminin sınıfı boğulmaması, giderek daha güç yanılacaktır.

Değindiğimiz okulumu özellikleri egemen yönü oluştursa da Serxwebûn'un 8. yayın yılında yaşanan bazı yetiszilikler de olmuştur. Bu yetiszilikler, özellikle, Kürdistan'daki güncel gelişmeleri ayrıntılı bir şekilde izleme ve zamanında, kapsamlı bir şekilde aktarma noktasında kendisini göstermiştir. Kürdistan'daki koğuşların da etkisiyle genelde güçlü ile seri bağlantı olanaklarının olmaması, bu boşluğu dolduracak bir iletişim ağına kurulmaması olmasa nedeniyle, gelişmeler ancak sınırlı bir şekilde ve bazen de gecikmeli yansıtılmıştır. Aynı şekilde, Serxwebûn gazetesinin çıkışı çeşitli nedenlerle zaman zaman gecikmelerle uğramış; yer yer ortaya çıkan dağıtım sorunlarının da etki-

onuru ve haysiyetini kırıcı davranışlara girilmesi, provokatif tutumlarından vazgeçilmesi, aksi takdirde daha üst boyutlarda tepki göstereceğimizi ve bunda kararlı olduğumuzu açık bir dille idareye ve savcılığa bildirildi. Bunun üzerine panigle kapılan idareler, bu kararı tutumumuzla kendilerine yazıftı. Oysa ortada filili bir direniş sözünü değildi. Tüm varyelerdeki faşist kadrolardan oluşan personel bir araya getirilerek, tacez ederek provokasyon ortamı yaratılmaya çalışıldı. Sağduyulu davranış yataması kitlesi, provokasyonu boşa çıkararak, sür-günleri açık grevlerle protesto etti.

Cezaevi idaresinin bu intikamcı, tacez edici provokatif tutum ve davranışları devam etmektedir. Bu cezaevinde bir yerlerin hazırlığı ve bunun yoğun çabası var. Dikkat çekiyoruz. Sonuç olarak şunu söylemek istiyoruz:

Siyasi kiliğimiz, insanlık onuru ve haysiyetine yönelik hiçbir uygulamaya sessiz kalmadık, kalmayacağız. Cezaevlerinde faşist uygulamaları, oluşturulmak istenen zindancıların mantığını hakmı olduğu bir statükoza izin veremeyeceğiz.

İnsana düşman, insani değerlere düşman olanların oynamak istedikleri oyunlara karşı, faşist intikamcı zihniyete karşı yurtsever, devrimci, demokrat, sosyalist kamuoyunu

siyle okuyucularının eline zamanında geçememiştir. Bir diğer eksiklik de, araştırma-inceleme faaliyetinin yeterince geliştirilmemiş olması ve bu nedenle araştırma-inceleme konularına sınırlı yer verilmemesi. Yine, içerek kadimide de iddialı olan, okuyucularına temiz ve taklamlan okunabilir bir yayın organı sunmaya çalışan Serxwebûn, bu yönde giderek daha da gelişkin bir seyir izlemiş olsa da biçimde daha da zengin ve çekici kılınabilir.

8. yayın yılı bu çerçevede tamamlayan ve 9. yayın yılına giren Serxwebûn, yeni yayın yılında her yünden daha da güçlenmiş bir yayın organı olma kararlılığıyla Serxwebûn, sosyalizm ve Marksizm-Leninizm yılmaz savunuculuğunu, yeni yayın yılında da sürdürecektir. Her türlü çürümüş yapılar ve anlayışlara karşı tutarı bir mücadele verecektir. Emperyalizm, sömürgecilik ve her türlü gericiye karşı halkların devrimci mücadelelerinin yanında olacak; enternasyonalizm bayrağını yükseklerde dalgalandıracaktır. Kürdistan devriminin evrensel karakterinin bilincinde olarak, sadece Kürdistan halkına değil, tüm halklara karşı sorumlu olduğunun bilinciyle rolünü etkin bir şekilde oynayacaktır. Kürdistan devriminin zaferi için etkin bir rol oynamaya devam edecek, Türkiye halkı ve devrimci-demokrat güçlerine her türlü desteği sunacaktır. Dağlarda, şehirlerde, fabrikalarda, zindanlarda ve içerde dışarda, her alanda verilen devrimci mücadelelerin sınıfı olmayı bilecek, direnişlerin önünü açarak bir meşale olacaktır. Kısacası, Serxwebûn 9. yayın yılında marksist-leninist yayıncılığı daha da seçkin bir örneği ve devrimlerin önünü açarak bir ışık olmayı bilecek; içerek ve biçim olarak güçlü bir yenilenmeyi sağlayarak her alanda kendisini daha da yetkinleştirecektir.

uyanık olmaya, direnişimize omuz vermeye çağırıyoruz.

Siyasi kiliğimiz, insanlık onurunu korumak için saldırılara karşı gerektiğinde bir kez daha bedenimizi siper etmekten çekinmeyeceğiz.

Amasya Özel Tıp Cezaevinden PKK, THKP-C AÇILICILAR, TKP-B davası tutuksal adını: M. Salt Korkmaz, Cahide Şener, Niyazi Baysan, Abdullah Demir

Yargılanması gereken PKK değil...

Baştarafi son sayfa

sözce, kararlılık, coşkuyla yer almaktır. Böylesi bir terici halkımızı sömürgeci tahakkümlere, baskı, işkence, sömürü ve katliamlardan kurtararak, ona gerçek kiliğini kazandırarak, özgür geleceğini kendiliyle sağlamlasını getirecektir. Böylesi bir terici halkımızın ilerici insanlığı ve çağdaş uluslar nezdinde de saygınca, onurluca yerini almasını kazanılmaz kılacaktır. Partimiz her düştür Kürdistanın bu yönde adımlar atmasını beklemekte, istemektedir.

PARTİLİ MİLİTANLAR, ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARI!

Ülkemizde meydana gelen gelişmeler, savaşın geldiği düzey, düşman vurulan darbeler, savaşta gösterilen eşsiz kahramanlık, her alanda gerçekleştirdiği direnişler, biz savaş eserlerini coşkuyla kabarmakta, devrimin bazarına ve zaferi alan inancımızı taşımakta, keskinleşmektedir. Biz zindanlarda bulunan savaş eserleriyle en doğru biçimleniş, bir ve destegin mücadelesinde, birliğe omuz vermekte geçmekte, en doğru tarzın bu olduğuna inanıyoruz.

Ulusal kurtuluş savaşı pratizmini şunu açık şekilde gösteriyor: Parti taktiklerinin yetince uygulanması Kürdistan devriminde muazzam gelişmeler yaratıyor; TC'yi ve uşaklarını partin çöküntü ve yıkıma götürüyor. Bunun aksi yaklaşımı ise gelişmeyi kösteklerken, yaratılan değerlerin heba olmasına yol açıyor. Partimizin yaratdığı değerler yüzlerce şehidin kanı ve eşsiz bir emeğin sonucudur. Bu tür değerler çok anlamlıdır ve çok yücedir. O halde her Parti militanına düşen görev; bu değerler üzerinde titreyerek, onları büyütenin çabası, coşku ve bilincini dolu dolu yaşamaktır.

Bu yapıldığı takdirde, Parti şehitlerinin anısına ve Başkan APO'ya bağlı kalınması olacak. Parti karşıtı boğuncu, tasfiyeci anlayışlar boşa çıkacaktır, örgütlenmede, eylemde, düşünce de sağlanmasa, anında, büyüme, güçlenme yaratılmış olacaktır. Alman zindanlarında bulunan PKK militan ve savaşçılar, Alman mahkemelerini emperyalizmin, faşizmin yargılandığı kürsüler haline getirecek, büyük bir kararlılıkla enternasyonalist tavır takınacak, Partimiz bu alanda onurluca temsil edeceklerdir. Buna inancımız tamdır.

-Emperyalizm halkımızın başımızlık ve özgürlük mücadelesini yargılamaz!

-Kahrolsun emperyalizmi!

-Yaşasın Başkan APO!

-Yaşasın PKK-ERK-ARGK

-Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Aydın E Tipli Cezaevinden bulunan PKK'li savaş eserleri

24 Ekim 1989

YARGILANMASI GEREKEN PKK DEĞİL; TC İLE ALMAN GERİCİLİĞİ VE EMPERYALİZMİDİR!

PKK önderliğinde her geçen gün daha da büyüyen, gelişen Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi karşısında, emperyalizm ve karşıdevrim cephesi yeni yeni saldırılar ve kompolar içine girmekte, tam bir sahtekarlık ve alçaklıkta bu kompolar çeşitlendirilmekte, PKK önderliğinde ve bu önderlik altında kaban, gürleşen halkımızın haklı ve meşru savaşı bitirilmek, tasfiye edilmek istenmektedir. Almanya'da görülmeye başlanan "PKK Davası" bu amaçla gündeme getirilmiş bulunmaktadır. Tam bir demagoji, yalan, karalama, iftira kampanyası eşliğinde PKK gerçeği çarpıtılmak istenmekte, PKK bir "terörist örgüt" olarak kamuoyu nezdinde mahkum edilmeye çalışılmakta; bunun için büyük bir çaba sarfedilmektedir.

İLERİCİ İNSANLIĞA SESLENİYORUZ!

Emperyalizm ve uşakları PKK'ye neden saldırıyor? PKK neden tasfiye edilmek isteniyor? Bu sorulara cevap PKK gerçeğini anlamaktan geçmektedir. Nedir PKK gerçeği? PKK gerçeği, yüzyıllardan beri sömürgeci egemenlik statüsünde tutulan; sömürgeci ülkeler ve onların para babaları emperyalizm tarafından ilkelere kadar sömürülüp, talana uğrayan; liginden uzaklaşarak kendisine yabancılaşan; katmerli bir baskı, işkence, toplu katliamlar, mecburi iskanlar altında nefes alamaz duruma düşürülen; feodal-aşiret ilişkilerinde tutularak karanlığa gömülen; işsizlik, açlık, cahillik içinde kıvranan; çağdaş gelişmeler dışında tutularak hapsedilen; tarih sahnesinde silinmeye, yok olmayla başbaşa kalan bir halkı, tüm görkemliliğiyle ayağa kaldıracak onu tarih sahnesine çıkarmadır. Onun başaşağı giden tarihini tersine çevirmidir.

PKK gerçeği ideolojiden politikaya, örgütlenmeden eyleme kadar her alanda bağımsız gelişmeyi ve Kürdistan halkının özgüncü güveni esas alarak, proletar önderlik altında, Kürdistan halkını ulusal kurtuluş savaşına kaldırmadır. Atomlarını kadar parçalanmış bir halkın ulusal birliğini yaratma yolunda, ERNK gibi tarihsel adımları almaz. Gerici, karşıdevrimci zora karşı, ilerici-devrimci zoru ARGK çatısı altında oluşturmaz, konuşturamaz.

PKK gerçeği, sömürülme, talana, zulme karşı, insanlığı tehdit eden, düşkünlüştiren, yüceltmeyen tüm gelişme ve olumsuzlara karşı mücadeledir, kavgadır.

Tüm ilerici insanlığı bu gerçekleri görmeye, Alman emperyalizmi ve karşıdevrim cephesinin özünde ilerici insanlığı, biçimde PKK'ye yönelik kompoları ve saldırılarını, tasfiye eylemlerini boş çıkarmaya, bu oyunları karşı duyuları olmaya çağırıyor onun. PKK'nin Alman gericiliği şahsında emperyalizme karşı yükselttiği devrimci-direnişçiye sahip çıkmasını, desteklemesini bekliyoruz. İlerici, yurtsever, devrimci, demokrat olmak bunu dayatıyor.

PKK gerçeği, emekçi sınıfların, halkların kurtuluşu yolunda enter-nasyonalizm bayrağını dalgalandırmaya, yüceltmeye. Enter-nasyonalist ruh ve bilinci yoğunca yaşama, bunu yetkince uygulamadır. Sömürsüz, sınıfsız, savaşıp bir dünya yaratma inancını coşkuyla yaşama-dır. Bu yönde kardeşlik, azim ve bilinçle dolu olmaktır.

İLERİCİLER, YURTSEVERLER, DEMOKRATLAR!

Tüm bu gerçekler temelinde, Partimiz kısa tarihine rağmen halkımız lehine muazzam düzeyde değerler yaratmasını bilmiş, sömürgeci ve emperyalizme ölümlü darbeler indirmiş. '84 yılında şanlı 15 Ağustos eylemliliğiyle silahlı mücadele içine giren atılım sürecinden bu yana Partimiz sürekliliğini büyüten, güçlendiren bir pratik sergilemiş; örgüt ve eylem gücünü her geçen gün daha da yetkinleştirmiş; keskinleştirmiş. Halkımız, Partimizin dev-

iraf etmek zorunda kalmış; devlet tüm kurumlarıyla tam bir gürümeye başbaşa kalmış; çeşitli hesaplaşmalar, tasfiyeler su yüzüne çıkmıştır.

Tüm bu gelişmeler yanında, Partimizin doğru-devrimci-direnişçi çizgisine karşı çıkılmak istenen küçük-burjuva, reformist, statükocu oluşumlar, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşının yakıcılığı karşısında erimekten, dağılmaktan korkulmamış, bu güçlerin tüm sahteliklerini, ulusal kurtuluş savaşımız su yüzüne çıkarmış; halkımız bu güçlerin gerçek kimliğini tanıtmakta zorluk çekmemiştir. Keza yine, feodal ilkel milliyetçi örgütlenmelerin tasfiyesi, işbirlik ve hain kimliklerine Kürdistan halkı yakından bir kez daha tanık olmuştur, bu güçlerin mücadeleye verdiği zararı, ihanetlerini yaşayarak görme durumunda kalmıştır. Ülkemizde yaşanan bu gelişmeler, yakıcı pratik, Kürdistan sahasını daha da netleştirmiş, her gücün mücadeledeki yeri, rolü, karakteri, somut bir biçimde açığa çıkmıştır. Bu gelişme-

tan özünü boşaltma; reformcu, uzlaşmacı bir karaktere bürünme; Partiyi müteci bir yaşama dayatma tavrı ve çabası içinde olmuştur. Tüm bu dayatmalar boş çıkınca, emperyalizm su sefer PKK kitesine baskı ve terörle yönelmiş, böylelikle Partiyi yıldırmak, darbe vurmak istemiştir. Gelişmelerin hızı kesilmeyince, PKK giderek daha da gücünü geliştirirken su sefer kendi hukuk sistemini bile çiğneyerek, kendi yasalarını ayaklar altına alarak, PKK'ye saldırılarını tırmadım, toplu tutuklamalara başlamış ve bilinen korsan yargılamaları PKK'yi "mahkum etme", dünya kamuoyunda PKK'yi "terörist bir örgüt" olarak lanse etme tutumu ve yaklaşımı içine girmiştir.

SORUYORUZ; TERÖRİST KİMDİR?

Alman emperyalizminin proletarya davasının temsilcileri, önderleri, yüce enter-nasyonalizmi yığıt savasçıları "teröristlikle" ve onların

nyor. PKK, emperyalizmin sömürü alanlarına hatırı sayılır darbeler vurduğu, ilerici insanlığı ve sosyalizm cephesine muazzam katkılar sağladığı için hedef alınıyor. PKK'nin bu yönü pratik, gelişimi açıktır, nettir, yakıcıdır, keskindir. PKK'nin proletar sınıf kimliğine, onun ulusal bağımsızlık ve özgürlük savaşına, önderlik rolüne, mücadelesinin meşruluğuna, haklılığına hiçbir güç gölge düşüremeyecek, tersyüz edemeyecektir. Aksi yaklaşımlar birer zıvva, iftira ve çarpıtmada öteye gide-meyecektir.

Terörist ve suçlu olanlar, ülkemizi bô ve yönet politikasıyla parçalamaya ve bu emellerine varmak için halkımızı jenositlerden geçirecek, ona kan ve gözyaşlarını reva görenlerdir. Halkımızın tüm değerlerini ayakta tutmaya, halkımızı ilkelere kadar soyanlarıdır. Derisim, Zilan, Çoğiri, Hani, Sason'da, kadın-cocuk yaşlı demeden binlerce insanı katlettiler. Daha dün Halep'de de binlerce Kürdî kimyasal silahla katlettiler kimileri; halkımız "koy meydanlarında kurşuna dizen, ona insan piliği yediren kimileri; Diyarbakır zindanlarında Nazi kamplarında bile eşine rastlanmayan işkenceleri uygulayan ve onlara tutsağı katleden, yüzlerini sağıp bırakan kimileri? Cevap veriyoruz: Bu suçları işleyenler; faşist TC'dir, faşist Saddam ve yönetimindeki Irak'tır ve onların baş müfettişlerinden Alman emperyalizmidir. Tüm bu suçlarda Alman emperyalizminin direk ve dayacağı rolü vardır ve bir belgindir. Hesap sorulacak ve verecek olanlar bunlardır. Gerçek terör şebekeleri bunlar ve tarihe suçlu geçecek olanlar da bunlar olacaktır. PKK gerçeği proletarya direnişçiliği karşısında ortaya çıkan her türlü bozguncu-tasfiyeci anlayışlara, yönelimlere karşı direniştir. Çizgiye, sağlamık, dayanıklılık, tutarlılıktır.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI!

rimci atılımını büyük bir coşkuyla karşılamış, ulusal kurtuluş safılarına büyük bir kardeşlik ve eşsiz özveriyle yerini almıştı. Sömürgeci ERNK'in işgal ordularına, koluk kuvvetlerine, feodal-komprador güçlere, ajanlaşmış, hain kişi ve kurumlara üst üste vurulan darbelerle Parti büyük bir prestij, saygınlık kazanırken; otorite-sini büyütmüş, mücadeleye halkımızı kitesele katılımını sağlamıştır. Cephe (ERNK) ve Ordu (ARGK) örgütlenmelerinin temelleri atılarak, bu yönde önemli mesafeler katılmıştır.

Ulusal kurtuluş savaşımız karşısında faşist TC'nin bu politikaları iflasa uğratmış, halk savaşımız, Kürdistan ekonomisi, siyasal bunalımını daha da derinleştirmiş, tam anlamıyla çözümsüzlüğe yuvarlamıştır. Bölge valiliği, özel ordu, özel tim, köy koruculuğu, stratejik köyler oluşturma, köy boşaltma, göçe zorlama, toplu tutuklamalar, toplu katliamlar vs. ile ulusal kurtuluş savaşımız karşısında içine girdiği özel savaşa bağımsız kaldıkları kendileri de

ler karşısında kaybeden, reformist, statükocu çizginin temsilcileri, feodal küçük-burjuva sınıflar olurken, kazanı ile se, devrimci, direnişçi çizginin temsilcileri, proletarya ve müfettişleri olmuştur.

Ülkemizde yaşanan bu önemli siyasal gelişmeler emperyalizmi daha da saldırgan kılmakta, "kaybedeceğiz" diye tereddütte düştükleri ülkemiz Kürdistan üzerinde yeni yeni hesapları içine girmelerini, işbirliklerine yardımlarını daha da üst perdede tasarlama ve doğurmaktadır. Kürdistan üzerinde TC ile Alman emperyalizminin çıkarları çışmakta, bütünleşmektedir. Dün de bu böyleydi, bugün de böyledir. "O halde bu çıkarlarımızı tehdit eden PKK tasfiye edilmelidir, müfettiş TC'nin imdadına koşulmalıdır." İşte hesap budur; saldırılar, kompoların altında yatan gerçekler bunlardır.

Emperyalizmin PKK'ye yönelik saldırılarını yitirmez. Baştan beri emperyalizm PKK'nin devrimci-direnişçi çizgisini tasfiye etme; mili-

örgütlerini "terör örgütü" olarak suçlamasıyla, yargılamak istemesi yeni değildir. Devrimci karşı-devrim arasındaki çatışmaları keskinleştirdiği, gelişmelerin büyüdüğü süreçlerde emperyalizmin bu tür çabaları içine girdiği bilinmektedir. Komünist enter-nasyonalizmin yığıt önderi G. DIMITROV ve arkadaşlarının Alman emperyalizmi tarafından bugün PKK'ye yönelik suçlamaların aynıysa sanık sandalyesine oturtulmuş ve mahkum edilme istendiğini tarih hafızası biraz gözümler iyi bile-mektedir. DIMITROV'un su tahşesi sözü bugünkü davanın gerçeğinin anlaşılması açısından da büyük bir anlam taşımaktadır. "Alman emperyalizmi, bize ne denli saldırıyorsa, demek ki, biz Alman Markı'nı tam ortasından yuvarmışız."

Evet; PKK emperyalizmi karşıdevrim cephesini tam ortasından delindiği için hedef alınıyor. PKK, Kürdistan bağımsızlık, özgürlük kavga-sını sağlam ve kararlı adimlarla yürüttüğü ve amaçlarına emin bir yürüyüşle yaklaştığı için hedef alı-

Yıllardan beri halkımız doğru bir önderliğe sahip olamamamın hep acısını, kahrını çekti. İşbirlikçi temelinde ortaya çıkan önderlikler halkımızı özgüncü bırakarak, direnişlerini yeniliyle sonuçlanmasına neden oldu. Bugün partimiz PKK doğru bir önderlik temelinde ulusal kurtuluş savaşını geliştiriyor. Halkımız bu önderlik altında ERNK'de bütünleşiyor. ARGK'de kurtuluş kuvvetlerini bir araya topluyor. Parti, Cephe ve Ordu silahlıya düşmana ölümlü darbeler vuruyor. Kürdistan her alanında kıran kırana bir savaşım günbeğün yakılıyor. Gülya gürleşiyor, alevleniyor. Bu savaşımızda halkımız en seçkin eylemlerini şahadetle uğurluyor. Olanların canı temelinde halkımız kardeşlikleri irtıyor. Seffice, düş-künce bir yaşamdan kurtuluyor, kimliğini buluyor ve her geçen gün kurtuluşu, özgürlüğe bir adım daha yaklaşıyor.

Halkımıza düşen görev; bu önderlik altında mücadeleye tereddüt-

Devamı 23. sayfa

Impressum
V.I.S.d.P.
A. San
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi
SERCWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 051 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 sfr.
Danimarka 10.00 dk.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.